

D'Zuelen

**Wéi ee sécher ka sinn, datt de Jesus am Joer 2030
zréckkënnt**

C. Luke Humphreys

E Begleetband zu "Geschicht léieren ier et geschitt"

2026

Inhaltsverzeechnes

Wéi een dëst Buch liest	3
D'Äntwert op enger Sait	4
DEEL I — GRONDREGELEN	5
Kapitel 1 — D'Reegele vum Zielen	5
Kapitel 2 — Wéi ee Kalenner, a firwat	8
Kapitel 3 — Wat als Beweis zielt	11
DEEL II — DÉI ZWEE SÄTZ	15
Kapitel 4 — Ezekiel 4: Zweek Prisongen, zwee Sätz	15
Kapitel 5 — Levitikus 26: Multiplizéiert mat Siwen	18
Kapitel 6 — Israels Auer	26
Kapitel 7 — Judas Auer	29
DEEL III — DÉI SIWENZEG WOCHEN	35
Kapitel 8 — Dem Daniel seng siwenzeg Wochen	35
DEEL IV — KONVERGENZ	47
Kapitel 9 — Véier Aueren, Ee Joer	47
Kapitel 10 — Pessach 2030: Den Oflafdatum	52
DEEL V — VUM JOER BIS DAG	55
Kapitel 11 — Déi fënnef Méint	55
Kapitel 12 — 1290 · 1260 · 1250 · 1335	59
Kapitel 13 — D'Festsequenz	63
Kapitel 14 — Wou déi zwee Kalennere stëmmen	66
DEEL VI — GEGENÄHR	69
Kapitel 15 — Déi stäerkst Einwendungen	69
Uschlëss	75
Anhang A — Haaptzäitlinn	75
Anhang B — All Berechnung, reproduzéierbar	78
Anhang C — Den Dag zielt	79
Anhang D — Festkalenner 2025–2030, Béid Reckonings	80

Anhang E — Chronologienotizen81

Wéi een dëst Buch liest

Gleeft mir net.

Dat ass keng Bescheidenheet. Et ass d'Method. Dëst Buch mécht eng spezifesch Ausso iwwer e spezifesch Joer, an déi eenzeg éierlech Manéier fir sou eng Ausso ze maachen ass Iech d'Instrumenter ze ginn fir se ze kontrolléieren an dann aus Ärem Wee ze goen.

Also, hei ass wat ech gemaach hunn. All Zuel an dësem Buch gouf vun Null un nei berechent. Net aus mengem fréiere Buch kopéiert. Net op Vertraue vun de Léierpersonal ugeholl, vun deenen ech et geléiert hunn.

Nei berechent, aus den onveraarbechten Inputen, an enger Tabelle déi sech selwer nei berechent a mir seet, wann eppes opgehalen huet ze summéieren. An där Tabelle sinn zwou vu menge eegene Feeler erwëscht ginn, wéi ech se erstallt hunn. Ech hunn béid Feeler am Protokoll gelooss, am Kapitel 3, well Dir sollt wëssen, wéi e Buch ausgesäit, wann säin Auteur bereet ass, duerch seng eegen Arithmetik korrigéiert ze ginn.

Hei ass wat ech Iech am Géigenzuch froen. Liest déi éischt dräi Kapiteln, ier Dir iergendeng aner Saach liest.

Ech weess, datt dat net de Fall ass, wéi iergendeen e Prophezeiungsbuch liest. Dir wëllt d'Datumer. D'Datumer sinn am Kapitel 6, an ech wäert net sou maachen, wéi wann ech net weess, datt Dir weiderbliedert. Mee an den éischten dräi Kapitele soen ech Iech genee, wéi ech zielen, genee wéi e Kalenner ech benotzen a firwat, a genee wat als Beweis an dësem Buch zielt a wat net. Wann ech Iech als éischt d'Conclusioun an duerno d'Method géif soen, hätt Dir gerechtfäerdegt ze verdähtegen, datt ech d'Method gewielt hunn, déi der Conclusioun entsprécht. Also kënnt d'Method als éischt, ier Dir wësst, wou se higeet.

Dat ass den Ënnerscheed tëscht Arithmetik an Numerologie. D'Arithmetik setzt hir Reegelen, ier se berechent. D'Numerologie fënnt eng Regel, déi déi gewënscht Zuel produzéiert.

Eng Bemierkung zum Toun, well Prophezeiungsbücher e Ruff hunn. Wann ech kéint, géif ech dech uruffen. Ech soen dir, datt du elo handele muss. Ech benotzen keng Dringlechkeet als Verkafstechnik; ech soen dir de Kalenner vum Här a warnen dech, no him ze handeln. Ech wäert dat erklären, wat ech fonnt hunn, sou wéi ech trainéiert gouf, eng Intelligenzbeurteilung opzestellen: Quellen, Vertrauensniveauen. Wat du domat méchs, ass tëscht dir a Gott. Dat war et ëmmer. Ech sinn net verantwortlech fir deng éiweg Adress, du awer. Ech bidden,

datt mir zesummen am Himmel sinn, awer wann net, wäerts du all 1000 Joer FIR
ËMMER un mech denken a kräischen, datt du net op mech gelauschtert hues.

Nach eng Saach, an dann fänke mer un.

Dir fannt, verstreet duerch dëst Buch, Plazen, wou d'Leit mäin Argument als
schwaach betruechten. Si sinn net a Foussnoten verstoppt; si sinn am Haapttext,
op der Plaz wou se wichteg sinn. Et gëtt keng schwaach Glieder an dëser Kette,
awer Dir wäert e puer fannen, déi Dir *mengt*, *datt* se et sinn. Dir sidd net domm;
Dir *verstitt et just nach net*.

C. Luke Humphreys info@purelife2030.com

D' Äntwert op enger Säit

Virun der Aarbecht, d'Destinatioun. Sou datt Dir wësst, wou dat higeet, a kënnt mech do ukucken.

Ezekiel 4 erzielt vun zwou Prisongsstrofe. Gott seet dem Prophet, hie soll 390 Deeg op senger lénkses Säit a 40 Deeg op senger rietser Säit leien – een Dag fir all Joer – an d'Ongerechtegkeet vum Haus Israel an dem Haus Juda droen. Zweek Natiounen, zwou separat Strofe, zwou separat Aueren.

Levitikus 26 seet d'Eskalatiounsregel. Véier Mol an engem Kapitel seet Gott, datt wann d'Strofe keng Reue bréngt, hie "siwe Mol méi" bestrofe wäert. Véier Warnungen, véier Multiplikatiounen.

Kee vun den Haiser huet sech bekéiert. Also goufen béid Aueren multiplizéiert.

Israel seng Auer. Déi 390 Joer lafen vun der gescheiterter assyrescher Belagerung vu Jerusalem am Joer 701 v. Chr. bis se 311 v. Chr. oflafen. Keng Reue. Multiplizéiert mat siwen: $390 \times 7 = 2730$ Joer, nei vum ursprénglechen Ufank un.

701 v. Chr. + 2730 Joer = **2030 n. Chr.**

D'Auer vum Juda. Déi 40 Joer lafen vun der Kräizegung am Joer 30 n. Chr. bis zur Belagerung vu Jerusalem am Joer 70 n. Chr. Keng Reue. Multiplizéiert mat siwen: 280 Joer, déi am Joer 350 n. Chr. oflafen. Ëmmer nach keng Reue. Nach eng Kéier multiplizéiert mat siwen - véierzeg multiplizéiert mat siwen duebel, $40 \times 7^2 = 1960$ Joer.

70 n. Chr. + 1960 Joer = **2030 n. Chr.**

Zweek weider Aueren landen am selwechte Joer. Zweedausend Joer - véierzeg Jubiläen - vun der Kräizegung vum Joer 30 n. Chr. landen op 2030. An eng Generatioun vun aachtzeg Joer, d'Spann déi de Psalm 90 fir d'Liewe vun engem staarke Mann gëtt, gezielt vun der Knesset-Deklaratioun vu Jerusalem als Haaptstad den 23. Januar 1950 un, landt op 2030. Kapitel 9 iwwerpräift wéi wäit dës véier wierklech onofhängeg vuneneen sinn, an d'Äntwert ass *manner wéi ech fréier behaapt hunn*.

D'Uerteeler entfalen zu Pessach. D'Auer vum Juda huet zu Pessach am Joer 70 n. Chr. ugefaangen, wéi den Titus d'Mauere vu Jerusalem zougemaach huet. Vu Pessach bis Pessach, 1960 Joer, bréngt eis an d'Pessachzäit vun 2030. D'Auer setzt d'Joer fest; d'Festleeë vum Dag an där Zäit geet weider, deen am Kapitel 10 gemaach gëtt, deen op den 21. Nisan fällt - dem leschten Dag vum Ongeheierte Brout, dem 24. Abrëll 2030.

Dann fënnef Méint. Offenbarung 9:5 gëtt eng Period vu fënnef Méint un, an deenen d'Mënsche gequält ginn a net stierwe kënnen - gedriwwen ginn, net zerstéiert, zur Berouegung. Vum 24. Abrëll 2030 bis **de 27. September 2030** sinn 157 Deeg abegraff - fënnef Kalennerméint an dräi Deeg. Kapitel 11 beschäftegt sech mat dësen dräi Deeg anstatt se ofzeronnen.

Dat ass Jom Teruah. D'Fest vun den Trompetten. Dat nächst Fest an der Reiefolleg, déi de Jesus nach net erfëllt huet - hien huet déi véier Fréijoersfester genee no Zäitplang bei senger éischter Komm erfëllt, an dräi Hierschtfester bleiwen iwwreg.

Alles anescht an dësem Buch ass d'Aarbecht fir ze weisen, datt déi siwe Paragraphen wouer sinn.

DEEL I — GRONDREGELEN

D'Method etablieren, ier Dir wësst, wou se higeet.

Kapitel 1 — D'Reegele vum Zielen

Et gëtt eng Versioun vun dësem Buch, déi dëst Kapitel iwwerspréngt. Et ass e méi schlecht Buch.

Bal all Argument iwwer prophetesch Datumer, déi ech jeemools zesummegebrach hunn, ass hei zesummegebrach - net iwwer Theologie, net iwwer Geschicht, mee well een roueg seng Zieltweis geännert huet. Also ier ech eppes zielen, wäert ech Iech déi véier Reegelen erzielen, no deenen ech zielen. Si gëllen ouni Ausnam fir all Berechnung an dësem Buch. Wann Dir mech erwëscht, wéi ech eng brieche, hunn ech e Feeler gemaach an Dir sollt dat soen.

Regel 1 - D'Zuelen enthalen béid Endpunkten

Wann d'Schrëft seet, datt eng Period 1260 Deeg ass, da betruechten ech den éischten Dag als den Ufanksdag selwer an den Dag 1260 als den leschten Dag. Béid Enner gi gezielt.

Dëst ass keng Komfort. Sou berechent d'Hebräer Zäit, an déi propperst Beweis dofir ass d'Beschneidung.

Levitikus 12:3 befiehlt, datt e Jong um aachten Dag beschnidden soll ginn. E Kand, dat op engem Sonndeg gebuer gëtt, gëtt deen nächste Sonndeg beschnidden. D'Zäit, déi vergaangen ass, ass siwen Deeg. D'Schrëft nennt et den aachten. Den Dag vun der Gebuert ass den éischten Dag - den Ufanksdatum gëtt gezielt.

D'Esther mécht datselwecht a mécht et onmëssverständlech. Si seet dem Mordechai, hie soll dräi Deeg, Dag an Nuecht, fasten (Esther 4:16), an dann seet den Text, datt si "um drëtten Dag" (Esther 5:1) beim Kinnek gaangen ass - den drëtten Dag vun engem dräideege Fasten, net den Dag duerno. An d'Wochenfest gëtt fofzeg Deeg vum Éischtfriichten un gezielt, woubei d'Éischtfriichte selwer gezielt ginn, dofir fält Päscht do wou et fält.

Also: **inklusiv, béid Säiten, all Kéier.**

Wann Dir meng Deegzuelen op timeanddate.com iwwerpréift - an ech hoffen, Dir maacht dat, well dofir ass et jo do - maacht e Kräizchen an der Këscht **"Enddatum an der Berechnung enthalten"**. All Kéier. All Kéier. Loosst et deaktivéiert an Dir kritt eng Äntwert, déi een Dag manner ass wéi meng, an Dir mengt, ech hätt e Feeler gemaach.

Dës Regel ass och wou ech ee vun den zwee Feeler gemaach hunn, déi ech an der Aféierung ernimmt hunn. Ech hunn se selwer fonnt, an ech drécken se well de Standard an dësem Buch fir mech als éischt gëllt.

A mengem éischte Buch, *Teaching History Before It Happens*, hunn ech zwou Screenshots vun där Websäit als Beweis gedréckt. Eng dovun, déi d'Zuel vun den 1290 Deeg weist, huet d'Këscht **net ugekräizt**. Déi aner, déi d'Zuel vun den 1260 Deeg weist, huet se **ugekräizt**. Zwee verschidde Reegelen, véier Säiten auseneen, an engem Buch, dat fir Präzisioun plädéiert.

Béid Screenshots weisen déi richteg Äntwert fir den Datum, un deem se verankert sinn. D'Conclusioun war ni a Gefor. D'Method war - e Buch, dat op zwou Weeër zielt, huet guer keng Zielregel.

Dëst Buch zielt op eng Manéier.

Regel 2 - En Dag fänkt mat Sonnenënnergang un, an ech benotzen den Dageslichtdatum

Dëst kascht mech en Dag, also passt drop op.

En hebräeschen Dag leeft vu Sonnenënnergang bis Sonnenënnergang. Genesis setzt d'Muster am éischte Kapitel: *"An et gouf Owend an et gouf Moien, een Dag."* Als éischt Owend. Dofir ass all jiddescht Fest an all Kalenner, deem Dir jeemools gesitt, sou geschriwwen, datt et sech ëm zwee vun eisen Datumer handelt - "Owend vum 27. Mäerz bis Owend vum 28. Mäerz".

Dat schaaft eng Ambiguitéit, déi enorm wichteg ass, wann ee bis zu engem

spezifischen Dag zielt, an bal keen dorop adresséiert. Wann eng Period op engem Fest ufänkt, deen vum Owend vum 27. bis den Owend vum 28. dauert, wéi ee vun deenen zwee ass den éischten Dag?

Ech benotzen den Dagesliichtdatum. Den 28.

Den Dageslichtdeel ass den Deel vum Dag, deen e Mënsch erwächt, handelt a géif als "den Dag beschreiwen, wou et geschitt ass". Wann d'Schrëft en Event datéiert, datéiert se den Dag, wou den Event sichtbar war. An et produzéiert eng Zuel, déi mat all aner Zuel am System iwwereneestëmmt. D'Alternativ mécht dat net.

Dofir gëtt an dësem Buch d'Gräuel vun der Verwüstung oder d'Ënnerstëtzung vum Poopst Leo vum nei gebuerene Osmanesche Räich als am Zäitraum vum Sonnenënnergang den 27. Mäerz 2027 bis zum Sonnenënnergang den 28. Mäerz 2027 beschriwwen - awer d'Zuel vun 1290 Deeg fänkt den **28. Mäerz 2027 un**.

Deen eenzegen Dag ass den Ënnerscheid tëscht enger Zäitlinn, déi sech zoumécht, an enger, déi iwwerall ëm een Dag falsch ass.

Regel 3 - Et gëtt kee Joer Null

Nom Joer 1 v. Chr. kënnt direkt d'Joer 1 n. Chr. Et gëtt kee Joer dertëschent. D'Konventioun gouf am sechste Joerhonnert vun engem Mönch entwéckelt, deen mat réimeschen Zifferen geschafft huet, a réimesch Zifferen hunn keng Null.

Déi praktesch Konsequenz ass, datt naiv Subtraktioun iwwer d'Grenz vu BC/AD ëmmer ëm ee Joer falsch ass, an dat genau an där Richtung, déi d'Zuelen vun engem Datusssetzer besser ausgesinn léisst wéi se sinn.

Ech refuséieren, mech drop ze verloossen, dëst mat der Hand richteg ze maachen. All Joersspannberechnung an dësem Buch gëtt an deem gemaach, wat d'Astronomen astronomesch Joernummeréierung nennen, wou 1 v. Chr. als Joer 0 geschriwwen gëtt, 2 v. Chr. als -1, asw. An deem System ass 701 v. Chr. d'Joer -700. D'Additioun ass dann normal Arithmetik:

$$-700 + 2730 = \mathbf{2030}$$

An 2030 an der astronomescher Nummeréierung ass 2030 AD, well fir positiv Joeren déi zwee Systemer iwwereneestëmmen. D'Ëmrechnung ass mechanesch, si gëtt mat der Formel op der Websäit gemaach, déi dëst Buch begleet, an de Feeler, deen op ee vuneneen ofgeet, gëtt strukturell onméiglech anstatt nëmmen observéiert ze ginn.

Kuckt et emol vun wäitem no, wann Dir wëllt. Vun 701 v. Chr. bis 1 v. Chr. sinn 700

Joer. Vun 1 v. Chr. bis 1 n. Chr. ass ee Joer méi, also 701. Dat léisst $2730 - 701 = 2029$ Joer vun 1 n. Chr. un, bis Dir am Joer 2030 n. Chr. landt. Déiselwecht Äntwert. Et dauert just méi laang an et ass méi einfach ze fuddelen.

Regel 4 - E Joer ass e Joer, an en Dag ass en Dag, ausser den Text seet anescht

Prophetesch Arithmetik huet e schlechten Ruff an dat huet se och verdénkt. De Ruff kënnt vu Léierpersonal, déi fräi tëscht Eenheeten ëmrechnen, wa se ëmmer hëlleft - en Dag gëtt hei e Joer, e Joer gëtt do 360 Deeg, eng "Zäit" gëtt zu deem, wat se muss sinn - bis eng Zuel op eng aner Zuel bruecht ka ginn.

Ech benotzen genee eng Konversioun, an ech benotzen se well den Text, deen ech liesen, se explizit ausféiert a mir seet, datt en dat mécht.

An Ezekiel 4:6 seet Gott iwwer déi véierzeg Deeg: *"Ech hunn et dir fir véierzeg Deeg zougewisen, een Dag fir all Joer."* Dat ass net meng Conclusioun. Dat ass d'Instruktioun, déi am Passage gëtt, wéi een dëse Passage liest. Also ginn déi 390 Deeg zu 390 Joer an déi 40 Deeg zu 40 Joer, op Basis vum Vers selwer.

Iwwerall soss ass en Dag en Dag. Déi 1260 Deeg vun der Offenbarung 11:3 sinn 1260 Deeg am richtege Sënn. Déi 1290 an 1335 Deeg vum Daniel 12 sinn Deeg am richtege Sënn. Ech konvertéieren se net a Joeren, an dat bréngt mech a Konflikt mat enger ganzer Interpretatiounsschoul - den Historiker, déi déi 1260 als 1260 Joer liesen an déi ganz Tribulatioun an d'mëttelalterlech Vergaangenheet placéieren. Si hunn falsch. Ech nennen se hei, fir datt Dir wësst, datt ech net zu menger Interpretatioun komm sinn, ouni hir ze kennen.

Ech benotzen och kee 360-Deeg "prophetescht Joer". Dir wäert dëser Iddi stänneg begéinen. Si kënnt dovun, datt een bemierkt, datt 1260 Deeg gedeelt duerch 42 Méint 30-Deeg Méint ergëtt, an dovun aus bauen d'Leit e 360-Deeg Joer op a fänken domat un, grouss Zäitspannen ëmzewandelen. D'Observatioun drënner ass real: 42 Méint vun 30 Deeg sinn 1260, an dat ass am Text absichtlech. D'Extrapolatioun ass wou et brécht.

Mä kuckt wat geschitt wann Dir et verlängert. Wann Dir 2730 "prophetesch Joer" vun 360 Deeg a Sonnejoeer ëmwandelt, verléiert Dir ongeféier 39 Joer iwwer d'Zäitspann - 2730 Joer vun 360 Deeg sinn 982800 Deeg, dat sinn nëmmen 2691 Sonnejoeer. Wann Dir dat vun 701 v. Chr. un ufänkt, kommt Dir am Joer 1991, net am Joer 2030. Wann ech eng Zuel wollt, déi passt, wier dat 360-Deeg Joer dat éischt Instrument, no deem ech géif gräifen, an et bréngt mech wäit ewech, wou ech hi wëll. Also benotzen ech et net. Déi 390 an déi 40 sinn normal Joer, déi 1260 an 1290 sinn normal Deeg, an déi eenzeg Eenheitsëmrechnung an dësem Buch ass

déi, déi mir am Ezekiel 4:6 gëtt.

Déi véier Reegelen, zesummen

1. **Inklusiv** - den éischten Dag ass den Ufanksdatum; béid Ennen ginn gezielt.
2. **Dagesliichtdatum** - en hebräeschen Dag fänkt mat Sonnenënnergang un; ech zielen vum Dagesliichtdeel aus.
3. **Kee Joer null** — Joreszäiten, déi an astronomescher Nummeréierung berechent ginn, um Enn zréck ëmgerechent.
4. **Nëmmen eng Konversioun** - Deeg ginn nëmmen do, wou Ezekiel 4:6 et virschreift, aus Joeren. Kee Joer mat 360 Deeg.

All Berechnung an dësem Buch hält sech un all véier. Déi begleedend Websäit setzt se a Live-Formelen duerch, an et seet Iech, ob eng net méi hält.

Elo, ier mer eppes zielen, gëtt et eng méi schwéier Fro. Wéi ee Kalenner?

Kapitel 2 — Wéi ee Kalenner, a firwat

Dëst ass dat schwachst Glied an dësem Buch, an ech setzen et a Kapitel 2 amplaz an en Usschloss.

Loosst mech Iech de Problem erklären, ier ech Iech meng Äntwert ginn.

All Datum an dësem Buch, deen op en hebräescht Fest fällt, hänkt dovun of, op wéi engem Dag dëst Fest fällt. Fir d'Hierschtfester vum Joer 2030 - d'Destinatioun vum ganze Sträit - stellt sech eraus, datt dëst keng Roll spillt, an ech weisen Iech um Enn vun dësem Kapitel firwat, an et ass déi bescht Neiegkeet am Buch. Awer fir een Datum ass et enorm wichteg.

Dee Datum ass den 27.–28. Mäerz 2027.

Zwee Weeër fir en hebräesche Kalenner opzebauen

Den hebräesche Kalenner ass lunisolar. Méint folgen dem Mound; Jore mussen der Sonn folgen, soss verléieren d'Erntefester hir Joreszäiten. Zwielf Moundméint daueren ongeféier 354 Deeg, eelef manner wéi e Sonnejoe, sou datt ongeféier all drëtt Joer en zousätzleche Mount muss agefouert ginn oder Pessach an de Wanter rutscht.

D'Fro ass: **op wéi enger Autorisatioun setzt Dir dat an?**

Déi observativ Äntwert - déi, déi duerch déi ganz biblesch Period a fir Joerhonnerte duerno benotzt gouf - ass, datt den éischte Mount dee ass, deem säin Neimound am nootste beim Fréijoers-Equinox fällt, wat duerch den Zoustand vun der Gerstenernte an Israel bestäetgt gëtt. Deuteronomium 16:1 befiehlt Israel, "*de Mount Abib ze beobachten*" - an *Abib* ass net den Numm vun engem Mount, et ass eng Beschreiwung vu Gerste. Et bedeit d'Kären an der Aar, gréng a reif. De Mount gëtt identifizéiert andeems een op e Feld kuckt. Wann d'Gerste net fäerdeg war, huet de Sanhedrin e Mount derbäigesat, an si hunn et ugekënnegt, an jidderee huet et duerch Signalfeier a Boten erausfonnt.

Déi berechent Äntwert ass déi, déi d'jiddesch Welt zënter ongeféier dem véierte Joerhonnert n. Chr. benotzt huet. Ënnert dem Drock vun der réimescher Verfolgung - de Sanhedrin gouf ofgebaut a konnt keng zouverlässeg Noriicht méi verschécken - gëtt dem Hillel II. zougeschriwwen, datt hien de Kalenner mathematesch fixéiert huet. En néngzéngjäregen Zyklus fügt en dräizéngte Mount a siwe virbestëmmte Joeren an. Keng Observatioun erfuerderlech. Et funktionéiert iwwerall op der Welt ouni e funktionéierende Geriicht zu Jerusalem.

Et enthält och véier Verschiebungsregelen, d' *Dechiyot* , déi Rosch Haschana ëm een oder zwee Deeg verréckelen, wann se soss onpraktesch géif fallen - haaptsächlech fir ze verhënneren datt Jom Kippur nieft engem Sabbat fällt, wat bedeite géif, datt zwee Deeg hannereneen net gekacht oder begruewe konnte ginn.

De fixe Kalenner verdéngt besser wéi d'Ofleenung, déi e soss vu Leit a mengem Lager kritt. Et war en néidegen Akt vun der Erhaalung vu Männer, déi versicht hunn, de Gottesdénkscht vun enger Natioun intakt ze halen, während hir Institutionen zerstéiert goufen. Et ass e Stéck Mathematik, dat aussergewöhnlech gutt war. Et huet d'Fester siechzéng Joerhonnerte laang um Liewen gehalen. Et verdéngt Respekt.

Mee d'Verzögerungsregelen sinn administrativ. Si existéieren fir d'Observatioun praktesch ze maachen. Si sinn net a Levitikus 23.

Firwat ech den Observatiounskalenner benotzen

Dräi Grënn, an der Reiefolleg vun hirem Gewiicht.

Éischtens, et ass dat, wat den Text beschreift. Levitikus 23 setzt d'Fester no den Deeg vun de Méint fest. Deuteronomium 16:1 setzt den éischte Mount no der Gerscht fest. Kee vun de Passagen weess eppes iwwer en néngzéngjäregen Zyklus oder eng Regel, déi verhënnert, datt Yom Kippur engem Sabbat grenzt. Wann ech

Levitikus 23 liesen, fir erauszefannen, wéini e Fest fällt, soll ech d'Method benotzen, déi Levitikus 23 virgesäit.

Zweetens, et ass dat, wat a Kraaft war, wéi d'Prophezeiunge gemaach goufen, an wéi déi éischt véier Fester erfëllt goufen. Den Ezekiel, den Daniel an de Johannes hunn all no engem Observatiounskalenner geschriwwen . D'Evangeliumsschreier och. De Jesus gouf op engem Pessachfest gekräizegt, dat duerch Observatioun festgeluecht gouf, net nom Hillel-Zyklus, deem eréischt dräihonnert Joer laang existéiert huet. Wann déi éischt véier Fester no engem Observatiounskalenner erfëllt goufen, dann ass dat de Kalenner, op deem ech erwaarden, datt déi lescht dräi erfëllt ginn.

Drëttens - an dat ass deen onséilegen Grond - de berechent Kalenner verschiebt sech. Den néngzéngjäregen Zyklus ass ganz gutt, awer net perfekt; e leeft ëm ongeféier een Dag all 216 Joer. Iwwer sechzéng Joerhonnerte ass de gesammelte Feeler real, an et ass ee Grond, firwat dat modernt rabbinescht Pessach heiansdo e ganze Mount no der Equinox fällt. Dës Verrécklung ass e Fakt vun der Arithmetik, deem vun de jiddeschen Autoritéiten unerkannt gëtt, an et ass e legitime Grond, déi astronomesch Method fir Froen iwwer präzis Zäiten ze bevorzugt.

Also identifizéiert de Kalenner, deem an dësem Buch benotzt gëtt, no der Aarbecht vum Messiah 2030 Projet, den éischte Mount duerch d'Moundkonjunktoun, déi am nootste beim Fréijoers-Equinox ass, astronomesch fir d'Jerusalem-Zäit berechent.

Elo d'Käschten

Hei ass wat mech déi Wiel kascht, sou kloer wéi méiglech ausgedréckt.

Ech hunn de Verglach fir all Joer vun 2025 bis 2030 gemaach - béid Kalenneren, all Fest, niewenteneen. Hei ass den Ënnerschied tëscht hinnen, an Deeg:

Joer	Ënnerschied tëscht den zwou Kalennere
2025	0 bis 1 Dag
2026	1 Dag
2027	30 bis 31 Deeg
2028	1 bis 2 Deeg
2029	1 bis 2 Deeg

2030 1 Dag am Fréijoer, **null op all Hierschtfest**

Kuckt Iech 2027 un.

A fënnef vun dëse sechs Joer stëmmen déi zwee Kalennere bannent engem oder zwee Deeg iwwereneen. Si sinn net rivaliséierend Systemer, déi ganz ënnerschiddlech Resultater produzéieren. Si sinn zwou Méiglechkeeten, déiselwecht Moundrealitéit ze approximéieren, a meeschtens landen se op der selwechter Plaz.

Mee 2027 ass anescht. Am Joer 2027 fügt de fixe Kalenner säin dräizéngte Mount, den Adar II, an d'Equinox-Regel net.

Déi Konjunktioon, déi am nootste beim Equinox vun 2027 läit, fällt den 8. Mäerz, sou datt den éischte Mount fir d'Observatioun mam Sonnenënnergang deem Owend ufänkt - den Dageslichtdatum den 9. Mäerz, laut Regel 2. Dat bréngt de 14. Nisan, Pessach, beim Sonnenënnergang den 21. Mäerz op den Sonnenënnergang den 22. Mäerz: den Dageslichtdatum **den 22. Mäerz 2027**.

De fixe Kalenner setzt den 1. Nisan den 8. Abrëll an de 14. Nisan den **21. Abrëll 2027**. Drësseg Deeg ausereneen, an deem eenzege Joer vu sechs, wou et am meeschte zielt.

E ganze Mount ausereneen. An 2027 ass dat eenzege Joer mat Ausnam am ganze Beräich.

Hei ass also d'Schwachstelle, haart gesot: den Datum vum 27. bis den 28. Mäerz 2027 existéiert nëmme ënnert dem Observatiounskalenner. Wann de fixe Kalenner dee richtege ass, ass dësen Datum einfach kee Feiertag, d'Argument vun den Éischtfruucht dofir verschwënnt, an den Ufank vun den 1290er muss iergendwou anescht leien.

De Beobachtungskalenner huet Recht, aus den dräi uewe genannten Grënn. Dat ass keng kleng Fro, an d'Leit, déi net averstane sinn, sinn net domm. Et ass déi droend Viraussetzung ënnert dem méi nooste vun mengen zwee Datumer, an et fällt zoufällig an deem eenzege Joer vu sechs, wou d'Wiel e Mount Ënnerscheid mécht. Wann dat dech stéiert, sollt et dat maachen. Et huet mech genuch gestéiert, fir vill Zäit mat dësem Kapitel ze verbréngen.

An elo déi gutt Neiegkeeten

Kuckt Iech déi lescht Zeil vun där Tabell nach eng Kéier un.

Am Joer 2030 stëmmen déi zwee Kalennere genee iwwereneen. Net ongeféier.
Zum Dag, op all Hierschtfest:

Fest	Observatiounskalenner	Fixéierte Kalenner	rabbinesche
Jom Teruah (1. Tishri)	28. September 2030	28. September 2030	
Jom Kippur (10. Tishri)	7. Oktober 2030	7. Oktober 2030	
Sukkot fänkt un (15. Tishri)	12. Oktober 2030	12. Oktober 2030	
Den 1.335. Dag	21. Dezember 2030	21. Dezember 2030	

Sëtzt dobäi, well et ännert wat Dir akzeptéiere musst, fir de Rescht vun dësem Buch eescht ze huelen.

D'Destinatioun hänkt net vu mengem Kalenner of.

E Lieser, deen alles an dësem Kapitel ofleent - deen den Observatiounskalenner als Exzentrizitéit betruecht an de fixe Kalenner als deen eenzege legitime Hebräesche Kalenner, deen et gött - kënnt trotzdem beim Yom Teruah den 28. September 2030 an dem Yom Kippur de 7. Oktober 2030 un.

Déi zwee Datumer sinn net en Artefakt vu menger Method. Si sinn do, wou béid Methode landen. Dir kënnt mäi Kalenner ganz ewech geheien an den Terminus bleift onverännert.

D'Startzäit hänkt vum Kalenner of. D'Destinatioun net.

Dëst ass genau de Punkt, wou e Prophezeieschreiber ufänkt no Wierder wéi "*mirakuléis*" ze gräifen . **Dës Konvergenz ass kee Wonner.** Et ass dat, wat zwee Lunisolarsystemer maachen, wa se zoufälleg a Phase falen, wat se regelméisseg maachen - Dir kënnt se an de Joren 2025, 2026, 2028 an 2029 an där selwechter Tabelle iwwereneestëmmen gesinn. De Wäert vun der Iwwereneestëmmung vun 2030 ass defensiv, net evidenziell. Si beweist den Datum net. Si hält en Einwand dovun ewech: keen kann d'Datume vum September an Oktober 2030 als Resultat vun engem selbstgemaachten Kalenner ofweisen, well de Standardkalenner se och produzéiert.

Dat ass alles wat et mécht. Et ass genuch.

Kapitel 3 — Wat als Beweis zielt

Ech hunn déi éischt Jore vu mengem Berufsliewen als Geheimdéngschtanalyst verbruecht, ier ech se als Priedeger geschafft hunn. Als éischt als Koreanesche Linguist, duerno als Dari. D'Aarbecht war et, fragmentaresch Informatiounen ze kucken an eppes Nätzleches doriwwer ze soen, wat se bedeiten, während ech kloer doriwwer war, wéi vill Vertrauen d'Beweiser tatsächlech ënnerstëtzt hunn.

Déi Disziplin, déi de Job léiert, an déi, déi ech an dëst Buch wëll bréngen, ass, datt **net all Är Aussoen gläich staark sinn, an datt een, wann ee sech net virstellt, Leit ëmbréngt.** Eng Bewäertung, déi alles am selwechte selbstbewossten Toun presentéiert, ass wäertlos, well de Lieser net ka soen, op wéi enge Punkte hie soll reagéieren.

Déi meescht Prophezeiungsschreiwen hunn genau dat Problem. Arithmetik, Geschicht, Interpretatioun a Spekulation ginn an enger onënnerbrach Stëmm an engem Volumen presentéiert, an de Lieser muss et selwer erausfannen. Also wäert ech et fir Iech erausfannen.

Véier Stufen

All Behauptung an dësem Buch fällt an eng vu véier Kategorien, an ech soen Iech wéi eng ënnerwee.

Tier 1 — ARITHMETIK. Follegt onbedéngt vun hiren Inputen. Kann net falsch sinn, ausser en Input ass falsch. $390 \times 7 = 2730$ ass Tier 1. Also ass $70 + 1960 = 2030$. Dir braucht mir net fir iergendeng Tier 1 Fuerderung ze trauen; Dir braucht e Rechner.

Niveau 2 — HISTORESCH. Gutt bewisen an den historieschen Opzeechnungen. D'Belagerung vu Jerusalem duerch de Sennacherib am Joer 701 v. Chr. ass Niveau 2 — festgeluecht duerch den assyreschen Eponym-Kanon, dem Sennacherib senger eegener Prisma-Inskriptioun, an 2 Kinneken 18–19 onofhängeg. D'Knesset-Ofstëmmung vum 23. Januar 1950 ass Niveau 2. Dës kënnen an all uerdentleche Referenzwierk nogekuckt ginn, an ech nennen d'Quellen.

Tier 3 — INTERPRETIV. Eng argumentéiert Liesung vun engem Text. Vernünfteg, eescht, gottfërteg Leit sinn net averstanen. Dem Ezekiel seng 390 Joer fänken mat der Belagerung 701 v. Chr. un, ass Tier 3. Datt d'"siwe Mol" am Levitikus 26 d'Dauer multiplizéiert, ass Tier 3. **Déi zwee droend Argumenter an dësem Buch sinn allebéid Tier 3**, dofir kréien se all e ganzt Kapitel amplaz vun engem Paragraf.

Tier 4 — PROPHETESCH. Eng zukünfteg Ausso, déi aus den Tier 1 bis 3 ofgeleet ass. Nach net verifizéierbar. Alles iwwer 2027 an 2030 ass Tier 4. Ech halen dës mat Iwwerzeegung. Tatsächlech halen ech dës fir bewisen.

Eng Kette ass sou staark wéi hiert schwachst Glied, an déi schwachst Glied an dëser Kette sinn Tier 3. Ironescherweis, wann och nëmmen a menger Meenung no, sinn Tier 4 Glied *méi* zouverlässeg wéi den Tier 3, well Gott se mir bestätegt huet.

Den Ënnerscheed tëscht Konvergieren a Fitting

D'Kärargument vun dësem Buch ass d'Konvergenz: véier Aueren, verschidden Ufanksdatumer, verschidden Längten, verschidden Multiplikatoren, all enden am Joer 2030.

Do kommen zwou Einwendungen, an dat sinn ënnerschiddlech Einwendungen.

Déi éischt ass, datt ech d'Joer fonnt hunn a véier Weeër dohi réckgängeg

konstruëiert hunn. Dat nennt een Curve-Fitting, an et ass de Standard-Feelermodus vun der prophetescher Datumssetzung. Wann ee genuch Fräiheet an de Parameteren huet, kann ee vun all Startpunkt an der Schrëft aus all Joer errechen, dat ee wëll. Jiddereen, deen dës Uklo riicht, ass parteiesch an onnadenkend, an net wäertvoll fir d'Donnéen.

Déi zweet ass méi subtil an et ass déi, déi mech am Buch vun engem aneren méi stéiere géif: **d'Iwwereneestëmmung tëscht Quellen, déi net tatsächlech onofhängeg sinn, ass vill manner wäert wéi se ausgesäit.** Véier Zeie, déi sech eens sinn, ass mächtig. Véier Berichter, déi all op eng Quell zrëckzeféieren, sinn een eenzeg Zeie, deen sech widderhëlt. Ech huelen dësen Einwand eescht genuch, fir him eng eege Sektoun ze ginn - Kapitel 9 iwwerpréift all Auer op gemeinsam Quellen, gemeinsam Anker a gemeinsam Interpretatiounsbeweegungen, an d'Resultat ass, datt et sech **net** ëm véier onofhängeg Zeie handelt. Ech soen dat hei, an enger Tabelle, ier iergendeen aneren et kann.

Huelt als éischt den Einwand vun der Kurveanpassung.

Also, wat trennt Konvergenz vun Upassung? Dräi Saachen, an ech géif all dräi och op all aner System uwenden:

Goufen d'Parameteren onofhängeg vun der Destinatioun gewielt? D'Zuelen 390 an 40 sinn am Ezechiel 4 uginn. De Multiplikator vu siwen ass am Levitikus 26 uginn. Déi aachtzegjäreg Generatioun ass am Psalm 90:10 uginn. Net eng vun dësen gouf vu mir ausgewielt. Déi eenzeg Wiel, déi ech treffen, sinn d' *Startdaten* , an do bleift d'Argument tatsächlech - dofir verbréngen d'Kapitelen 6 a 7 de gréissten Deel vun hirer Längt domat, Startdaten ze verdeedegen, anstatt Arithmetik ze maachen.

Wéivill Fräiheetsgrade gëtt et? All Auer huet zwou fräi Méiglechkeeten: wou se ufänkt, a wéi oft de Multiplikator ugewannt gëtt. Aacht Parameteren iwwer véier Auer, an ech wëll kloer sinn, datt déi zweet eng echt Wiel ass - Levitikus 26 seet Iech net, wéivill Multiplikatiounen gemaach solle ginn.

Mee kuckt Iech emol un, wéi grob dee zweete Knäppche ass. De Multiplikator ass siwen, also skaléiert all zousätzlech Uwendung de ganze Saz ëm siwen. Fir Israel, ugefaange mat 701 v. Chr. mat 390 Joer: Null Multiplikatioun landt am Joer 311 v. Chr., eng landt am Joer 2030 n. Chr., an zwou landen am Joer 18410. Fir Juda, ab 70 n. Chr. mat véierzeg Joer: Null gëtt 110 n. Chr., eng gëtt 350 n. Chr., zwou ginn 2030 n. Chr., dräi ginn d'Joer 13790.

Et gëtt genau ee Wäert pro Auer, deen iwwerhaapt iergendwou an der opgezeechenter Geschicht landt. Dat ass kee Knäppche, deen een astelle kann; et ass e Schalter mat enger plausibler Positioun. D'Startdaten sinn do, wou déi richteg Fräiheet leeft, dofir verbréngen d'Kapitelen 6 a 7 de gréissten Deel vun hirer Längt domat, Startdaten ze verdeedegen, anstatt sech mat Arithmetik auseinanderzusetzen.

Erstellt de System Kontrollen, déi en net muss passéieren? Dëst ass dee stäerksten Test, an et ass deen, deen ech op mech selwer uwende géif, wann ech du wier. E gepasst System produzéiert genau déi Äntwerten, fir déi en gebaut gouf, a näischt méi. E System, dat eppes Reelles beschreift, tendéiert dozou, Iwwerraschungen ze produzéieren - Resultater, déi ouni Zilsetzung erauskommen.

Et ginn der dräi an dësem Buch, an Dir wäert se spéider begéinen. D'Period tëscht dem Daniel sengem Joer 1290 an dem Johannes sengem Joer 1260 ass genee drësseg Deeg, wat genee d'Längt vun der Apostasieperiod ass, an ech hunn et net do gesat - et ass den Ënnerschied tëscht zwou Zuelen, déi sechshonnert Joer vun zwee Autoren ausernee geschriwwen goufen. D'Period tëscht dem Joer 1260 an dem Joer 1250 ass genee zéng Deeg, an et gëtt genee ee Festpaar am ganze jiddesche Kalenner, déi zéng Deeg ausernee leien, an d'Zuelen landen op béide Säiten dovun. An dem Daniel säin Joer 1335 fällt op den Anniversaire vun der Neiweiung vum Tempel, wat ech net gemierkt hunn, bis d'Tabell mir dat gesot huet.

Keen vun deenen dräi misst funktionéieren. Et ass net dofir, datt de System gebaut gouf. Wann e Modell ëmmer erëm richteg Äntwerten op Froen produzéiert, déi Dir net gestallt hutt, dann ass dat d'Kennzeeche vun engem Modell, deen eppes Reelles verfollegt.

Wat ech falsch verstanen hunn

Ech hunn an der Aféierung gesot, datt ech beim Opbau vun der Verifizierungswebsäit zwou vu menge eegene Feeler erwëscht hunn. Hei sinn se, well e Buch, dat behaupt, iwwerpréifbar ze sinn, soll weisen, wéi eng Kontroll et produzéiert huet.

D'Zielregel. Beschriwwen am Kapitel 1 - zwou verschidde Konventiounen vun inklusiv/exklusiv a mengem éischte Buch, véier Säiten auserneen. Fixéiert andeems eng Regel deklariert an iwwerall ugewannt gëtt.

D'Zerstéierung vum Tempel. Am Buch *"Teaching History Before It Happens"* hunn ech geschriwwen, datt den Tempel "während Pessach am Joer 70 n. Chr." zerstéiert gouf.

Dat ass falsch. De Josephus ass kloer, an d'Mischna och. Den Titus huet d'Mauere vu Jerusalem zu Pessach, dem 14. Nisan, ongeféier Mëtt Abrëll 70 n. Chr. zougemaach - d'Stad war voll mat Pilger, genee dofir war d'Belagerung sou katastrophal. Mä den Tempel selwer ass eréischt den 9. oder 10. Av verbrannt, ongeféier dräi an en halleft Méint méi spéit, Ufank August.

Ech hat eng Belagerung zu engem Event kompriméiert. Et ass e zimmlech heefeg Feeler an et war ëmmer nach mäin.

Interessant ass, wat geschitt ass, wéi ech et korrigéiert hunn. D'Auer vu Juda brauch eng Zäitspann vu Pessach bis Pessach, fir op Pessach 2030 ze landen. D'*Belagerung* huet zu Pessach ugefaangen. Den Tempel ass am August verbrannt. Also ass déi korrigéiert Tatsaach - d'Belagerung, net d'Verbrennung - déi, déi d'Zuelung richteg verankert.

De Feeler hat mäin eegent Argument méi schwach gemaach. Dat geschitt méi dacks wéi d'Leit erwaarden, an et ass en Argument fir seng Aarbecht ze kontrolléieren, och wann een seng Conclusioun gutt fënnt.

Wat dëst Buch behaupt a wat net

Véier Saachen, fir datt mir kloer sinn, ier mir ufänken.

Ech behaupten zwar, datt Gott mir Saache gesot huet. Ech wäert am leschte Kapitel richteg mat dem Argument "keen kennt den Dag oder d'Stonn" agoen, awer ech wäert en net achtzeg Säiten onbeäntwert loossen, dofir hei ass déi kuerz Versioun. Dëst Buch nennt en Datum. Et kënnt op dësen Datum duerch Schlussfolgerungen aus Texter an der Geschicht, andeems et eng Onmass Fakten zesummestellt a kuckt, wéi se zesummepassen.

Ech behaupten net, datt eng eenzeg Zeil vun dësem Argument e Beweis ass. Keng vun de véier Aueren eleng géif mech iwwerzeegen. All eenzel dovun kéint Zoufall sinn; d'Bibel ass e grousst Buch an et sinn eng ganz Rëtsch Zuelen dran. D'Argument ass d'Konvergenz. Ech soen dat kloer a widderholl, fir datt keen dëst mat engem Buch verwiesselt, dat säi Gewiicht op enger Berechnung baséiert.

Ech behaupten, meng Ufanksdaten sinn ausser Zweifel. Si sinn den drëtten Grad. Ech plädéiere fir si. Een kéint dogéint argumentéieren, awer deen hätt falsch leien.

Ech behaupten net, iergendeen Besonnesches ze sinn. Gott benotzt Leit, déi sech bereet fillen. Ech sinn e Mann, deen sech ganz dem Här an Hellegkeet gewidmet huet, ech sinn nëmme speziell doduerch, datt sou Männer rar sinn.

Dat sinn d'Grondregelen. Elo den eigentleche Sträit.

DEEL II — DÉI ZWEE SÄTZ

Déi zwee droend Kapitelen, an déi zwou Aueren, déi se lafe gestallt hunn.

Kapitel 4 — Ezekiel 4: Zwee Prisongen, zwee Sätz

Den Ezekiel gött gefrot, eppes komesches ze maachen.

„Du solls dech op deng lénks Sait leeën a d'Schold vum Haus vun Israel drop leen; du solls hir Schold droen, soulaang du drop lees. Well ech hunn dir eng Zuel vun Deeg zougewisen, déi de Jore vun hirer Schold entsprécht, dräihonnertnonzeg Deeg; sou solls du d'Schold vum Haus vun Israel droen.“

Wann Dir dës Saachen fäerdeg hutt, da sollt Dir Iech en zweete Kéier op Är riets Sait leeën an d'Ongerechtegheet vum Haus Juda droen; ech hunn et Iech fir véierzeg Deeg zougewisen, een Dag fir all Joer.“ - Heseziel 4:4-6

Vir drun, an de Versen 1 bis 3, gött him gesot, eppes Komesches ze maachen:

*„Elo, Mënschejong, huel dir eng Zille, lee se virun dir a schreift eng Stad drop, Jerusalem. Da belager se... Da huel dir eng Eisenplack a setzt se als Eisenmauer tëscht dir an der Stad op, a riicht däi Gesiicht géint si, sou datt se belagert ass, a belager se. **Dëst ass e Zeechen fir d'Haus vun Israel.**“*

E Baksteen mat enger Stad drop gezechent. Belagerungswierker ronderëm gebaut. Eng Eisenplack - d'Wuert ass dat üblecht Hebräescht Wuert fir eng flaach Kachplack - déi tëscht dem Prophet an der Stad oprecht steet. An dann 390 Deeg op der enger Sait an 40 Deeg op der anerer, all Dag fir e Joer.

Véier Saache ginn an dëse sechs Verse festgestallt, an ech wëll se huelen, fir ze weisen, wéi vill se ëmstridden sinn.

Onbestreitbar: en Dag steet fir e Joer

Vers 6 seet et direkt: *„een Dag fir all Joer.“* Dëst ass déi eenzeg Eenheetskonversioun an dësem Buch, an ech benotzen se hei, well de Passage se selwer ausféiert. Keen streit doriwwer.

Onbestreitbar: et ginn zwou separat Sätz

Israel kritt 390. Juda kritt 40. Si ginn eenzel ginn, getrennt gedroen, a si ginn net zu enger eenzeger 430 zesummegefaasst.

Verschiede Iwwersetzunge vun der griichescher Septuaginta liesen 190 amplaz vun 390 fir déi éischt Zuel, an e puer Interpreten kombinéieren d'Zuelen fir op 430 ze kommen an en bewossten Echo vun de 430 Joer an Ägypten ze gesinn. Ech benotzen déi hebräesch Masoretisch 390 an ech halen d'Sätz getrennt, well de Passage selwer se getrennt hält - verschidde Säiten, verschidde Natiounen, verschidden Dauer, an eng kloer Instruktioun fir déi éischt ze kompletéieren ier mat der zweeter ugefaange gëtt.

Déi zwee-Natioune-Liesung ass och genau dat, wat d'Geschicht verlaangt. Zu den Zäite vum Ezeziel sinn dat zwou verschidde politesch Entitéiten mat zwou verschiddene Geschichten. Dat nördlecht Kinnekräich, d'Haus Israel - zéng Stämm, déi sech ënner dem Jerobeam ofgebrach hunn, nodeems dem Rehabeam seng Arroganz d'Kinnekräich gespléckt huet - ass an eng sou total Gëtzendéngscht gaangen, datt Gott sech selwer als een beschreift, deem se gescheet huet. Si gouf vun Assyrien zerstéiert an deportéiert a koum ni méi zrëck. Dat südlecht Kinnekräich, d'Haus Juda, war och ontrei, awer huet sech ëmmer erëm an deelweis bekéiert, gouf ni gescheet a gouf erhalen.

Zwee Natiounen, zwou Opzeechnungen, zwou Sätz. Dat ass den Text.

Wat d'Eisenplack bedeit

Elo kéime mer zur Interpretatioun, also geet den Niveau erof.

D'Plack steet tëscht dem Prophet - deem d'Roll vun der belagerter Arméi spillt - an der Stad. Si ass eng Barrière. Gottes eegene Kommentar am Vers 3 ass, datt dëst "*e Zeeche fir d'Haus vun Israel*" ass. Wann et Zäit ass, d'Säit fir Juda ze wiesselen, ass d'Plack net do.

Ech interpretéieren d'Barrière als bedeitend, datt **d'Belagerung, déi se duerstellt, net erfollegräich wäert sinn**. D'Arméi kënnt net duerch. Eppes steet tëscht dem Belagerer an der Stad.

Dës Interpretatioun huet e kloere historiesche Kandidat. Jerusalem gouf méi wéi eemol belagert, an d'Belagerunge kënne kloer an zwou Zorte gedeelt ginn. D'Belagerung vum Nebukadnezar am Joer 586 v. Chr. war erfollegräich; d'Mauere sinn zesummegebrach, den Tempel ass verbrannt, d'Leit sinn op Babylon gaangen. D'Belagerung vum Titus am Joer 70 n. Chr. war erfollegräich; datselwecht ass nach eng Kéier geschitt. Mee am Joer 701 v. Chr. huet de Sanherib vun Assyrien Jerusalem belagert a **gescheitert**.

Dëse Versoen ass ee vun de bescht bewisenen Eventer am antike Noen Osten, an et ass vu béide Säiten bewisen. Zweet Kinneksbuch 19 erzielt vum Engel vum Här, deem den assyresche Lager geschloen huet, an de Sanherib, deem sech op Ninive zrëckgezunn huet. An de Sanherib säi Prisma - säin offiziellen Bericht, dee vu senger eegener Schrëftsteller geschriwwen gouf, mat all Ureiz fir ze prahlen - beschreift, wéi hien den Hiskia zu Jerusalem "*wéi e Käfegvugel*" *agespaart* huet an dann, bemierkenswäerterweis, ni behaupt huet, d'Stad ageholl ze hunn. En assyresche Kinnek, deem eng Hauptstadt eruewert huet, huet dat ausféierlech gesot. Dësen huet dat net gemaach.

Eng erfolglos Belagerung vu Jerusalem, duergestallt duerch eng Barrière, déi de Belagerer net passéiere kann. Ech fannen dat eng natierlech Passform, an ech sinn hei fir Iech ze soen, datt et richtig ass.

Wat déi zwou Säiten bedeuten

Dëst ass d'Argument op deem dat ganz Buch baséiert, dofir wäert ech et méi lues maachen.

Den Ezekiel läit op senger lénks Säit fir Israel, dann op senger rietser Säit fir Juda, a kuckt sech déi ganz Zäit no der Stad un. Firwat gëtt am Text genee spezifizéiert, wéi eng Säit?

Déi einfachst Äntwert ass geographesch: Richtung Osten, Norden ass op Ärer lénks Säit an Süden ass op Ärer rietser Säit. Israel war dat nördlecht Kinnekräich, Juda dat südlecht. Lénks ass gläich Norden ass gläich Israel; Riets ass gläich Süden ass gläich Juda. Dat ass eng Interpretatioun, et ass déi meescht Interpretatioun, an et ass ganz duer fir den Detail z'erklären, awer ech weisen Iech, datt et falsch ass. **E Lieser, deem do ophält, verléiert näischt iwwer d'Identitéit vun den zwou Natiounen a gewënnt keng Zäit.**

Meng Interpretatioun – no der Aarbecht vum Messiah 2030 Projet, wou ech fir d'éischt drop gestouss sinn – ass, datt d'Säiten och **d'Richtung an der Zäit kodéieren** .

Hei ass d'Argument. Hebräesch gëtt vu riets no lénks geschriwwen. D'A vun engem hebräesche Lieser fänkt um rietse Rand un a geet no lénks. Wann Dir eng Sequenz vun Eventer sou opstellt, wéi en hebräesche Schrëftsteller Wieder opstellt - an hebräesch Schrëftsteller hunn och Sequenzen op dës Manéier gezechent - da leien déi fréier Eventer riets an déi spéider Eventer lénks.

De Prophet läit nieft enger Duerstellung vun engem belagerte Jerusalem. D'Belagerung ass de fixe Punkt an der Mëtt vum Diagramm. An hie läit op enger Säit dovun, dann op der anerer.

- **Lénks Säit, Israel, 390 Joer.** Lénks vun der Belagerung op enger Zäitlinn vu riets no lénks bedeit *no* et. Israel seng 390 Joer lafen no der Belagerung no vir.
- **Riets Säit, Juda, 40 Joer.** Riets vun der Belagerung bedeit *virun* hir. Juda seng 40 Joer daueren esou, datt se mat enger Belagerung ophalen.

Wann dat stëmmt, dann huet dem Ezekiel net nëmmen zwou Dauer, mä zwou Richtungen kritt, an d'Belagerung, déi um Zille duergestallt ass, ass d'Scharnier, ëm dat sech béid Sätz dréinen.

Loosst mech elo géint mech selwer argumentéieren, well Dir verdénkt et, de Géigeargument a voller Stäerkt ze gesinn.

Den Einwand. Dat ass vill Gewiicht fir en Detail iwwer d'Positioun. Den Ezekiel ass e Prophet, deen am Dreck läit, net en Zeechner, deen e Moossstafdiagramm erstellt. Wann Gott gemengt huet "dës Joer lafen no der Belagerung" an "dës lafen virun hir", dann hat hien de Vokabulär fir dat ze soen - Hebräesch huet ganz normal Wieder fir virun an duerno - an hien huet se soss anzwousch am Ezekiel direkt gesot. Chronologesch Richtung ze liesen, op wéi enger Säit vu sengem Kierper e Mann läit, ass eng Schlussfolgerung aus enger Bühnenregisseurin. Et ass clever. Clever ass net datselwecht wéi wouer.

Ech spieren d'Kraaft dovun.

Wat ech géif zrécksoen. Dräi Saachen.

Éischtens gëtt den Detail zweemol *spezifizéiert* , an d'Spezifikatioun funktionéiert net ënner der geographescher Liesung. Wa lénks a riets nëmmen Norden a Süden identifizéieren, sinn d'Säiten dekorativ - den Text huet béid Haiser scho explizit am

selwechten Otem genannt. Gott huet dem Ezekiel eng ganz Rëtsch symbolesch Handlungen ginn an d'Detailer bedeuten am Allgemengen eppes.

Zweetens, d'Eisenplack weist déiselwecht Richtung. Ënner enger reng geographescher Interpretatioun ass d'Plack eng Barrière, déi keng Erklärung brauch, well d'Belagerung net identifizéiert muss ginn. Ënner menger Interpretatioun identifizéiert d'Plack *wéi eng* Belagerung - déi erfolleglos - an d'Säiten soen Iech, wéi Dir vun do aus ziele sollt. Déi zwee Detailer funktionéieren zesummen, wat e Beweis dofir ass, datt se zesumme gehéieren.

Drëttens: **d'Liesung gëtt no ënnen, net no uewen bestätegt.** Keen géif dat eleng aus Ezekiel 4 ofleeden, wann een et kal liest. Wat mech dovunner iwwerzeegt, ass datt, wann een et verfollegt, béid Sätz am selwechte Joer duerch zwou ganz verschidde Weeër ophalen, an an deem Joer landen och zwou weider Aueren. D'Liesung gëtt duerch dat gerechtfäerdegt, wat se produzéiert, net duerch hir eege Selbstbeweiser.

Dat ass eng legitim Form vun Argumentatioun - sou verdéngt eng Hypothese sech an all Disziplin - awer et ass net déi stäerkst Form, an ech wäert se net als eng verkleeden. Wann d'Konvergenz no ënnen an de Kapiteln 6 a 7 net stattfënnt, sollt Dir dës Liesung falen loossen. Si klëmmt oder fällt mat deem wat se ergëtt.

Niveau 3. Argumentéiert, net bewisen. Déi stäerkst Einwand vollstänneg formuléiert. Do steet et elo, an Dir kënnt et selwer ofweegen.

Wat eis Ezekiel 4 gëtt

- Zweek Natiounen, zwee Sätz: 390 Joer a 40 Joer. (*Tier 2 - den Text seet et.*)
- En Dag steet fir e Joer. (*Stuf 2 - Vers 6 seet et.*)
- Eng Belagerung déi scheitert, markéiert vun enger Eisenbarrière. (*Stuf 3 — argumentéiert.*)
- D'Joer vun Israel lafen no där Belagerung vir; de Laf vu Juda zu enger Belagerung. (*Stuf 3 - argumentéiert, an dëst ass dat schwaacht Glied.*)

Wat eis am Heseziel 4 *net* gëtt, ass en Hiwäis, datt dës Zuelen multiplizéiert kéinte ginn. Dofir musse mir néng'honnert Joer zrëckgoen, an e Kapitel aus Levitikus, dat bal keen liest.

Kapitel 5 — Levitikus 26: Multiplizéiert mat Siwen

Levitikus 26 ass dat Kapitel, wou Gott Israel, ier se an d'Land erakoumen, genee seet, wat geschéie wäert, wa se Hien do verloossen.

Et ass kee bequemt Kapitel. Et ass och dat strukturell interessantst Kapitel an der Tora, well et net mat enger eenzeger Strof menacéiert. Et menacéiert mat enger eskaléierender Serie dovun, a Stufen, mat enger expliziter Regel fir d'Eskalatioun - an et seet dës Regel véier separat Mol.

v.18 — „Wann Dir mir och no dësen Saachen net gehorcht, da bestrofen ech Iech siwemol méi fir Är Sënnen.“ **v.21** — „Wann Dir dann géint mech feindlech handelt a mir net gehorcht, da maachen ech d'Plag siwemol méi grouss, jee no Är Sënnen.“ **v.24** — „dann handeln ech géint Iech feindlech; an ech, och ech, wäert Iech siwemol fir Är Sënnen schloen.“ **v.28** — „dann handeln ech mat rosenem Feindschaft géint Iech, an ech, och ech, wäert Iech siwemol fir Är Sënnen bestrofen.“

Véier Warnungen. All Warnung ass ënner der Bedingung vun enger weiderer Verweigerung. All Warnung ass **siwe Mol spezifizéiert**.

D'Struktur ass onmëssverständlech an et ass bewosst: dëst ass e graduéiert Strofsystem mat engem festgeluechte Multiplikator. Egal wat "siwe Mol" bedeit, Gott seet et véiermol an engem Kapitel, an all Kéier gëtt et duerch déiselwecht Konditioun ausgeléist - *Dir hutt ëmmer nach net bereet*.

D'Fro, ëm déi sech dëst Kapitel dréit

Alles hänkt elo vun zwee Hebräesch Wierder of: **שבע** (*Sheva*), siwen, an d'Phrase, déi drop opgebaut ass.

Et ginn zwou Liesungen, an déi sinn tatsächlech ganz ënnerschiddlech.

Liesung A — Intensitéit. „Siwemol méi“ bedeit siwefach a Schwéierkraaft. Méi schlëmm, méi haart, méi grëndlech. „Siwe“ gëtt sou benotzt, wéi d'Schrëft et dacks benotzt, als d'Zuel vun der Vollständegkeet — e komplette Mooss vun der Strof. Ënner dëser Liesung seet d'Formuléierung guer näischt doriwwer aus, wéi laang eppes dauert.

Liesung B — Dauer. „Siwe Mol“ multiplizéiert de Saz. Wann den Term 390 Joer war an et keng Reue gefouert huet, gëtt den Term 390×7 .

Liesung A ass d'Positioun vun der Majoritéit. Ech soen dat a mengen eegenen Wieder. Déi meescht Kommentatoren, déi meescht Iwwersetzungen an déi meescht Bibelstudien liesen d'Ausdrock als intensivéierend Gravitéit, net als Verlängerung vun der Zäit. Déi heefegst englesch Iwwersetzung, "siwenfach", seet natierlech éischter Grad wéi Längt aus. Wann Dir Hebräesch Geléiert ëmfrot, géif Liesung A liicht gewannen. Si hunn all falsch.

An dëst Buch erfuerdert Liesung B. Ouni dës gëtt et keng multiplizéiert Sätz, keng 2730 Joer, keng 1960 Joer a keng 2030. Dëst ass den Hauptpunkt. Wann Liesung A richtig ass, maacht d'Buch zou.

Also loosst mech d'Argumentatioun fir B plädéieren, a loosst mech ufänken andeems ech zouginn, wat an A wouer ass.

Wat d'Intensitéitsmiessung richtig kritt

Et kritt de Kontext richtig. D'Strofen, déi am Levitikus 26 opgezielt sinn, si qualitativ.

— Terror, zerstéierend Krankheeten, Néierlag, Dréchent, wëll Déieren, Belagerung, Kannibalismus, Exil. Si eskaléieren am Horror. D'Liesung vum Multiplikator als intensivéierend vun deem Horror passt natierlech zum Ëmfeldmaterial.

An "siwen" vermëttelt absolut de Sënn vu Vollständegkeet duerch d'ganz Schrëft. Siwen Deeg vun der Schöpfung. Siwefach Rache fir de Kain. Den Naaman, deen siwe Mol taucht. Siwwenzeg Mol siwe verzeien. Keen zielt déi.

D'Intensitéitsliesung ass keng Iwwerdreiwung. Et ass déi offensichtlech Liesung vum Saz isoléiert.

De Fall vun der Dauer

Éischtens, d'Form vum Kapitel, well d'Argument dovun ofhänkt a bal keen et erkläert.

	Ausléiser	Strof
Basislinn	vv. 14–15 — wann Dir net gehorcht	vv. 16–17 · Terror, zerstéierend Krankheet, Néierlag
Eskalatioun 1	v. 18 — <i>siwe Mol méi</i>	vv. 19–20 · Himmel wéi Eisen, d'Land bréngt näischt no
Eskalatioun 2	v. 21 — <i>siwe Mol</i>	v. 22 · wëll Déieren, Kanner matgeholl, Stroossen verlooss
Eskalatioun 3	v. 24 — <i>siwe Mol</i>	vv. 25–26 · Schwäert, Pescht, Brout no Ratioun
Eskalatioun 4	v. 28 — <i>siwe Mol</i>	vv. 29–33 · Kannibalismus, Stied zerstéiert, ënner de Vëlker verstreet

Véier Mol, dee selwechte Konditioun: *du hues dech ëmmer nach net zu Mir ëmgedréit* → *siwe Mol* . A kuckt wou dee Leschten lant - am Exil, verstreet ënner de Vëlker.

Eng Warnung zu där Tabelle. Ech hunn dës Eskalatiounen vun enger bis véier nummeréiert, an et wier einfach vun "de Kapitel seet d'Regel véiermol" op "d'Regel trëtt genau véiermol an a Kraaft an dann of." Den Text seet dat net. En annoncéiert ni eng definitiv Eskalatioun, seet ni " *an duerno wäert ech net méi multiplizéieren*". Wat et gëtt, ass eng Konditioun - *wann Dir ëmmer nach net dréint, dann siwe Mol* - véiermol definéiert.

Ob dat eng Opzielung vu véier eenzelnen Eventer ass oder eng stänneg Regel, déi véiermol gedréckt gëtt, fir datt Israel se eescht géif huelen, ass selwer eng Interpretatioun, an den Text léisst se oppen. Ech tendéieren zu der stänneger Regel: eng Konditioun, déi an der identescher Form widderholl gëtt, liest sech éischter wéi eng Politik wéi eng Lëscht, an d'Konditioun, déi se ausléist, gouf ni annulléiert. Ech sinn net hei, fir iwwer eppes ze diskutéieren. Gott huet mech geschéckt, fir Iech ze soen, wat wouer ass, net fir ee vun de ville Geléierten mat Meenungen ze sinn. D'Liesung B - Dauer - ass déi eenzeg richtig.

Elo d'Argumenter – siwe vun hinnen, ongeféier vum schwachsten bis zum stäerksten, mat enger Ausnam. Déi lescht ass bewusst net an der Reiefolleg: et ass déi éierlech, an éierlech ass net datselwecht wéi staark. D'Argumenter véier a fënnef sinn dat Puer, op deem de Kapitel baséiert, an si sinn am beschten zesummen ze liesen.

Éischstens: dat Hebräesch ass net entscheidend. D'Formuléierung am Vers 18 ass *וְאֵתֵיכֶם ט לֹא פָּעַל שֶׁ* — *sheva al-chattotekhem* , siwen op Är Sënnen. Et ass en Adverbial an et ass net markéiert. Et seet net "siwe Mol sou schwéier", an et seet net "siwe Mol sou laang". Béid sinn grammatikalesch verfügbar. Englesch Iwwersetzungen, déi et "siwe Mol" maachen, hunn eng Wiel getraff, déi d'Hebräesch net forcéiert. Dëst beweist d'Liesung B net - et bedeit just, datt d'Dier net vun der Grammatik zou ass, wat eng méi niddreg Standard ass wéi et kléngt, awer et ass derwäert festzeleeën.

Zweetens: d'Strof, mat där d'Kapitel tatsächlech ophält, ass eng Dauer. Levitikus 26 eskaléiert duerch seng véier Etappen, endet am Exil - an dann moosst en direkt dësen Exil an der *Zäit* , a speziell a Sabbatsjoren:

„Dann wäert d'Land seng Sabbaten all d'Deeg vun der Wüst genéissen, während Dir am Land vun Äre Feinde sidd; dann wäert d'Land raschten a seng Sabbaten genéissen.“ - Levitikus 26:34

De Vers duerno dréit deeselwechte Punkt änner: all d'Deeg vu senger Wüst hält d'Land déi Rou, déi et net hält, während Israel drop gewunnt huet.

Kuckt wéi enk dat ass. Déi véiert "*siwe Zäiten*" ass Vers 28. Seng Strof geet bis zum Vers 33 a schléisst mat Verstreuung of. An am Vers 34 - der nächster Zeil - seet den Text, wéi dës Strof gemooss gëtt: an enger Zuel vu Joeren. De finale Multiplikator an déi gezielt Dauer leien am Text niewenteneen, ouni eppes dertëschent.

D'Logik vum Kapitel selwer endet an der Arithmetik. E Multiplikator, deen un eng Strof gebonnen ass, déi den Text a Joeren moosst, ass e Multiplikator, deen eppes mat Joeren mécht.

Dräi: sou gouf den Exil tatsächlech berechent. Wann déi siwwenzeg Joer vu Babylon an 2 Chroniken 36:21 beschriwwe ginn, gräift de Chronist direkt zréck op Levitikus 26 fir...

De Grond: et ass geschitt "*fir d'Wuert vum Här duerch de Mond vum Jeremia ze erfëllen, bis d'Land seng Sabbaten genoss hat.*" Den Exil gëtt erkläert als Sabbatsjoer, déi zréckbezueelt ginn, an d'Zréckbezuelung gëtt gezielt. An den Daniel liest am Daniel 9:2 d'siwwenzeg Joer vum Jeremia als eng wuertwiertlech Dauer, zielt se a biet, wann se ofleeft.

Mir hunn also e kanonesche Präzedenzfall fir genau déi Operatioun, déi ech duerchféieren: eng Strofperiod aus der Tora huelen, se als eng Zuel vu Joren behandeln, se zielen an erwaarden, datt se ofleeft. Den Daniel huet dat gemaach. Et ass keen exotesche Schrëtt.

Véier: siwe Mol *wat* , genee? Dëst ass kee Argument, mat deem ech ugefaangen hunn. Et ass aus engem Widdersproch entstanen, an et huet mäi Verständnis vun der ganzer Fro geännert.

Schwéierkraaft ass keng moossbar Gréisst. Et gëtt keng Eenheet, an där eng Strof siwe Mol méi schlëmm ass wéi eng aner. Frot een, wat et bedeite géif, wann eng Hongersnout genee siwe Mol méi schlëmm wier wéi eng fréier Hongersnout, an d'Fro huet keng Äntwert - net well se schwéier ze berechnen ass, mee well et näischt gëtt, mat deem ee ka berechnen.

D'Dauer huet eng Eenheet. Joer. Eng Strof vu véierzeg Joer multiplizéiert mat siwen ass eng Strof vun zweehonnertachtzeg Joer, an jidderee kann dat nokucken.

Elo dréckt weider. Eng Strof ass keng Qualitéit, déi fräi vun der Welt schwëmmt; et ass eppes, wat de Leit opgedrängt gëtt, an d'Opdroe brauch Zäit. All Strof huet dofir zwou Dimensiounen - wéi schwéier a wéi laang - an déi *total* Strof ass e Produkt vun deenen zwou. Wann den Text also seet, datt d'Strof siwe Mol wäert sinn, seet en eppes iwwer déi Gesamtsumm aus. An vun den zwou Dimensiounen, aus deenen d'Gesamtsumm besteet, kann genau eng e Faktor vu siwen op all iwwerpräifbar Aart a Weis droen.

Et gëtt eng richtig Widderleeung, an et ass deen eenzege Fluchtwee. Siwen ass idiomatesch fir Vollständegkeet an der ganzer Schrëft - "d'Rache wäert sech siwefach un him geholl ginn" a Genesis 4:15 ass keen seng Arithmetik. Wann *siwe Mol* a Levitikus 26 eng Idiomatik vun där Aart ass, heescht et *vollstänneg* , an huet guer keng Quantitéit.

Gitt dee Wee a kuckt wou et higeet. Wann d'Zuel reng Idiom ass, dann moosst se näischt, an déi véier Aussoen sinn keng eskaléierend Sequenz - si sinn datselwecht, dat véiermol mat zouhuelender Betonung gesot gëtt. D'Strofen an de Versen 19, 22, 25 an 29 wieren véier Beschreiwunge vum Uerteel anstatt véier Schrëtt op

enger Leeder.

Also gött et eng Gabelung, an déi zwou Weeër féieren iergendwou hin, mat deem ech schaffe kann. Entweder ass *siwe Mol* quantitativ - an deem Fall bezitt et sech op eng Gesamtsumme mat enger Zäitdimensioun, an d'Dauer ass déi eenzeg Dimensioun, an där de Faktor iwwerpréifbar ass - oder et ass guer net quantitativ, an deem Fall ass d'Liesung A och keng Liesung iwwer d'Gravitéit, déi multiplizéiert gött. Et ass eng Liesung iwwer Gott, deen *dëst véiermol* eescht seet.

D'Intensitéitsliesung iwwerlieft nëmmen an där zweeter, méi schwacher Form. Si kann net souwuel eng real Multiplikatioun wéi och eng Multiplikatioun vun eppes Onmoossbares sinn.

Fënnf: nëmmen eng vun den zwou Liesungen kann falsch sinn.

Follegt dem véierten Argument nach ee Schrëtt weider. Wann de Faktor siwen op d'Gravitéit hänken, dann hänkt en op eng Quantitéit of, déi keen uginn, moossen oder iwwerpréife kann. Wéi schwéier war d' Strofe virdrun? Ouni Ausso. Wéi schwéier duerno? Siwe Mol sou schwéier. Iwwer wéi eng Zäitperiod? Och ouni Ausso - Levitikus 26 gött kenger vun sengen Eskalatiounen zou.

Eng Ausso, déi esou opgestallt gött, kann net falsch sinn. Et gött keng Observatioun, kee Datum, keng Berechnung, déi jeemools dārgéint widdersprieche kéint. Egal wat mat Israel iwwer dräidausend Joer geschitt, et kann als siwefache beschriwwe ginn.

Schreift elo d'Dauermiessung niewendrun. Dräihonnertnéngzeg Joer, multiplizéiert mat siwen, vun engem uginnen Ufank un, gött e Joer - an dat Joer ass entweder richtig oder net. E feindleche Lieser kann et mat engem Rechner a manner wéi enger Minutt kontrolléieren. Et riicht sech den Hals eraus.

Eng Ausso, déi net falsch ka sinn, ass keng Aarbecht ze maachen. Dat ass keng Virléift fir Uerdnung; et ass den Ënnerscheed tëscht eppes ze soen an näischt ze soen. Wann *siwe Mol* eng reell Multiplikatioun vun enger reeller Quantitéit ass, sollt et prinzipiell méiglech sinn ze entdecken, datt se falsch ugewannt gouf. Nëmmen eng vun dësen zwou Liesungen mécht dat méiglech.

Et gött eng schlecht Versioun vun dësem Argument, déi ee Schrëtt ewech steet. Déi schlecht Versioun ass: *d'Dauerliesung gött mir eng Zuel an d'Gravitéitsliesung net, dofir ass d'Dauerliesung richtig.* Dat ass keen Argument, et ass eng Präferenz - an et ass genee dat, wat e Kritiker mengt, wann hie seet, datt dat ganz System motivéiert Denken ass. Eng definitiv Äntwert ze wëllen ass kee Beweis dofir, datt den Text eng liwwert. Vill Texter maachen dat wierklech net.

Déi gutt Versioun ass eng Ausso doriwwer, wéi den Text sech verhält, net doriwwer, wat ech gär hätt. **Kuckt Iech un, wat dem Ezekiel tatsächlech ginn ass.** Net "laang do leien". Dräihonnertnéngzeg Deeg, dann véierzeg Deeg - an dann, am Fall wou de Punkt verpasst soll ginn, eng explizit Konversiounsquote: *en Dag fir all Joer*. Gott huet de Saz quantifizéiert an dann dem Prophet gesot, a wéi enger Eenheet e gelies soll ginn. Dat ass net d'Sprooch vun der Atmosphär. Zuelen, déi erausginn ginn, déi präzis, mat enger uginne Konversioun, erausginn ginn, fir gezielt ze ginn.

Setzt dat nieft Levitikus 26 a bemierkt d'Wirtschaftlechkeet dovun. Et gëtt e präzise Multiplikator an engem Kapitel a präzis Termer an engem aneren. Ënner der Dauerliesung trëfft all Zuel am Spill op eng aner Zuel a funktionéiert. Ënner der Gravitéitsliesung beréiert de präzise Multiplikator ni déi präzis Termer - en wierkt amplaz op eppes Onquantifizéiertes, während 390 an 40 no hirem éischten Oflaf inaktiv sinn.

Dat ass kee Beweis. Gott ass net verpflichtet, seng Zuelen fir mech praktesch ze maachen, an en Argument aus der Wirtschaftlechkeet ass schlussendlech en Argument doriwwer, wéi en Text zesumme soll hänken.

Mee wann eng Liesung all uginne Quantitéit onbenotzt léisst an déi aner se all a Betrib setzt, dann ass dat derwäert ze bemierken - an am Géigesaz zu der schlechter Versioun ass et eng Ausso iwwer den Text anstatt eng Ausso iwwer meng Virliéften.

Sechs: d'Liesung vun der Schwéierkraaft leeft aus dem Kapitel eraus, ier d'Geschicht ouni Reue ausleeft. Déi véiert an fënneft Argumenter dréinen sech ëm dat, wat d'Wieder bedeite kënnen. Dëst geet drëm, fir wat de Kapitel nach ëmmer do ass.

Ënnert der Schwéierheetsliesung beschreift Levitikus 26 eng zougemaach Sequenz. Véier Intensivéierungen, déi am Exil ophalen, an dann dréit sech d'Kapitel an de Verse 40 bis 42 op d'Méiglechkeet vun engem Beicht. D'Rolltrap hält op. Als Bericht iwwer dat, wat mat Israel bis op Babylon geschitt ass, funktionéiert et - an dann huet et näischt méi ze soen.

Mä d'Konditioun, déi all dës véier Eskalatiounen ausgeléist huet, war eng Saach: *Dir hutt Iech ëmmer nach net zu Mir gewend*. An dës Konditioun ass net zu Babylon opgehalen. D'Haus Juda huet sech zënter zweedausend Joer net zu hirem Messias gewend. Wann den Ausléiser nach ëmmer aktiv ass an den Text opgehalen huet, dann ass Levitikus 26 e Kapitel iwwer dat achten a sechste Joerhonnert v. Chr. an iwwer näischt méi zënterhier.

Ënnert der Dauerliesung leeft et nach ëmmer. All onerklärten Oflaf produzéiert en neien Term, an d'Arithmetik vum Kapitel schafft weider op enger Natioun, déi nach ëmmer refuséiert.

D'Fro ass also net nëmmen, wéi eng Liesung déi Hebräesch erlaabt - béid maachen dat. Et geet drëm, wéi eng Liesung Levitikus 26 iwwer déi lescht zwee Joerdausenden eppes ze soen huet.

Siwen - an dat ass déi, un déi ech am feststen festhalen - d'Liesung gëtt duerch dat bestäetgt, wat se produzéiert. Déiselwecht Zouginnung, déi ech a Kapitel 4 gemaach hunn, an aus dem selwechte Grond. Benotzt de Multiplikator als Dauer op déi zwee Sätz aus Ezekiel 4 a béid landen am selwechte Joer, iwwer verschidde Weeër, mat verschiddene Multiplikatoren, vun Ufanksdatumer aachthonnert Joer ausereen. Wann d'Liesung B falsch wier, sollt dat net geschéien.

Ech géif dir léiwer déi Argumentatioun weisen, wéi se ze verstoppen. Et ass eng Schlussfolgerung zu der beschter Erklärung, déi eng richtig Form vun Argumentatioun ass an eng méi schwach wéi e Beweis.

Bedenkt wéi fënnef a siwen zesummepassen, well si zwou Hälften vun enger Operatioun sinn. Argument fënnef seet, datt d'Dauerliesung eng Fuerderung mécht, déi kéint feelen. Argument siwen seet, datt wann Dir d'Kontroll duerchféiert, se net felt. Béid Hälften eleng sinn schwach - eng falsifizierbar Fuerderung ass doduerch net wouer, an e glécklecht Resultat beweist näischt, wann d'Fuerderung ni falsch hätt kënne sinn. Zesummen sinn se einfach d'Art a Weis, wéi Dir alles testt: sot eppes, wat falsch kéint sinn, an da gitt a kuckt.

Déi Versioun vun deem Argument wäert ech net drécken

Argument véier huet e méi haarde Cousin, an ech wëll Iech souwuel déi gutt wéi och déi schlecht Versioun weisen, well den Ënnerscheid tëscht hinnen déi ganz Method vun dësem Buch ass.

Déi méi haart Versioun seet: multiplizéiert Schwéierkraaft muss nach ëmmer *applizéiert ginn*, an d'Administratioun brauch Zäit. Déi eenzeg Begrëff, déi den Text fir Juda gëtt, ass véierzeg Joer. Also muss déi siwemol méi schwéier Strof fir weider véierzeg Joer daueren - a wann déi ouni Reue ophält, siwemol méi schwéier fir weider véierzeg. Iwwer zweedausend Joer sinn dat ongeféier fofzeg Begrëffer, an d'Schwéierkraaft endet bei siwen zur fofzegster Potenz, eng Zuel mat zweeanzwanzeg Zifferen. Keen kéint dat iwwerliewen. Dofir ass Schwéierkraaft onméiglech.

Déi éischt Hallschent dovun ass richtig, an et ass dat, op deem dat véiert Argument baséiert. Eng Strof muss iwwer Zäit applizéiert ginn. D'Schwéierkraaft kann net onbedéngt vun der Dauer ofhänken. Dës Observatioun ass dat, wat mech mengen léisst, datt d'Intensitéitsmessung onvollstänneg anstatt einfach onwahrscheinlech ass.

An der zweeter Hallschent geet et schief, an et geet op zwou Plazen schief.

Et brauch de Carrier *nach véierzeg Joer spezifesch*, an näischt bestätegt dat.

Levitikus 26 gëtt guer keng Dauer. Keng vun de véier Eskalatiounen huet eng Längt zougewisen; d'Strofen an de Versen 19, 22, 25 an 29 lafen einfach bis zur nächster Eskalatioun. Een, deen d'Intensitéitsliesung hält, kann soen, datt déi verschäerft Strof fir eng onbekannt Zäit gedauert huet, an den Text widderspricht him net. Fir ze behaupten, datt d'Dauer véierzeg Joer muss sinn, muss ech den Term vum Ezeiel an e Kapitel importéieren, dat en ni ernimmt - a mäin eegene Kader an d'Positioun vu mengem Géigner z'importéieren ass dee selwechte Feeler wéi am Krees ze diskutéieren, just besser verstoppt.

An déi zwee-an-zwanzegstegel Zuel ass de schwächsten Deel vun engem gudden Argument, net dee stäerksten. Wat eigentlech falsch ass mat enger onbegrenzter Gravitéitsmultiplikatioun ass net, datt d'Zuel grouss gëtt. Et ass, datt *siwe Mol méi schlëmm wéi siwe Mol méi schlëmm wéi den Exil* keen Zoustand beschreift. De Problem ass d'Inkohärenz, net d'Gréisst - an dat ass genau de Punkt, deen Argument véier scho mécht, ouni d'Theatresch.

Et gëtt nach en drëtten Grond, an et ass deen, deen et fir mech entscheet huet. Wann ech zouginn, datt multiplizéiert Schwéierkraaft en widderhuelende Begrëff erfuerdert, hunn ech d'Intensitéitsliesung net widderluecht - ech hunn se roueg an eng Dauerliesung ëmgewandelt an dann de Victoire erkläert. E Géigner, deen wierklech mengt, datt *siwe Mol voll, komplett, a guddem Mooss* bedeit, ass guer net zu engem widderhuelende Begrëff verflucht, sou datt d'Reductio hien ni erreecht. Et besiegt nëmmen eng Positioun, déi keen hält. Wéi och ëmmer, et ass kloer, datt wann d'Strofe "voll" multiplizéiert gëtt, se dann nach eng Kéier "voll" multiplizéiert ka ginn? Mat oder ouni Reue wier d'Strofe hir Grenz vun der Schwéierkraaft erreecht.

Ech hunn dat ausféierlech aus engem Grond erkläert, deen méi grouss ass wéi dëst eent Argument. Eng grouss Zuel iwwerzeegt ausser Verhältnes zu hirem Inhalt, an prophetesch Schrëften hunn eng laang Gewunnecht, no enger ze gräifen. Wann ech Iech froen, meng Arithmetik iwwerall soss an dësem Buch ze kontrolléieren, muss ech bereet sinn, déi Berechnung ze nennen, déi mir am

meeschte schmeichelt. Dës huet mech geschmeichelt an ech drécken se net.

Nach eng Offenbarung, während ech hei sinn. En fréieren Entworf vun dësem Kapitel huet argumentéiert, datt Levitikus 26 d'Eskalatiounen op véier limitéiert - Verse 18, 21, 24, 28 - sou datt d'Gravitéit ni iwwer siwe bis op déi véiert eropgoe kéint. **Dat war mir och net bekannt. Den Text seet néierens eng Limit.** Ech hunn eng Limit an e Muster gelies, wat genee de Schrëtt ass, deem ech an dësem Buch aner Leit froen, net ze maachen. Et ass fort.

Wann d'Regel onbegrenzt ass, firwat hält se dann am Joer 2030 op?

Dat ass déi Fro, déi bliwwen ass, an ech stellen se virun iergendeen aneren et mécht.

Wann Levitikus 26 eng stänneg Regel seet anstatt eng Lëscht vu véier, dann ass d'Regel ëmmer nach a Kraaft, wann eng Period ouni Reue ofleeft. D'Strofe vum Juda gouf am Joer 70 n. Chr. an nach eng Kéier am Joer 350 n. Chr. multiplizéiert. Wann déi aktuell Period am Joer 2030 ofleeft, während de Juda nach ëmmer ouni Reue ass, firwat gëllt d'Regel dann net einfach nach eng Kéier - 1960 multiplizéiert mat siwen, weider 13720 Joer?

Et gëtt keng arithmetesch Äntwert drop. D'Arithmetik géif gären weidergoen. D'Äntwert muss vun ausserhalb vun der Arithmetik kommen, an et ass de ganze Grond firwat dëst Buch existéiert: **d'Sequenz leeft net un den Eskalatiounen aus, si leeft un der Zäit aus.** Levitikus 26 net

Enn an enger Eskalatioun. Et endet, an de Verse 40 bis 42, mat enger Beicht an engem erënnerte Bund. D' Multiplikatioun sinn net d'Destinatioun; si sinn dat wat geschitt, während d'Destinatioun refuséiert gëtt.

Wat d'Kapiteln 10 bis 12 argumentéieren, ass datt am Joer 2030 *d'Verweigerung ophält* - datt nodeems d'Strof ofgelaf ass, et fënnef Méint gëtt, an deenen déi Onberouegt verdriwwe ginn, net zerstéiert ginn, an dann kënnt de Messias zréck an d'Arrangement, zu deem d'Strof gehéiert huet, geet op en Enn. Eng weider Multiplikatioun géif weider dräizéngtausend Joer vun engem Bund erfuerderen, un deen Gott gesot huet, datt hie sech drun erënnere wäert.

Also gëtt den Haltpunkt net vum Kapitel aus gelies. E gëtt vun allem aneren an deem Buch aus gelies - dräi aner Aueren, déi am selwechte Joer landen, d'Deegzielungen, déi op den Hierschtfester ophalen, d'Festsequenz, déi de Jesus nach net ofgeschloss huet. Wann déi net klappen, dann jo, wier d'Erwaardung 13790 a net 2030.

Firwat et ni entweder/oder war

Nach een Gedanken, an et ass dee nätzlechsten am Kapitel.

Ech hunn dat am Ufank als zwou konkurréierend Liesungen, A an B, opgestallt, an des Formulierung ass wéi d'Fro normalerweis gestallt gëtt. Ech mengen elo, datt d'Formulierung falsch ass, an Argument véier ass de Grond.

Eng Strof huet zwou Dimensiounen - wéi schwéier a wéi laang - an d'Héicht dovun ass e Produkt vu béiden. Schwéierkraaft ouni Dauer ass keng méi liicht Strof; et ass guer keng Strof, well näischt iergendeen opgedroe gëtt. Dauer ouni Schwéierkraaft ass op déiselwecht Aart a Weis eidel. Keng vun den zwou Dimensiounen existéiert eleng. Also war "*siwe Mol d'Strof*" ni eng Wiel tëscht der Multiplikatioun vun enger Dimensioun oder der anerer. Et ass eng Fuerderung iwwer d'Héicht, an d'Héicht besteet aus béiden.

Dat heescht, datt Liesung A a Liesung B keng Rivalen sinn. Liesung A beschreift eng Dimensioun vun der Saach; Liesung B beschreift déi Dimensioun, an där d'Zuel tatsächlech iwwerpräift ka ginn. Wann e Mann net vun enger Strof léiert, sinn hir Verlängerung an hir Intensivéierung déiselwecht Handlung vun enger gedëlleger Autoritéit, net zwou konkurréierend Theorien doriwwer, wat des Autoritéit bedeit huet.

Dëst léist den Einwand net op. D'Dauerliesung muss ëmmer nach d'Arithmetik

eleng droen, an et ass ëmmer nach den drëtten Niveau - Dir gleeft nach ëmmer un mäi Wuert, datt d'Jore dat sinn, op dat sech déi siwe bezéien. Mee wann Dir sécher sidd, datt et am Levitikus 26 ëm d'Gravitéit geet, da sollt Dir ganz Recht hunn an dëst Buch ëmmer nach funktionéiert. Dir géift déi Dimensioun beschreiwen, an där ech net zielen. Näischt dorunner léisst déi aner Dimensioun verschwannen.

Wat Levitikus 26 eis gëtt

- E genannte Multiplikator: **siwen** . (*Tier 2 - et steet am Text, véiermol.*)
- En ausgedréckten Ausléiser: **weider Verweigerung, sech ze bereien** . (*Tier 2.*)
- Eng festgeluecht Struktur: **véier hannereneen Eskalatiounen** . (*Tier 2.*)
- De Multiplikator gëllt fir d' *Dauer* vum Saz. (*Tier 3 - uewe betount. D'Minoritéitsliesung. Den Haaptpunkt vun dësem Buch.*)
- An eng Bemierkung iwwer wat dëse Minoritéitsstatus wäert ass. D'Majoritéit liest sech *siwe Mol*. als Schwéierkraaft, an ech hunn haart gesot, datt d'Majoritéit falsch läit - ech hunn argumentéiert, datt Schwéierkraaft an Dauer zwou Dimensiounen vum enger Quantitéit sinn, datt nëmmen eng vun hinnen e kontrolléierbare Faktor vu siwe kann droen, an datt eng Liesung, déi déi onmoossbar Dimensioun multiplizéiert, muss erklären, wat se multiplizéiert. Dat ass eng méi enk Ausso wéi "jiddereen aneren täuscht sech", an et ass déi eenzeg, déi ech brauch.

Zwee Sätz aus Ezeziel 4. Ee Multiplikator aus Levitikus 26. Dat ass de ganze Set mat Tools. Elo ziele mer.

Kapitel 6 — Israels Auer

Zwee Sätz, ee Multiplikator, véier Zielregelen. Elo lafe mir déi éischt Auer.

Wou et ufänkt

Dem Ezeziel seng 390 Joer gehéieren zum Haus vun Israel, dem nördleche Kinnekräich - den zéng Stämm, déi sech ënner dem Jerobeam ofgebrach hunn a ni méi zrëckkamen.

Ënnert der Liesung, déi am Kapitel 4 diskutéiert gëtt, leien d'Jore vun Israel lénks *vun* der Belagerung, déi um Zille duergestallt ass, wat op enger hebräescher

Zäitlinn vu riets no lénks bedeit, datt si **dovunner fortlafen** . An déi eiserne Grillplack markéiert dës Belagerung als eng, déi de Belagerer net konnt ahuelen.

Et gëtt eng erfolleglos Belagerung vu Jerusalem an den Opzeechnungen. **701 v. Chr.**

De Sennacherib, Kinnek vun Assyrien, ass géint déi befestegt Stied vu Juda opgetrueden an huet se ageholl. Dann ass hien op Jerusalem komm, awer huet et net ageholl. Zwee Kinneksbuch 18-19 an Jesaja 36-37 erzielen d'Geschicht vun bannen - dem Hiskia seng Tribut, d'Ried vum Rabschake un der Mauer, dem Jesaja säi Wuert, den Engel vum Här, deen d'Lager schléit, an de Sennacherib, deen heem op Ninive geet, wou seng Jongen hien schlussendlech am Tempel vu sengem Gott ëmbruecht hunn.

Den assyresche Rekord erzielt déiselwecht Geschicht vun dobaussen, an hiert Stillschweigen ass méi haart wéi d'Ried vun der Bibel. De Prisma vum Sennacherib, déi offiziell Annalen, déi vu senger eegene Schrëftsteller geschriwwen goufen, rühmt sech domat, sechsanzwanzeg vun den ëmmauerten Stied vum Hiskia ageholl ze hunn an den Hiskia selwer zu Jerusalem *"wéi e Käfigvugel"* *agespaart ze hunn*. An dann hält et op. Et erzielt iwwer den Tribut, deen et kritt huet. Et behaupt ni d'Stad. En assyresche Kinnek, deen eng Haaptstad ageholl huet, huet dat ausféierlech mat Zuelen gesot. Dës huet e Käfig beschriwwen a ass weidergaangen.

Niveau 2. Den Datum gëtt onofhängeg vum assyreschen Eponym-Kanon, vum Prisma an dem biblesche Bericht festgeluecht, an et ass ongeféier sou sécher wéi all Datum am aachte Joerhonnert v. Chr. ass. Eng Minoritéit vu Geléiert proposéiert eng zweet Kampagne ëm 688-686 v. Chr. fir eng Schwierigkeet iwwer d'Alter vun Tirhaka ze léisen; d'Majoritéit hält sech un eng eenzeg Kampagne am Joer 701. Ech benotzen den Datum vun der Majoritéit, deen och den traditionellen ass.

E Wuert zu deem, wat ech *net* benotzen. Dat nördlecht Kinnekräich ass un Assyrien gefall an ëm 722 v. Chr. deportéiert ginn - Samaria gouf dräi Joer laang belagert an ageholl, d'Bevëlkerung gouf nei besiedelt, déi zéng Stämme goufen verluer. Dat ass den offensichtliche Kandidat fir den Ufank vun der Strof vun Israel, an et ass net den Datum, deen ech benotzen. Et gëtt net 2030; 722 v. Chr. + 2730 Joer landen am Joer 2009, wat néierens steet. Ech ernimmen et, well ech wëll, datt Dir gesitt, datt ech weess, datt d'Alternativ existéiert an datt se net funktionéiert, anstatt datt Dir se entdeckt a wonnert.

Den Ufank vun 701 v. Chr. kënnt vum Argument am Kapitel 4 - déi erfolleglos Belagerung, markéiert vum Grillplack - net vun enger Sich no engem Ufanksdatum, deen déi Äntwert géif bréngen, déi ech wollt. Wann Dir Kapitel 4 ofgeleent hutt,

sollt Dir dëst ofleenen. Dat ass d'Ofhängegkeet, sou gesot.

Den éischte Begrëff

701 v. Chr. + 390 Joer = 311 v. Chr.

(Tier 1. An der astronomescher Nummeréierung: $-700 + 390 = -310$, dat ass 311 v. Chr.)

Israels ursprénglecht Uerteel ass am Joer 311 v. Chr. ofgelaf.

Huet d'Haus vun Israel am Joer 311 v. Chr. Reue gemaach? Nee. Et gouf kee Haus vun Israel fir Reue ze maachen - déi zéng Stämme ware véier Joerhonnerte laang ënner de Vëlker verstreet. D'Uerteel ass ofgelaf an näischt huet sech geännert.

Eppes anescht ass am Joer 311 v. Chr. geschitt, an ech wëll domat virsiichteg ëmgoen, well genoe déi Zort Detail ass, déi a Bicher wéi dësem iwwerdriwwen betount gëtt.

Wat wouer ass: Fréijoer 311 v. Chr. ass d'Epoch vun der Seleukidescher Ära. De Seleukos I. huet Babylon zrëckeruewert, an d'Ära, déi vun där Réckeruewerung ofgeleet ass, gouf Joerhonnerte laang zum Standardkalenner vum ganze Noen Osten. An der babylonescher Kalennerkalenner, déi d'Juden ugeholl hunn, fänkt dat éischt Joer den 1. Nisan un - den 3. Abrëll 311 v. Chr.

An d'Juden hunn et ugeholl. Si hunn et *minyan shtarot genannt*, d'Ära vun de Kontrakter. Et ass den Datéierungssystem, deem am 1. Makkabäerbuch benotzt gëtt. Et erschénkt op jiddesche juristeschen Dokumenter, op Bestietneskontrakter a Verkafskontrakter, fir gutt iwwer dausend Joer. Laang nodeems d'seleukidesch Kinneke Stëbs waren, hunn jiddesch Schrëftsteller hir Dokumenter nach ëmmer vum Joer datéiert, an deem e griichesche General a Babylon agaangen ass.

Do gëtt et e richtegt Bild. Am Joer, an deem d'Strofe vun Israel ouni Reue ofgelaf ass, huet dat jiddescht Vollek ugefaangen, hir eege Kontrakter no der Herrschaft vun engem net-jiddesche Kinnek ze datéieren - an dat iwwer e Joerdausend.

Wat net wouer ass, a wat ech net behaupten wäert: näischt ass a Judäa am Joer 311 v. Chr. geschitt. Keng Schluecht, keng Eroberung, kee Wiessel vum Herrscher. Den Ptolemäus hat d'Regioun am Joer 312 ageholl an huet sech zrëckgezunn; den Antigonos huet se erëm besat; de Fridde vun den Dynastischen am Joer 311 huet d'Fro oppe gelooss an näischt um Terrain geregelt. Dauerhaft ptolemäesch Kontroll koum eréischt nom Ipsos am Joer 301.

D'Bedeutung vun 311 v. Chr. ass also kalendresch, net militäresch. Et ass eng

interessant Resonanz an et ass kee Beweis. D'Arithmetik hängkt op kenger Aart a Weis dovun of, a wann d'Seleukid Ära an engem anere Joer ugefaange wier, géif d'Auer genau d'selwecht lafen. Ech zielen se an, well se schléit, an ech markéieren se, well schléiten net datselwecht wéi beweislech ass.

D' Multiplikatioun

Keng Reue. Levitikus 26 gëllt.

$$390 \times 7 = \mathbf{2730 \text{ Joer}}$$

(Niveau 1.)

Elo, eng Fro, déi méi wichteg ass wéi se ausgesäit: **vu wéini un?**

Zwou Méiglechkeeten. Entweder geet de multiplizéierte Begrëff vun 311 v. Chr. no vir, wéi den éischten Term ofgelaf ass - oder en ersetzt den ursprénglechen Term a gëtt vun der Belagerung 701 v. Chr. un ausgedéngt.

Ech benotzen déi zweet. De multiplizéierte Saz geet vu 701 v. Chr. un.

Hei ass firwat. Levitikus 26 seet net "an dann wäert ech eng weider Strof derbäisetzen". Et seet *"Ech wäert iech siwe Mol méi fir är Sënnen bestrofen"* - déiselwecht Sënnen, siwe Mol bestrooft. Den Objet vun der Multiplikatioun ass d'Stof selwer, net en neie Strof, deem dem ale bäigefüügt gëtt. E Riichter, deem e Strof mat siwe multiplizéiert, füügt keen hannereneen Strof derbäi; hie verurteilt nei fir déiselwecht Vergehen. An eng Strof gëtt vum Scharnier ofgesot, un deem dat ursprénglecht Strof hängt, wat fir Israel d'Belagerung vu 701 v. Chr. ass.

Halt dat Wuert fest – *Scharnier* . Et wäert am nächste Kapitel méi Aarbecht maachen wéi hei, a wann d'Regel, déi ech benotzen, sech als zwou Reegelen erausstellt, déi eng Verkleedung undoen, da kënnt Dir mech hei erwëschen.

(Tier 3 - dëst ass eng interpretativ Wiel an ech sollt dat och soen. Wann den multiplizéierten Term amplaz vun 311 v. Chr. no vir leeft, kritt een 311 v. Chr. + 2730 = 2420 n. Chr., an et géif kee Buch ginn. D'Wiel ass wichteg an ech hunn dofir argumentéiert anstatt se unzehuelen.)

D'Resultat

$$\mathbf{701 \text{ v. Chr.} + 2730 \text{ Joer} = 2030 \text{ n. Chr.}}$$

(Niveau 1. Astronomesch: $-700 + 2730 = 2030$.)

Kuckt et emol vun wäitem no, wann Dir wëllt. Vun 701 v. Chr. bis 1 v. Chr. sinn et 700 Joer. Ee Joer méi bréngt Iech bis an d'Joer 1 n. Chr. Dat sinn 701 Joer, sou datt 2029 vun der Joer 1 n. Chr. ofleef - wat am Joer 2030 n. Chr. lant.

D'Uerteel vum Haus vun Israel, siwefache multiplizéiert wéi Levitikus 26 spezifizéiert, leeft of am **2030** .

Eng Auer beweist näischt

Ech mengen dat.

Wann dat dat ganz Argument wier, hätt ech kee Buch doriwwer geschriwwen. Eng eenzeg arithmetesch Kette vun engem ëmstriddenen Ufanksdatum iwwer e ëmstriddene Multiplikator bis zu engem Ziljoer ass genee wéi d'Kurveanpassung vun ausserhalb ausgesäit, an ech wier verdächtig vis-à-vis vun engem aneren an den Hänn.

Bedenkt wéi vill vun dësem Kapitel Tier 3 amplaz Tier 1 war. D'Arithmetik ass trivial.

— 390 mol 7 ass keng schwéier Zomm. D' *Argumenter* leien all an de Choixen: datt d'Plack eng gescheitert Belagerung markéiert, datt déi lénks Säit no vir an der Zäit bedeit, datt de Multiplikator d'Dauer verlängert, datt den multiplizéierten Term vum ursprénglechen Ufank un nei leeft. Véier interpretativ Uerteeler, jidderee verdeedegt, keen sécher, all ze verdeedegen.

Dofir ass déi zweet Auer sou wichteg. Si benotzt eng aner Geschicht, en anert Ufanksdatum, eng aner Zuel vu Joren an eng aner Zuel vu Multiplikatiounen. Si deelt nëmmen zwou Saachen mat dëser Auer: dat selwecht Kapitel vum Ezekiel an déiselwecht Regel aus dem Levitikus.

Wann d'Miessung falsch ass, soll déi zweet Auer iergendwou anescht landen.

Kapitel 7 — Judas Auer

Den zweete Saz vum Ezekiel ass méi kuerz a seng Geschicht ass besser dokumentéiert, well en duerch d'Evenementer am Zentrum vum Neien Testament leeft.

„Wann Dir dës Saachen fäerdeg hutt, da sollt Dir Iech en zweete Kéier op Är riets Säit leeën an d'Ongerechtegheet vum Haus Juda droen; ech hunn et Iech fir véierzeg Deeg zougewisen, een Dag fir all Joer.“ - Ezekiel 4:6

Véierzeg Joer. Riets Säit.

Ënnert der Liesung vum Kapitel 4 bedeit déi riets Säit op enger Zäitlinn vu riets no lénks *méi fréi* - d'véierzeg Joer vu Juda lafen net vun enger Belagerung no vir, si lafen **op eng hin** . De Saz endet mat enger Belagerung anstatt mat enger unzufänken.

Mir brauchen also véierzeg Joer, déi mat enger Belagerung vu Jerusalem ophalen. An et gëtt eng, an déi ass net onbekannt.

Vun der Kräizegung bis zur Belagerung

De Jesus gouf zu Pessach, de 5. Abrëll 30 n. Chr., gekräizegt.

(Niveau 3. Dësen Datum kënnt vun der Daf am Joer 26 n. Chr. an engem dräianhalbjärege Ministère, an d'Daf am Joer 26 n. Chr. kënnt vun der

Minoritéitsberechnung vum fofzénge Joer vum Tiberius a Lukas 3:1. Ech behandelen dat hei ënnendrénger richteg, well et dat véiert schwaacht Glied an dësem Buch ass an ech wäert et net an engem Niewensaz iwwersprangen.)

Véierzeg Joer méi spéit, zu Pessach am Joer 70 n. Chr., huet den Titus d'Mauere vu Jerusalem zougemaach.

Den Zäitpunkt war net zoufälleg zum Horror dovun. De Josephus beschreift eng Stad, déi mat Pessachpilger iwwerfëllt war, wéi d'réimesch Linne zougemaach hunn - d'Bevëlkerung, déi dobannen agespaart war, war eng Festbevëlkerung, keng Awunnerbevëlkerung, dofir war d'Hongersnout, déi duerno koum, sou katastrophal. D'Belagerung huet zu Pessach ugefaangen.

30 n. Chr. + 40 Joer = 70 n. Chr.

(Niveau 1.)

Véierzeg Joer, Pessach zu Pessach, vun der Kräizegung bis zur Belagerung. An derteschent, eng national Entscheidung.

De Jesus hat gesot, fir wat déi véierzeg Joer geduecht waren. „*Jerusalem, Jerusalem, du déi d'Prophéiten ëmbréngs a stengest déi, déi bei si geschéckt sinn! Wéi dacks wollt ech deng Kanner zesummebréngen, wéi eng Hénig hir Küken ënner hir Flilleke sammelt, an Dir wollt net. Kuckt, Äert Haus gëtt iech verlooss!*“ (Matthäus 23:37-38.) An um Wee zum Kräiz: „*Well d'Deeg kommen iwwer iech, wou deng Feinde eng Barrikad géint iech opriichten, iech ëmginn an iech vun alle Säiten ëmschléissen, an si wäerten iech an deng Kanner an iech op de Buedem gläichmaachen, an si wäerten an iech kee Steen op deem anere loossen, well Dir d'Zäit vun Ärer Besuch net erkannt hutt.*“ (Lukas 19:43-44.)

Véierzeg Joer vun den Apostelen, déi am Tempel gepriedegt hunn. Véierzeg Joer vun der Offer, déi op war. Véierzeg ass déi biblesch Zuel fir eng Period vun der Prüfung - d'Wüst, d'Iwwerschwemmung, de Jona zu Ninive, de Moses um Bierg, den Här an der Wüst. Dëst waren déi véierzeg vu Juda.

D'Korrektur, déi ech dir schëlleg sinn

Hei ass den zweete vun den zwéi Feeler, déi ech Iech versprach hunn ze weisen.

A mengem éischte Buch hunn ech geschriwwen, datt den Tempel "während Pessach, am Joer 70 n. Chr." zerstéiert gouf. Dat ass falsch, an et ass derwäert, präzis ze sinn, wat amplaz geschitt ass, well déi korrigéiert Versioun ass déi, déi d'Argument tatsächlech brauch.

D' *Belagerung* huet zu Pessach ugefaangen - de 14. Nisan, ongeféier Mëtt Abrëll 70 n. Chr. Den *Tempel* ass den 9. oder 10. Av verbrannt, ongeféier dräi an en halleft Méint méi spéit, ongeféier an der éischter Woch vum August. De Josephus notéiert den zéngten Av; d'Mischna notéiert den néngten, an déi jiddesch Traditioun huet den néngten zënterhier als Tisha B'Av gehalen, d'Faste fir béid Tempelen.

Ech hat eng véier Méint laang Belagerung an een eenzegt Evenement zesummegefall. Heefeg Feeler. Ëmmer nach mäin.

Mee kuckt Iech emol un, wat d'Korrektur mécht. D'Auer vu Juda muss vu Pessach op Pessach lafen, wann se bei Pessach am Joer 2030 ophale soll - an d'Belagerung, net d'Verbrennung, ass dat Pessach-Evenement. Kräizegung bei Pessach am Joer 30 n. Chr., Belagerung bei Pessach am Joer 70 n. Chr. Véierzeg Joer, vu Fest zu Fest, propper.

Déi falsch Versioun vun der Tatsaach huet d'Argumentatioun méi schlampig

gemaach. Déi richteg Versioun mécht se méi enk. Sou geet et normalerweis wann ee seng eegen Aarbecht iwwerpréift, an et ass dat bescht Argument, dat ech kennen, dofir.

Déi éischt Multiplikatioun

Huet Juda sech bis 70 n. Chr. bekéiert? D'Stad ass gefall, den Tempel ass verbrannt, d'Affer sinn opgehalen a sinn ni méi erëm opgeholl ginn. D'Natioun huet sech net zu hirem Messias gekéiert.

Levitikus 26 gëllt.

$$40 \times 7 = \mathbf{280 \text{ Joer n. Chr. } 70 + 280 = 350 \text{ n. Chr.}}$$

(Niveau 1.)

An hei hunn ech erëm eppes ze korrigéieren anstatt ze behaupten.

Joer 351 ausgebrach, net am Joer 350 - de Gallus gouf am Mäerz 351 zum Caesar ernannt, d'Revolt ass duerno gefollegt, an den Ursicinus huet se haart ënnerdréckt, andeems hien Diokäsarea (Sepphoris) mat der Pescht zerstéiert an Tiberias a Lydda zerstéiert huet.

Dat ass adjacent. Et ass net exakt, an ech wäert et adjacent nennen anstatt et zu engem Treffer opzerunden. Näischt Spezifesch gëtt am AD 350 selwer bestätegt. Ech kéint op 351 kommen andeems ech en Ufanksdatum upassen oder andeems ech inklusiv zielen, wou ech soss exklusiv gezielt hunn, an dat wäert ech net maachen, well soubal ech ufänken, Konventiounen ze réckelen, fir eng Resonanz ze lanten, hunn ech opgehalen, Arithmetik ze maachen an hunn ugefaangen, eppes anescht ze maachen.

D'Arithmetik brauch dat net. 350 n. Chr. ass e Weepunkt an enger Kette, kee Beweisstéck. D'Kette ass awer an der Rei, wann dat Joer guer näischt geschitt ass.

Déi zweet Multiplikatioun

Nach ëmmer keng Reue. Also gëllt d'Regel erëm - an dëst ass déi véiert Etapp vun der Eskalatioun, déi Levitikus 26 beschreift, déi lescht am Kapitel.

Hei wëll ech d'Aart a Weis änneren, wéi dëst normalerweis geschriwwen gëtt, och vu mir.

Déi natierlech Manéier fir den nächste Schrëtt ze schreiwen ass $280 \times 7 = 1960$. Dat ass richteg, an et bréngt en offensichtleche Widdersproch mat sech: 280 gesäit aus wéi eng Zuel, déi gewielt gëtt, well se ee dohi bréngt, wou ee wëll goen.

Mee 280 ass keng onofhängeg Zuel. Si ass 40×7 . Also ass déi zweet Multiplikatioun:

$$40 \times 7 \times 7 = \mathbf{40 \times 7^2 = 1960 \text{ Joer}}$$

Dem Juda seng ursprénglech véierzeg Joer Prisongsstrof, duebel sou **vill wéi siwen**.

Dat ass keng kosmetesch Widderhuelung. Levitikus 26 beschreift keng eenzeg Multiplikatioun; et beschreift eng *Serie* dovun, véier Etappen déif, all ausgeléist duerch déiselwecht weider Verweigerung. E Saz, deen zwou Etappen vun där Eskalatioun duerchgemaach huet, ass den urspréngleche Saz multiplizéiert mat siwe Quadrat. Geschriwwen als 40×7^2 , ass de Levitikus-Geriicht am Ausdrock selwer sichtbar. Geschriwwen als 280×7 , gesäit et aus wéi eng arbiträr Zuel, déi en arbiträren Opschwong kritt.

Déiselwecht Arithmetik, mat sengem Urspronk op der Säit.

$$\mathbf{70 \text{ n. Chr.} + 1960 \text{ Joer} = 2030 \text{ n. Chr.}}$$

(Niveau 1.)

Eng Regel oder zwou? — d'Ankerfro

Kuckt elo genau op den Anker, well dat ass d'Plaz, wou en opmierksame Lieser no engem Bic soll gräifen.

vun Israel ass vu 701 v. Chr. un gelaf - dem *Ufank* vun hirem urspréngleche Saz. Dee vum Juda leeft vu 70 n. Chr. un - dem *Enn* vun hirem. Hire Saz huet mat der Kräizegung am Joer 30 n. Chr. ugefaangen.

Sot et einfach: dat gesi wéi zwou verschidde Reegelen aus. A wann et zwou verschidde Reegelen sinn, déi gewielt goufen, well all eenzel zoufälleg 2030 produzéiert, dann mécht dëst Buch genau dat, wat et all déi aner virwerft. Kuckt d'Alternativ aus a kuckt, wéi vill drop wierkt. Israel um Enn vun hirer Amtszäit ass 311 v. Chr. + 2730 = 2420 n. Chr. Juda um Ufank vun hirer Amtszäit ass 30 + 1960 n. Chr.

= 1990 n. Chr. Keng vun deenen zwee ass erhale bliwwen. Béid Aueren si empfindlech fir Anker, an ech hunn den Anker erausgesicht, deen a jiddwer Fall funktionéiert.

Also ech schëlleg Iech eng Regel, déi wierklech eng Regel ass.

Hei ass et. **De multiplizéierte Begrëff gött vun der Belagerung no vir gedéngt - an zwou Fäll.** D'Belagerung ass d'Scharnier. Et ass dat, wat den Ezekiel op de Baksteen gezechent huet a seng Belagerungswierker ronderëm gebaut huet an déi eiserne Grillplack virdrun opgestallt huet, an et steet an der Mëtt vum ganze Schëld. D'Belagerung vun Israel ass 701 v. Chr. D'Belagerung vu Juda ass 70 n. Chr. Béid multiplizéiert Sätz lafen no vir vun der Belagerung, déi hinnen gehéiert.

Wat déi zwou Säiten ubidden, sinn net zwou Reegelen. Et ass wou den *urspréngleche* Saz vun all Natioun am Verhältnes zu hirer Belagerung steet - an dat ass genee dat, fir wat den Ezekiel säi Kierper war. Lénks Säit, Israel: hir 390 Joer leien lénks vun der Belagerung op enger Zäitlinn vu riets no lénks, sou datt se dovunner no vir lafen, an hir Belagerung ass dofir um *Ufank* vun hirer Dauer. Riets Säit, Juda: hir 40 Joer leien riets, sou datt se zu enger Belagerung féieren, an hir Belagerung ass dofir um *Enn* vun hirer Dauer.

Eng Regel fir d'Multiplikatioun - déngt se vun der Belagerung aus. Eng Regel fir d'Geometrie - d'Säit seet Iech, op wéi engem Enn vum ursprénglechen Term d'Belagerung ass. D'Belagerung vun Israel fänkt hire Saz un; d'Belagerung vu Juda schléisst hir of. Dofir ass 701 v. Chr. den Ufank vun engem Zielt an 70 n. Chr. den Ufank vun deem aneren, an et ass keng Konventioun, déi ech op der Halschent ëmgeännert hunn.

Zwee Bemierkungen doriwwer.

Et ass keng Behauptung, datt d'Zäit zeréck leeft. D'veierzeg Joer vum Juda sinn no vir gelaf, wéi déi vun all deenen aneren - vun 30 bis 70 n. Chr. D'Säite betreffen d'Placement op engem Diagramm, net d'Richtung, an där d'Jore gelieft ginn. Soubal déi ursprénglech Dauer ouni Reue ofgelaf ass, gött déi nei Dauer vum Scharnier no vir ofgesat, well dat déi eenzeg Richtung ass, an där e Strof ofgesat ka ginn.

An et mécht Kapitel 4 méi dréit wéi virun enger Stonn. Déi lénks-riets Liesung war schonn déi gréisst interpretativ Ofhängegkeet an dësem Buch. Si liwwert elo d'Anker souwéi d'Richtungen. Wann dës Säiten näischt méi wéi *Norden a Süden bedeuten* - wat eng ganz vernünfteg Saach ass, an ech hunn dat am Kapitel 4 gesot - dann huet d'Auer vum Juda kee prinzipielle Grond fir mat 70 n. Chr. unzefänken anstatt mat 30 n. Chr., an 30 n. Chr. gött 1990 un. Déi ganz Struktur hänkt vun deem eenzegen Detail of, wou e Prophet gelunn huet. Ech soen et an engem Saz, fir datt keen duerno muss grüewen.

Pessach 70 plus 1960 Joer ass **Pessach 2030** .

Zwee Aueren, keng gemeinsam Entréeën

Setzt se niewenteneen.

	Haus vun Israel	Haus vu Juda
Saz (Hesekiel 4)	390 Joer	40 Joer
Ufank	701 v. Chr.	30 n. Chr.
Richtung vun der Belagerung	no vir (lénks Säit)	Richtung dohinner (riets Säit)
Déi éischt Amtszäit leeft of	311 v. Chr.	70 n. Chr.
Multiplikatiounen	eent	zwee
Multiplizéierten Term	$390 \times 7 = 2730$	$40 \times 7^2 = 1960$
Leeft vun	701 v. Chr.	70 n. Chr.
Leeft of	2030 n. Chr.	2030 n. Chr.

Kuckt Iech un, wat dës zwou Kolonnen *net* gemeinsam hunn.

Verschiedde Sätz - 390 an 40, keng vun deenen zwee ofgeleet. Verschidden Ufanksdatumer, siwe Joerhonnerte vuneneen ewech, déi aus ganz verschiddenen historieschen Eventer duerch ganz verschidden Argumenter bestëmmt goufen. Verschidden Richtungen op der Zäitlinn. Verschidden Zuelen u Multiplikatiounen - een an zwee. Verschidden Schlussbegrëffer - 2730 Joer an 1960 Joer.

Si deelen genau zwou Saachen: de Kapitel vum Ezekiel, deem se zouweist, an d'Regel aus dem Levitikus, déi se multiplizéiert.

An si lafen am selwechte Joer of.

Ech hunn am Kapitel 3 gesot, datt e System, dat eppes Reelles beschreift, dacks Resultater bréngt, op déi et net gezielt war. Dëst ass dat Éischt dovun. Ech hätt den Ufanksdatum vu Juda kënne wielen, fir datt dëst funktionéiert - awer ech hunn et net gewielt, d'Kräizegung huet et gemaach, an déi véierzeg Joer bis zur Belagerung sinn einfach dat, wat d'Geschicht Iech gëtt. D'Konvergenz ass entweder en Zoufall oder et ass d'Saach selwer.

Een Zoufall ass iwwerliewenswäert. Kapitel 9 huet zwou weider Aueren.

Ier mer weidergoen: dat véiert schwacht Glied

Ech hunn dir gesot, et géif véier Plazen ginn, wou ech mäin eegent Argument als schwach géif markéieren. Kapitel 2 hat de Kalenner. Kapitel 4 hat déi lénks-riets

Liesung. Kapitel 5 hat d'Dauerliesung vu Levitikus 26. Hei ass déi véiert, an déi gehéiert an dëst Kapitel, well d'Auer vum Juda domat ufänkt.

D'Datum vun der Kräizegung am Joer 30 n. Chr. hänkt vun enger Minoritéitspositioun vun der Wëssenschaft of.

D'Kette leeft esou. Lukas 3:1 datéiert dem Johannes säi Ministère, an dofir dem Jesus seng Daf, op dat fofzénnt Joer vum Caesar Tiberius. De Jesus war ongeféier drësseg (Lukas 3:23). De Ministère huet dräi an en halleft Joer gedauert, duerch véier Pessachfester (Johannes 2:13, 5:1, 6:4, 11:55). Also: dat fofzénnt Joer vum Tiberius, plus dräi an en halleft Joer, gëtt d'Kräizegung.

Alles dréint sech un, wéi den Tiberius säi fofzénnt Joer war.

Déi meescht Leit zielen vum Doud vum Augustus den 19. August 14 n. Chr. un - dem Datum wou den Tiberius *eenzege* Keiser gouf, an den Datum wou den Tacitus, de Suetonius an den Dio all seng Herrschaft zielen. Dat placéiert dat fofzénnt Joer Enn 28 oder Ufank 29 n. Chr., an d'Kräizegung ëm 32 oder 33 n. Chr. Dëst ass déi allgemeng Positioun a gëtt vun de meeschten Historiker a Geléiert vum Neien Testament gehalen. Nach eng kéier läit d'Majoritéit falsch.

D'Minoritéitsberechnung zielt vun der Koregentschaft vum Tiberius - der Zouweisung vun der gläichberechtelter Autoritéit iwwer d'Provënzen, déi tëscht 11 an 13 n. Chr. gemaach gouf, a vum Velleius Paterculus beschriwwen gouf, deem zu där Zäit nach geléift huet. Dat setzt dat fofzénnt Joer ëm 26 n. Chr. an d'Kräizegung am Joer 30 n. Chr.

Ech benotzen d'Minoritéitsberechnung. Si gëtt 26 n. Chr. an 30 n. Chr.

Et gëtt eng zweet Ofhängegkeet an dëser, an déi gehéiert heier anstatt an eng Foussnout. Déi dräi an en halleft Joer laang Ministère baséiert op der Zielung vu véier Pessachfester am Johannesevangelium. Dräi vun hinne sinn explizit - 2:13, 6:4 an 11:55 nennen all d'Pessachfest. Déi véiert, Johannes 5:1, seet nëmmen "e Fest vun de Judden", ouni den definitiven Artikel, an eng grouss Zuel vu Wëssenschaftler liest et wéi en anert Fest; Pfingschten a Lëbbeen ginn allebéid allgemeng proposéiert. Dofir ass d'Liesung vu véier Pessachfester och droend, an et gëtt ëmstridden.

Béides ass verdeedegt. De Lukas huet fir e provinziellt Publikum an den ëstleche Provënzen geschriwwen, wou d'Autoritéit vum Tiberius vun der Koregentschaft aus ausgeübt gouf; e fofzénnt Joer, gezielt vun der provinzialer Zouweisung un, wier dem Theophilus verständlech gewiescht. An den Datum 30 n. Chr. huet substantiell Ënnerstëtzung, dorënner e Mëttwoch, de 14. Nisan, deem an

d'Chronologie vun der Passiounswoch passt.

Mee ech soen Iech, d'Fro ass gekläert, well dat ass se, mee e Lieser, deen et nokuckt, wäert bannent ongeféier zéng Minutten feststellen, datt d'Majoritéit géint mech ass.

Hei ass wat drop reift. Wann d'Kräizegung am Joer 33 n. Chr. amplaz am Joer 30 n. Chr. wier, géifen d'véierzeg Joer vu Juda bis 73 n. Chr. amplaz am Joer 70 n. Chr. lafen - an 73 n. Chr. ass keng Pessach-Belagerung vu Jerusalem; et ass de Fall vu Masada. D'Auer géif net zougoen. **D'Auer vu Juda brauch den Datum 30 n. Chr.**

D'Auer vun Israel mécht dat net. Si ass am Joer 701 v. Chr. verankert an huet näischt dovun ze dinn.

Also vu menge zwéi Sätz hänkt een vun enger ëmstriddener Chronologie of an deen aneren net, an déi landen ëmmer nach am selwechte Joer. Dat ass eppes wäert. Et ass net derwäert ze soen, datt déi ëmstridden net ëmstridden ass.

Dat ass de komplette Set fir Deel II: de Kalenner am Kapitel 2, d'Liesung lénks a riets am Kapitel 4, d'Dauerliesung am Kapitel 5, an d'Chronologie vum Neien Testament hei - déi eigentlech zwou Verbindungen sinn, d'Tiberius-Rechnung an d'Liesung fir véier Pessach, an allebéid halen den Ufanksdatum vu Juda fest.

Dat sinn d'Plazen, wou Dir drécke sollt, wann Dir dëst Buch brieche wëllt.

Den zweeten Deel endet hei. Kapitel 8 beschäftegt sech mat den siwwenzeg Wochen vum Daniel - dem Kader, un deem déi no Datumer hänken. Dann setzt den véierten Deel zwou weider Aueren a leeft a stellt d'Fro, wéi onofhängeg all vun de véier wierklech sinn.

DEEL III — DÉI SIWENZEG WOCHEN

De Kader, un deem déi no Datumer hänken.

Kapitel 8 - Dem Daniel seng siwwenzeg Wochen

Bis elo gouf alles aus zwee Kapitele gebaut: Ezekiel 4, wou d'Sätz festgeluecht ginn, a Levitikus 26, wou se multiplizéiert ginn. Déi zwee produzéieren e Joer.

Döst Kapitel ass anescht. Daniel 9 schreift net iwwer 2030 an ech wäert net sou maachen, wéi wann et dat wier. Wat et produzéiert, ass de Kader, deen déi no Datumer verständlech mécht - wou mir an enger festgeluechter Sequenz sinn, firwat nach dräi an en halleft Joer ze erwaarden sinn, a firwat déi siwejäreng Tribulatioun, déi de gréissten Deel vun der chrëschtlecher Welt erwaart, eng Verdueblung vun eppes ass, wat schonn hallef geschitt ass.

Wann d'Kapitelen 6 a 7 Iech d'Joer soen, seet döst Kapitel Iech d'Form.

Et enthält och dee meescht falsch geliesene Vers an der prophetescher Literatur, an ongeféier zwee Drëttel vum Vers wäert ech e bëssen Zäit domat verbréngen, well alles wat déi meescht Leit iwwer d'Ennzäit gleewen, baséiert op engem Saz, deen op eng bestëmmte Manéier gelies gëtt.

Hei ass déi ganz Prophezeiung. Liest se ier ech eppes doriwwer soen.

24 „Siwwenzeg Woche sinn fir Äert Vollek an Är helleg Stad festgeluecht ginn, fir d'Iwwerriedung ze beendegen, fir d'Sënn ze beendegen, fir d'Ongerechtegkeet ze versöhnen, fir déi éiweg Gerechtegkeet anzebréngen, fir Visioun a Prophezeiung ze versiegelen an dat Allerhellegst ze salben.“

25 Also sollt Dir wëssen a verstoen, datt vun der Verëffentlechung vun engem Dekret fir Jerusalem erëm opzebauen a bis zum Messias, dem Pränz, siwe Wochen a 62 Wochen daueren; et gëtt erëm opgebaut, mat Plaz a Gruen, och a schwieregen Zäiten.

26 Dann, no den zweeanzwanzeg Wochen, gëtt de Messias ausgerott a wäert näischt hunn, an d'Volek vum Pränz, deen kënnt, wäert d'Stad an den Hellegtum zerstéieren. An hiert Enn wäert mat enger Iwwerschwemmung kommen; bis zum Schluss wäert et Krich sinn; Zerstéierunge sinn decidéiert.

27 An hie wäert e Bund mat de Ville fir eng Woch bestätegen, awer an der Mëtt vun der Woch wäert hien d'Affer an d'Speiseoffer ophalen; an op dem Fillek vun den Ofgräiflechkeeten wäert een kommen, deen zerstéiert, souguer bis eng komplett Zerstéierung, eng déi festgeluecht ass, iwwer deen ausgegoss gëtt, deen zerstéiert.

— Daniel 9:24–27

D' Wochen sinn siwen

Eng Fro vum Vokabulär virun allem aneren, well d'Englesch et verstoppt.

D'Wuert rendered *Woch* ass **שַׁבּוּעַ** (*shavua*), an et bedeit keng Woch vun Deeg. Et bedeit **siwen** - eng Eenheet vu siwen, wat och ëmmer gezielt gëtt. Hebräesch huet e Sabbat vun Deeg an e Sabbat vu Joren; Levitikus 25 baut eng ganz Wirtschaft op siwejäreg Zyklen op, an den Daniel huet just de Jeremia iwwer siwwenzeg Joer Exil gelies, wat 2 Chroniken 36:21 erkläert als d'Land, dat seng onverfollegt Sabbatsjoren *zréckbezuelt*.

Also siwwenzeg siwwenzeg Joer sinn siwwenzeg siwwenzeg Joer: **490 Joer**. Dës Interpretatioun ass net kontrovers. Si gëtt iwwerall op der Interpretatiounsspektrum gehalen, vu Leit, déi sech an dësem Passage iwwer bal näischt anescht eens sinn.

D'Scorecard: sechs Saachen, déi musse geschéien

Vers 24 ass den Deel, deem bal keen opmierksam liest, an et ass den Deel, deem entscheet, ob déi siwwenzeg Wochen eriwwe sinn.

Sechs Saache sinn dekretéiert, datt se an hinnen erreecht solle ginn:

Zil	Status
1 fir d'Iwwergewiicht fäerdeg ze maachen	um Kräiz gemaach
2 fir en Enn vun der Sënn ze maachen	um Kräiz gemaach
3 fir d'Ongerechtegkeet ze versöhnen	um Kräiz gemaach
4 fir déi éiweg Gerechtegkeet anzebréngen	diskutabel - kuckt ënnen
5 fir Visioun a Prophezeiung ze versiegeln	nach net
6 dat Allerhellegst ze salben	nach net

D'Punkten een bis dräi sinn d'Wierk vu Golgata an ech mengen net, datt e Chrëscht se anescht interpretéiere kann. „*Elo ass hien eemol bei der Fäerdegstellung vun den Zäiten erschéngen, fir d'Sënn duerch säin Affe iewechzedoen*“ (Hebräer 9:26). D'Sühne gouf gemaach. D'Iwwertriedung war fäerdeg. Dat ass d'Evangelium.

Punkten fënnf a sechs sinn offensichtlech net geschitt. Visioun a Prophezeiung sinn net versiegelt - mir liesen se ëmmer nach, diskutéieren ëmmer nach driwwer, schreiwen ëmmer nach Bicher wéi dës. A kee vun den Hellegen ass gesalbt ginn.

Punkt véier ass deem, deem net propper arrangéiert gëtt. *Déi éiweg Gerechtegkeet* huet um Kräiz ugefaangen, an deem Sënn, datt eng Gerechtegkeet, déi net eis eege ass, verfügbar gemaach gouf; si ass net ukomm, an deem Sënn, datt d'Welt domat gefëllt ass. D'Kommentatore sinn auserneen. Ech zielen et als ugefaangen

an net vollendet, an ech markéieren et anstatt et an der Kolonn ze zielen, déi mir hëlleft.

Hei ass firwat d'Scorekaart wichteg ass. Wann déi siwwenzeg Wochen am éischte Joerhonnert ofgeschloss goufen, dann sinn d'Visioun an d'Prophezeiung versiegelt an dat Allerhellegst ass gesalbt ginn, an dat ass net wouer. Wann se kontinuéierlech vum Dekret lafen, sinn se viru laanger Zäit mat engem Drëttel vun hirem Zweck onerreecht opgehalen. Eppes an der Sequenz ass onfäerdeg - an dat ass keng Conclusioun, déi ech aféieren, et ass dat, wat de Vers 24 vun jidderengem verlaangt, deen en liest.

Den Dekret, an déi 483 Joer

Vers 25 gëtt den Ufank: *"vun der Ausstellung vun engem Dekret fir Jerusalem erëm opzebauen an nei opzebauen."*

Véier persesch Dekreter ginn als Kandidaten virgeschloen an nëmmen ee vun hinnen entsprécht der Beschreiwung. De Cyrus huet am Joer 538 v. Chr. den Neiopbau vum Tempel autoriséiert, net vun der Stad. Den Darius huet am Joer 520 déiselwecht Tempelaarbecht bestätegt. Den Artaxerxes huet am Joer 445 dem Nehemia autoriséiert, d'Mauere nei opzebauen - en Dekret iwwer d'Befestegung, dat engem Schänker ausgestallt gouf.

Den Dekret vum Artaxerxes un den Esra, am siwente Joer vu senger Herrschaft, ass deejéinegen, deen zu de Wieder passt. Et autoriséiert d'Restauratioun, finanzéiert den Tempeldéngscht, installéiert Magistraten a Riichter a stellt d'Gesetz vu Gott als Gesetz vum Land erëm hier - d'Restauratioun vun enger Regierung, net nëmmen d'Reparatur vu Steenaarbechten. Esra 7 erzielt dovun.

Dëst Buch datéiert dësen Dekret op 458 v. Chr. , an den Anhang E erkläert, firwat 457 v. Chr. déi üblech Alternativ ass a wat den Ënnerscheid ausmécht. Béd sinn ze verdeedegen; d'Trennung kënnt dovunner, ob een d'persesch Regéierungsjoren no der Konventioun vum Baitrëttsjoer berechent a ob een vun engem Fréijoers- oder engem Hierschtneijoer zielt. Ech benotzen 458 an ech soen dat, anstatt et als festgeluecht ze presentéieren.

Elo d'Zuelung:

7 Wochen × 7	49 Joer	458 v. Chr. → 409 v. Chr.
62 Wochen × 7	434 Joer	409 v. Chr. → 26 n. Chr.
69 Wochen × 7	483 Joer	458 v. Chr. → 26 n. Chr.

(Arithmetik vum Niveau 1, berechent an astronomesche Joren, sou datt dat feelend Joer Null net bäisse kann: -457)

+ 483 = 26. De laange Wee: vun 458 v. Chr. bis 1 v. Chr. sinn 457 Joer, ee Joer méi erreecht d'1 n. Chr., soudatt nach 26 Joer bleiwen.)

Déi éischt siwe Wochen hunn eng offensichtlech Referenz: Vers 25 seet, d'Stad "gëtt erëm opgebaut, mat Plaza a Gruef, och a Noutzäiten", a nénganzwanzeg Joer vum Opbau ënner Widderstand ass genau dat, wat den Esra an den Nehemia beschreiwen.

Messias de Prënz - d'Salbung, net d'Gebuert

Déi nénganzwanzeg Woche lafen „bis de Messias, de Prënz“. Bis wat genee? Hie gouf gebuer, hie gouf gedeef, hie koum a Jerusalem a gouf gekrääzt. Wéi eng schléisst d'Ziel of?

Den Titel entscheet et.

Messias — מָשִׁיחַ . מָשִׁיחַ (*mashiach*) — heescht *gesalbt* . Den Terminus Gebuert. Et ass eng Salbung. ass net

De Jesus gouf bei senger Daf gesalbt, wéi den Hellege Geescht op hien erofkomm ass, an dat Neit Testament seet dat och an dëse Wieder. De Péitrus, deen am Haus vum Cornelius priedegt: „*Dir wësst vum Jesus vun Nazareth, wéi Gott hien mam Hellege Geescht a mat Kraaft gesalbt huet*“ (Akten 10:38). An de Jesus selwer an der Synagog vun Nazareth, deen de Jesaja haart virliest an et deen Dag op sech selwer uwend: „*De Geescht vum Här ass op mir, well hien mech gesalbt huet*“ (Lukas 4:18).

Also enden déi nénganzwanzeg Wochen um Jordan, am Joer 26 n. Chr., wéi de Messias gesalbt a presentéiert gouf. Lukas 3:1 datéiert dëst Evenement op dat fofzénge Joer vum Tiberius, a Kapitel 7 huet Iech scho kloer gesot, datt dëst Buch d'Minoritéitsberechnung vun deem fofzénge Joer benotzt an datt d'Majoritéit et zwee Joer méi spéit setzt. Déi Schwächt gehéiert dësem Kapitel genoe sou wéi zum Kapitel 7, an ech wäert se net onvergiesslech am Kapitel loossen, dat se am meeschten betrëfft.

„No den zweeanzwanzeg Wochen“ – déi éischt Paus, an si ass kleng

Vers 26 fänkt un: „*Dann no den zweesechzeg Wochen gëtt de Messias ofgeschnidden.*“

Liest séier, do steet, datt d'Kräizegung um Enn vun der nénganzwanzegster Woch geschitt. Sou gelies, wéi et geschriwwen gëtt, steet eppes méi locker a méi nützlich: **duerno**. Net zu. Net an der leschter Woch. Duerno.

Hebräesch huet Weeër fir *direkt ze soen*, an dëst ass net eng dovun. D'Wuert ass eng Präpositioun vu Sequenz, an et léisst den Intervall ongëtt.

Dat ass wichteg, well d'Intervall net näischt war. De Messias gouf am Joer 26 n. Chr. gesalbt an am Joer 30 n. Chr. zu Pessach ofgeschnidden - dräi an en halleft Joer ëffentleche Ministère tëscht den zwee Eventer, véier Pessachfeieren, déi ganz Evangelien.

Bedenkt wat Vers 25 a Vers 26 tëscht hinnen maachen. Vers 25 zielt **zu** engem Event a zielt et genoe: 483 Joer, bis zur Salbung. Vers 26 bericht dann vun engem zweete Event a verbënnt et mat dem éischten mat engem onquantifizéierte Wuert. **D'Zuel ass präzis an de Verbindungspunkt ass op, an all mécht genoe dat wat seet.** Hei gëtt näischt gestreckt. E Buch dat behaupt huet, datt d'Siwen elastesch wieren, misst sech spéider fir déi 1260 Deeg beäntweren; e Buch dat bemierkt, datt " *no* " keng Mooss ass, huet guer näischt iwwer d'Siwen behaupt.

Halt un där Ënnerscheidung fest. Si kënn am Kapitel 11 an enger anerer Form zeréck.

Zwee Männer an engem Vers

Alles an dësem Buch, wat sech op déi siwwenzegst Woch vum Daniel bezéien, dréit sech ëm een eenzege Vers, an ëm eng Fro, déi de Vers ni direkt beäntwert: **wien ass "hien"?**

„An hie wäert e Bund mat de ville fir eng Woch bestätegen, awer an der Mëtt vun der Woch wäert hien d'Affer an d'Speiseoffer ophalen; an op dem Flillek vun den Ofgräiflechkeeten wäert een kommen, deem zerstéiert, souguer bis eng komplett Zerstéierung, eng déi festgeluecht ass, iwwer deem ausgegoss gëtt, deem zerstéiert.“ - Daniel 9:27

Liest et als ee Mann duerch an Dir kritt déi Interpretatioun, déi de meeschte Chrëschten geléiert gouf: en kommenden Antichrist ënnerschreift e siwejärege Vertrag mat Israel, brécht en no dräi Joer an en

hallet Joer, stoppt d'Affer an engem nei opgebauten Tempel a riicht d'Gräuel op. All Element vun der populärer Endzäitzäitlinn baséiert op där Liesung vun dësem eenzege Saz.

Liest et als zwee Männer an Dir verstitt, wat dëst Buch argumentéiert: De Messias bestätegt de Bund an endet den Affersystem andeems en en erfëllt, an eng zweet Figur - den Zerstéierer - erschénkt an der hënneschter Hallschent vum Vers.

Also hänkt déi ganz Struktur dovun of, wou a wéi sech de Sujet ännert. Hei sinn dräi Tester, an all dräi sinn Saachen, déi Dir am Text selwer iwwerpréife kënn, anstatt se vu mir ze huelen.

Test een - d'Grammatik markéiert d'Ännerung

Kuckt wéi déi zwou Hälften sech op hir Sujeten bezéien.

Déi éischt Hallschent huet guer keen Numm vum Schauspiller. Zwee Drëtterspersounsverben, béid mam Subjekt am Verb: **יִרְבֶּה וְהָג** (*vehigbir*), "an hie wäert staark maachen", an **יָשַׁבְתִּי** (*Yashbit*), „hie wäert ophalen.“ Kee Substantiv. De Lieser gëtt erwaart, datt hien en Thema vum Vers 26 un weiderféiert.

Dann héiert déi zweet Hallschent domat op. Si liwwert en Acteur: **מֶשֶׁחַיִם** (*meshomem*), e Partizip

— „een, deem zerstéiert“, een, deem zerstéiert. An et mécht et nach eng Kéier ganz um Enn mat **שׁוֹמֵם**

(*Schomm*).

Dat ass e richtegt strukturellt Signal an et ass einfach am Engleschen ze verpassen. Hebräesch féiert keen neien Nominal fir e Subjekt an, deem scho leeft. Dir behält en impliziten Subjekt soulaang en d'selwecht bleift an Dir nennt en neien, wann en sech ännert. De Vers leeft op engem onbenannten "hien", an nennt dann een.

Dëst eleng seet Iech net *wien* deem Onbenannten ass. Et seet Iech, datt de Mann um Enn vum Vers net einfach de Mann um Ufank ass, deem weidergeet.

Test zwee - de Verb "Covenant" ass de falsche Verb fir e Bund ze maachen

Hebräesch huet e Standardidiom fir den Ofschloss vun engem Bund, an et ass net deem, deem den Daniel benotzt.

Den üblechen Ausdrock ass **כָּרַת בְּרִית** (*karat berit*), „e Bund schléissen“ – d'Ausdrocksform, déi benotzt gëtt, wann Gott e Bund mam Noah, mam Abraham, um Sinai, mam David schléisst. Et kënn duerch d'ganz Alen Testament vir. Wann

den Daniel gemengt huet, datt een e Bund *schléisst* , dann ass dat d'Ausdrucksform, déi prett läit.

Hie benotzt et net. Hie schreift **יִרְתָּ בְּ יַרְבֵּהָ** — den Hiphil vun **גָּבַר** (*gabar*), deem säi Bedeitung staark sinn, gewinnen, mächtig maachen ass. Am Kausativ bedeit et stäerken, verstäerken, fest maachen.

Ee stäerkt näischt, wat et nach net gëtt. D'Verb setzt e Bund viraus, deem scho a Kraaft ass, a beschreift een, deem en stäerkt - wat eng Beschreibung ass vun deem, wat de Messias mam Bund gemaach huet, deem Gott scho gemaach hat, an eng komesch Aart a Weis fir e siwejärege Vertrag ze beschreiwen, deem fir d'éischt Kéier ënnerschriwwen gëtt.

Notéiert och mat wem de Bund ass: **יְהוָה רַבְּבֵי** (*la-rabbim*), „mat deene Villen“. Dës Phrase ass net

neutral. Et ass de Vokabulär vum Dénger vum Jesaja, deem "*déi Vill gerechtfäerdeg*" an "*d'Sënne vu ville gedroen*" (Jesaja 53:11-12) - an et ass de Vokabulär, no deem de Jesus um Dësch gegräff huet: "*Dëst ass mäi Blut vum Bund, dat fir vill vergoss gëtt zur Verzeiung vun de Sënnen*" (Matthäus 26:28). Bund, vergoss, fir vill. Hie zitëiert dës Vers.

Test dräi - de Mann um Enn vum Vers ass de Mann, iwwer deem d'Urteil fällt

Dëst ass dee stäerksten vun den dräi op Englesch, an et kënnt mat enger Konditioun, déi ech um Enn nennen wäert, anstatt se ze begrüenen.

Follegt déi lescht Klausel bis zum Schluss. Zerstörung — "*eng komplett Zerstörung, déi dekretéiert ass*" — gëtt **iwwer deem ausgegoss, deem zerstört**.

Egal wien och ëmmer d'Thema vun der zweeter Hallschent ass, hien ass deem, op deem déi dekretéiert Zerstörung lant. Hie handelt net nëmmen; hie gëtt verurteilt.

Frot Iech elo, ob dat déiselwecht Persoun ka sinn, déi de Bund mat deene ville bestätegt.

Dat kann net. Net op doktrinäre Grënn – op Grond vum Saz. Eng Figur stäerkt e Bund a bréngt d'Affersystem zu Enn. Déi aner mécht Gräueltegkeeten, zerstört a kritt en Urteil iwwer sech gegoss. Een eenzeg Sujet misst souwuel de Bundsbestätiger wéi och den Objet vum dekretéierte Roserei am Laf vun engem Vers sinn.

Dat ass déi kloerst Zeil, déi et gëtt: den Thema vun der zweeter Hallschent gëtt vum Vers als deem definéiert, op deem d'Zerstörung fällt.

An elo d'Konditioun, déi ech versprach hunn.

Dat lescht Wuert vum Vers ass **שׁוֹמֵם** (*shomem*), an d'Iwwersetzung sinn sech géigesäiteg driwwer. NASB, ESV, NIV, NET, CSB an den NLT interpretéieren et all als en Agent - *den Zerstörer* , deem, deem zerstört.

D'KJV, NKJV an ASV liesen et als en Zoustand - *den Desolaten* , dat heescht déi zerstört Stad oder d'Vollek. An der aler Liesung gëtt d'Zerstörung iwwer d'Affer ausgegoss anstatt iwwer den Täter, an dësen Test verléiert seng Wichtigkeet.

Ech benotzen den NASB, an de moderne Konsens ass domat eens. Mee e Lieser, deem no engem King James-Buch liest, huet hei eng richteg Fro a verdéngt et, dës gesot ze kréien, anstatt se selwer ze entdecken.

Wat awer iwwerlieft : dat *éisch* vun den zwee Wieder, מֶשֹׁמֶם (*Meshomem*) an der Phrase "*op de Flilleke vun den Ofgräiflechkeeten kënnt een, deen zerstéiert*", ass a jiddwer Liesung aktiv. En neien Akteur gëtt genannt an hie mécht d'Zerstéierung. Also ass déi zwee-Sujet-Struktur vum Vers — säi Resultat testen — bleift bestoen, egal wéi dat lescht Wuert geet. Nëmmen den entscheidende Beurteil hänkt vun der Iwwersetzung of.

Wou d'Linn fällt

Déi dräi zesummenzesetzen:

	Sujet	Wat hie mécht
27a	den onbenannten "hien", aus Vers 26 gedroen	stärkt e Bund mat de Villen · bréngt Affer an Offer an der Mëtt vun de siwen zum Enn
27b	<i>Meschomem</i> — den Desolator, nei benannt	kënnt op engem Flillek vun den Ofgräiflechkeeten · mécht zerstéierend · gëtt déi dekretéiert Zerstéierung iwwer sech gegoss

D'Bréch fällt bei "*an um Flillek vun den Ofgräuelungen*". Virdrun gëtt e Bund gestärkt. Duerno gëtt en neien Akteur genannt, an hie gëtt beurteilt.

Wien ass "de Pränz, deen nach kënnt"?

D'Pronomenfro am Vers 27 kann net ouni dës Fro gekläert ginn, dofir gehéiert se heihinner.

„...an d'Vollek vum Pränz, deen kënnt, wäert d'Stad an den Hellegtum zerstéieren.“ — Daniel 9:26b

Dräi Kandidate gi proposéiert, an ee vun hinne gëtt duerch d'Klausel selwer ausgeschloss.

Als éischt, e Wuert iwwer d'Wuert. *Pränz* hei ass נָגִיד (*nagid*), an et ass keen Titel, deen nëmme fir gutt Männer reservéiert ass. Ezekiel 28:2 benotzt en fir den Herrscher vun Tyrus - eng Figur, déi de Passage weider an de Prophéiten a veruerteelendste Begrëffer beschreift. Et ass e generell Wuert fir een, deen féiert: Kinneken, Kommandanten, Tempelbeamten, auslännesch Potenten, béis Herrscher. Also kann kee Kandidat ausgeschloss ginn, just well *e Pränz* him ze

éierbar kléngt, a keen kann abegraff ginn, well e fir iergendeen aneren ze éierbar kléngt.

Kandidat een: en zukünftigen Antichrist. Dëst ass déi üblech dispensational Liesung an et ass den Haaptgrond fir de siwejärege Traité - de kommende Pränz vum Vers 26 gëtt zum "hien" vum Vers 27, ënnerschreift den Traité a brécht en. Alles, géint wat dëst Buch argumentéiert, hänkt dovun of. Et ass och d'Liesung, déi verlaangt, datt d'Zerstéierung vun der Stad an dem Heiligtum am Vers 26 entweder en anert Evenement wéi am Joer 70 n. Chr. oder eng komesch laang Klammer ass.

Zweete Kandidat: Messias. Dat heescht, béid Prännen sinn de Jesus - *de Messias, de Pränz*, am Vers 25, an *de Pränz, deen nach kënnt*, am Vers 26. Et ass attraktiv, well et den Antichrist ganz aus Daniel 9 ewechhëlt, wat d'Argumentatioun brauch.

Mä liest d'Klausel, déi et produzéiert. **D'Leit vum Pränz zerstéieren d'Stad an den Heiligtum.** Jerusalem an den Tempel goufen am Joer 70 n. Chr. vun de réimesche Legiounen zerstéiert. No dëser Liesung ass déi réimesch Arméi *d'Vollek vum Jesus*. Säin eegent Vollek waren d'Judden, an d'Judden hunn dësen Tempel net zerstéiert - si sinn dran gestuerwen.

De berechtigten Einwand ass, datt d'Schrëft auslännesch Arméien an de Gottesdénsgscht dréckt an se dann behaapt: Den Nebukadnezar ass "*Mäi Knecht*" (Jeremia 25:9), Assyrien ass "*d'Staang vu mengem Roserei*" (Jesaja 10:5), an de Cyrus gëtt Gottes *Mashiach*, säi Gesalbten, genannt (Jesaja 45:1). D' Iddi, datt Roum als Instrument vum Uerteel vu Christus iwwe d'Stad gehandelt huet, ass also net absurd - Jesus selwer hat dëst Uerteel am Lukas 19 verkënnegt.

Trotzdem ass "*d'Vollek vum Pränz*" e Possessivum, an e Possessivum nennt am natierlechten d'Leit, zu deenen e Mann gehéiert oder befiehlt, net d'Leit, déi Gott fréier géint een aneren benotzt huet. D'Liesung muss genau do usprochsvoll sinn, wou de Vers am konkretsten ass.

Et gëtt eng zweet Form vun dëser Liesung, déi et wäert ass, eescht ze huelen, well et déi ass, déi ech eng Zäit laang gehalten hunn: datt *d'Vollek* d'Juden sinn - *d'Vollek vum Messias* - an datt den Tempel zesummegefall ass, well si Hien ofgeleent hunn.

D'Theologie dovun ass richtig an d'Grammatik dovun net, an déi zwee kënnen kloer getrennt ginn.

D'Theologie als éischt, well se wouer ass a wichteg ass. Den Tempel gouf als Uerteel fir d'Ofleennung vum Messias zerstéiert. Dat ass keng Schlussfolgerung; et

ass dat, wat de Jesus am Viraus gesot huet, a kloere Wieder. "*Kuckt, Äert Haus gëtt iech verloooss*" (Matthäus 23:38). "*Si wäerten an iech kee Steen op deem anere loossen, well Dir d'Zäit vun Ärer Besuch net erkannt hutt*" (Lukas 19:44). D'Ursaach vum Joer 70 n. Chr. war dat, wat am Joer 30 n. Chr. geschitt ass.

d' Grammatik. Am Vers 26 steet am Hebräeschen: **אֵלֶּיךָ יְהוָה נִגִּיד מִפְּתֵי שַׁדַּי יֵשׁוּעַ דָּקָה** — d'Objeten, déi fir d'Betonung virgestallt sinn, *an d'Stad an den Hellegtum*, dann de Verb **יָשַׁח** (*yashchit*), „hie wäert zerstéieren“, an dann säin Thema: **אֵלֶּיךָ** (*am*), *d'Vollek* vun engem Pränz, dem kommende.

Am ass den Subjekt vum Verb. D'Leit sinn déi, déi zerstéieren. Eng Liesung, déi se zu de Judden mécht, huet also de Vers, deen seet, datt d'Juden d'Stad an den Hellegtum zerstéiert hunn - an d'Juden hunn den Tempel net zerstéiert. Si goufen dobannen belagert a sinn dobäi gestuerwen, wéi se en verdeedegt hunn.

Den Ënnerscheid ass tëscht **Ursaach** an **Agent**, an d'Schrëft trennt se hei auserneen. Daniel 9:26 nennt den Agent - d'Leit vun engem kommende Pränz, wien och ëmmer dëse Pränz sech erausstellt ze sinn. Jesus nennt d'Ursaach: si hunn d'Zäit vun hirer Besuch net erkannt. Keen muss wielen. D'Ofleenung huet d'Uerteel bruecht; d'Legiounen hunn et duerchgefouert.

A bemierkt wat erauskënnt, wann Dir all Text seng eegen Aarbecht maache léisst. **Den Daniel gëtt d'Sequenz.**

— De Messias ofgeschnidden, dann d'Stad an den Hellegtum zerstéiert. **De Jesus gëtt de Grond. Ezekiel 4 gëtt den Intervall un** — déi véierzeg Joer vum Juda sengem Strof, 30 bis 70 n. Chr., déi Kapitel 7 benotzt fir hir Auer ze verankeren. Dräi Texter, een Evenement, jidderee liwwert dat wat déi aner ausloossen. Dat ass e besser Resultat wéi ee Vers all dräi ze droen.

Kandidat dräi: Titus. Den Titus Flavius Vespasianus huet d'Belagerung vu Jerusalem am Joer 70 n. Chr. kommandéiert. Hie war de Jong vum regéierende Keiser an Ierwe vum Prinzipat - e réimesche Pränz am einfachsten Sënn vum Wuert. A *säi* Vollek, d'Legiounen, hunn genau dat gemaach, wat de Vers seet: si hunn d'Stad an den Hellegtum zerstéiert.

Et gëtt och e Punkt an der Sequenz, deen him zugutt kënnt. Vers 26 huet just gesot, datt *de Messias ofgeschnidden gëtt. Dee selwechte Messias dann am nächste Otemzuch als de Pränz*, deen nach komme soll, erëm virstellen, wier komesch - Hie gouf just als ofgeschnidden beschriwwen, an "*Kommen*" ass eng komesch Manéier, iwwer Hie an deem Moment ze schwätzen. Als zwou Figuren gelies, ass de Vers einfach chronologesch: De Messias gëtt ofgeschnidden, an duerno zerstéieren d'Leit vun engem kommende Pränz d'Stad. 30 n. Chr., dann 70 n. Chr.,

an der Reiefolleg.

Et passt zum Event an et passt zum Akteur. Et brauch kee gespannte Besätzverb a kee Sträit doriwwer, ob net-heidnesch Arméie jemandem säi Vollek genannt kënne ginn - d'Legiounen waren onzweideiteg dem Titus säi Vollek. An et setzt d'Prophezeiung vum Daniel direkt op d'Belagerung, déi Kapitel 7 als Anker vun der Auer vum Juda benotzt, déiselwecht 70 n. Chr., déi aus enger ganz anerer Richtung erreecht gouf.

Wat ech behaupten, a wat ech net behaupten

Ech nennen den Titus als eng plausibel Liesung a behaupten net méi Sécherheet wéi dat. **Ech sinn net tëscht him an dem Messias eens** . D'Fro dréint sech ëm d'hebräesch Syntax an ëm déi virleefeg Reegele vun der Sprooch, an d'Geléiert, déi hiert Liewe mat deem Text verbruecht hunn, sinn net eens doriwwer.

Wat fir dëst Buch wichteg ass, ass méi enk wéi d'Fro, an ech wëll domat präzis sinn.

D'Argumentatioun hei brauch net ze wëssen, ob de Pränz den Titus oder de Messias ass. Et brauch, datt de Pränz net den Antichrist ass.

Maacht dat bis zum Schluss. Wann de Pränz den Titus ass, gëtt déi nooste virleefeg Regel de Vers 27 un den Titus iwwer.

— wat e réimesche Generol géif weisen, deen e Bund mat de Ville stäerkt an Affer an Offeren op en Enn bréngt. Keen hält dat fest an näischt ënnerstëtzt et, dofir muss de Pronomen méi wäit zrëckgräifen, zum Messias. Wann de Pränz amplaz de Messias ass, lant de Pronomen direkt op de Messias. **Béid Weeër kommen op déiselwecht Plaz**. Nëmmen déi drëtt Liesung — en nach ëmmer zukünftigen Antichrist — setzt en Traité-Ënnerschreier am Vers 27, an dat ass deen, op deem de siwejärege Kader baséiert.

Also, wat d'Aarbecht mécht, ass net de Pränz z'identifizéieren. Et ass dëst: **d'Zerstéierung, déi am Vers 26 beschriwwen gëtt, ass 70 n. Chr., an de Pränz, deem säi Vollek se duerchgefouert huet, huet 70 n. Chr. gehéiert** . D'Stad gouf zerstéiert. Den Hellegtum gouf zerstéiert. Dat ass en ofgeschlossent Evenement mat engem Datum, an e Mann, deem säi Vollek et gemaach huet, war lieweg fir et ze gesinn. Hien als Herrscher an der Zukunft an eisem eegenen Joerhonnert ze liesen, bedeit datt "*d'Leit vum Pränz*" als déi wäit Virfahren vun engem, deen nach net gebuer ass, behandelt ginn - wat e beträchtlecht Gewiicht fir e Besëtzer ass, an et ass déi droend Viraussetzung vun engem Kader, deen d'Erwaardunge vun de meeschte Leit vun der chrëschtlecher Welt geformt huet.

Zwee Prännen also, net dräi - an ech halen d'Identitéit vum zweeten locker fest. **De**

Messias, de Prënz, ass de Jesus. De Prënz, deen kënnt, huet zum éischte Joerhonnert gehéiert, egal ob dat den Titus ass, deen d'Belagerung ugefouert huet, oder den Här, deem säin Uerteel et war. Den Antichrist ass net an dësem Vers. Hie brauch dat net ze sinn, an datt hien hei gesat gouf, huet iwwerhaapt d'Duercherneen ausgeléist.

An elo den schwéieren Deel

Den drëtten Test weist drop hin, datt et an der zweeter Hallschent net ëm de Messias geet. Hie weist net drop hin, datt et an der éischter Hallschent ëm de Messias geet .

Dofir baséiert d'Buch sech op d'Argument, dat virdru an dësem Kapitel presentéiert gouf - datt de Singular "hien" am Vers 27 op de "*Messias*" am Vers 26 zrëckgräift anstatt op "*de Prënz, deen nach kënnt*". **Déi meescht modern Kommentatoren verwërfe den Interpretatioun.**

Hier Grond ass gutt an et gëtt d'Regel vum nooste Virgänger genannt: wann e Pronomen op méi wéi ee virgange Substantiv bezéie kann, bezitt et sech normalerweis op dat nooste. „*De Prënz, deen nach kënnt*“ steet méi no beim Vers 27 wéi „*Messias*“ . No der normaler Regel gewënnt de Prënz.

Wéi uewe gewisen, ass dësen Einwand iwwerliewenswäert - wann de Prënz eng Figur aus dem éischte Joerhonnert ass, muss de Pronomen souwisou zrëck op de Messias goen, well kee Prënz aus dem éischte Joerhonnert e Bund mat de Villen bestätegt huet. Awer de grammatesche Punkt steet fir sech selwer an ech wäert en net ofweisen. Et ass dat Stärkst wat déi aner Säit hei huet.

D'Géigenargument – datt d'Formuléierung "*d'Leit vum Prënz*" ass. Also ass den Hauptnumm " *Leit* ", an e Plural-Kopf e schlechten Antezedent fir e Singularpronomen ass – ass e richtegt Argument, an et ass dat, op dat mäin éischt Buch baséiert huet. Ech mengen ëmmer nach, datt et Kraaft huet. Mee Hebräesch erlaabt et, datt en Substantiv am Genitiv als Antezedent dëngt, an jiddereen, deen Iech dat seet, klärt d'Fro, iwwerdreiw.

Hei ass wou ech stinn, an engem Paragraf, fir datt keen dovunner ofleede muss:

Eleng d'Grammatik favoriséiert de Prënz. Lexikon a Kontext favoriséieren de Messias. *Higbir* ass dat falscht Verb fir en Traité z'ënnerschreiwen an dat richtegt Verb fir en existente Bund ze stäerken. *La-rabbim* ass Déngschtvokabular. Affer an Offer op en Enn ze bréngen ass dat, wat laut Hebräerbréif gemaach huet - "*duerch een Offer huet hien fir all Zäit déi perfektionéiert, déi geheiligt sinn*" - an et ass eng speziell Saach, et engem Antichrist zouzeschreiwen, deen d'Affer ënnerbriechen

géif anstatt se ze erfüllen. Ech weien déi méi schwéier wéi d'Noperschaft. Een kann se anescht weien an éierlech argumentéieren.

(Tier 2 fir déi zwee-Sujetstruktur - den Test een an zwee maachen dat a keng vun deenen zwee hänkt vun enger ëmstriddener Iwwersetzung of. Tier 3 fir den Thema vum 27a als Messias z'identifizéieren: eng argumentéiert Liesung géint déi aktuell Majoritéit, kloer gesot anstatt als festgeluecht presentéiert. Den Test dräi ass Tier 2 iwwer den NASB a seng Famill, an hält sech net un der Iwwersetzung vum leschte Wuert an der KJV.)

Wat dëst entscheet a wat net

Et decidéiert, datt Daniel 9:27 zwou Zifferen enthält, wat genuch ass, fir de siwejäreg Vertragsrahmen ze brieche, deen dovun ofhänkt, datt et eng gëtt.

Et entscheet net eleng, wéini d'Hälften vun der siwwenzegster Woch stattfannen. Dat ass d'Aarbecht vun der nächster Sektoun - an et ass derwäert ze soen, datt déi zwou Froen trennbar sinn. E Lieser kéint alles an dëser Sektoun akzeptéieren an trotzdem déi ganz siwwenzegster Woch an d'Zukunft placéieren. Wat hie net maache kéint, ass weider Vers 27 ze liesen als ee Mann, deen e Pakt ënnerscheift an dann brécht, well de Vers en zweeten Akteur nennt an hien dann veruerteelt.

D'Lück - dat Schwierigst an dësem Buch fir ze verdeedegen

Mir hunn elo alles ausser dem Deel, deen de ganze Kader funktionéiert léisst, also loosst eis et eraus hunn.

Déi siwwenzeg Woche sinn 490 Joer. Nénganzwanzeg dovunner sinn ouni Ënnerbriechung vun 458 v. Chr. bis 26 n. Chr. gelaf. Déi siwwenzegst Woch ass siwe Joer. Vers 27 seet, datt e Bund fir eng Woch gestärkt gëtt an eppes *an der Mëtt vun der Woch geschitt* - no dräi an en halleft Joer.

Dëst Buch seet, datt dës Woch de Ministère vum Jesus ass, vun 26 bis 30 n. Chr., déi hie perséinlech duerchgefouert huet, an déi zweet Hallschent läit nach virun eis, an et ass un eis, senge zwee Zeie, ze maachen.

Dat heescht, datt eng Lück vu ronn zweedausend Joer an enger Period vu siwe Joer läit.

Sot et kloer, well e Kritiker wäert et maachen: d'Ënnerbriechung ass véiermol méi laang wéi déi ganz Prophezeiung, déi se ënnerbrécht. Véierhonnertnéngzeg Joer, als Eenheet dekretéiert, mat engem Lach vun zweedausend Joer an de leschte siwe vun hinnen. Näischt am Daniel 9 annonciéiert sou eng Lach. Et gëtt kee Vers, deen seet, *an dann hält d'Zielen op*.

Also hei ass de Fall, an Dir kënnt en ofweegen.

Éischtens: Vers 24 zwéngt jidderengem eng Zort Onvollstännegkeet op. Egal wat Dir mat der Lück maacht, dräi vun de sechs festgeluechten Ziler sinn net geschitt. Visioun a Prophezeiung sinn net versiegelt. Dat Allerhellegst ass net gesalbt. Jiddereen, deen seet, datt déi siwwenzeg Wochen am éischte Joerhonnert fäerdeg waren, muss erklären, wéi en festgeluechten Zweck mat engem Drëttel vu sengem Zweck ofgeschloss ass. Déi onfäerdeg Saach ass net meng Erfindung; si steet am Text, an all Liesung muss dofir Rechnung droen. D'Fro ass nëmmen, *wou* d'Onvollstännegkeet läit.

Zweetens: den Text deelt d'Wochen selwer op. Gott huet net "siwwenzeg Wochen" gesot. Hie sot siwe Wochen, an zweeanzwanzeg Wochen, an huet déi lescht dann separat an engem eegene Vers behandelt. Eng eenzeg onënnerbrach Spann muss net an dräi Stécker geliwwert ginn. D'Opdeelung ass am Vers 25 iergendeen Interpret se beréiert.

Drëttens: D'Prophezeiung bezitt sech explizit op e bestëmmt Vollek an eng bestëmmt Stad. „*Siwwenzeg Woche sinn fir Äert Vollek an Är helleg Stad bestëmmt ginn.*“ Net fir d'Welt. Fir Israel a Jerusalem. Eng Auer, déi fir eng Natioun bestëmmt ass, ass op d'mannst verständlech wéi eng Auer, déi pauséiert, wann Gott sech soss anzwousch dréit - an den Neien Testament beschreift genau sou eng Wendung, mat Heiden, déi agepfropft ginn, an enger deelweiser Verhärtung vun Israel „*bis d'Fülle vun den Heiden erakomm ass.*“ Egal ob Dir dëse Kader akzeptéiert oder net, et ass keng ad-hoc Erfindung, déi geschaf gouf fir den Daniel ze retten; et ass dem Paulus säi Bericht iwwer d'Zäitalter, an deem mir sinn.

Véiertens, an dëst ass déi, déi ech behalen géif: De Jesus huet eng onmarkéiert Lück an engem prophetesche Saz gewisen, an et bewosst gemaach.

An der Synagog zu Nazareth krut hien den Jesaja iwwerreecht, an hien huet dëst gelies:

*„De Geescht vum Här ass op mir, well hien mech gesalbt huet, fir den Aarme d'Evangelium ze verkënnegen. Hien huet mech geschéckt, fir de Gefaangenen d'Fräiiloossung ze verkënnegen, an de Blannen d'Erhuelung vum Siicht, fir déi Ënnerdréckt fräizesetzen, fir e gutt Joer vum Här ze **verkënnegen**.“* – Lukas 4:18-19

Dunn seet de Lukas: „*Hien huet d'Buch zougemaach, et dem Dénger zrëckginn a sech gesat*“ – a sot zu hinnen: „*Haut ass dës Schrëft virun ären Uere erfëllt ginn.*“

Hie war an der Mëtt vum Saz ënnerbrach. Hei ass Jesaja 61:2 ganz, mat dem Punkt

wou hien d' Roll zougemaach huet, deen esou markéiert ass:

*„Fir dat gutt Joer vum Här ze verkënnegen ← **Hien ass hei stoe bliwwen an den Dag vun der Rach vun eisem Gott; fir all déi ze tréischten, déi traueren.**“*

Ee Vers. Dräi Sätz. Hien huet déi éischt gelies, hinne gesot, datt se deen Dag erfëllt wier, an huet sech virum zweeten gesat - an den Dag vun der Rache ass nach ëmmer net komm.

Dat ass eng Lück vun op d'mannst zweedausend Joer tëscht zwou Sätz vun engem eenzege Vers, déi am Hebräeschen duerch guer näischt markéiert ass. Mir wëssen, datt se nëmmen do ass, well den Här opgehalen huet ze liesen a sech gesat huet.

Also huet den Einwand *"Prophezeiung funktionéiert net sou"* eng Äntwert, an d'Äntwert ass, datt de Jesus et ëffentlech sou gelies huet an der Versammlung gesot huet, datt hien just déi éischt Hallschent vun engem Saz erfëllt huet, deem seng zweet Hallschent nach ëmmer aussteet. Wann eng Lück tëscht zwou Sätz vun engem Vers ka falen, kann se tëscht zwou Hallschente vun enger Woch falen.

Wat dëst Argument net mécht. Et weist, datt eng Lück an der prophetescher Literatur méiglech ass; et weist net, datt *dës* Lück real ass, oder datt et zwou Dausend Joer sinn, oder datt se am Joer 2027 ophält. Jesaja 61 mécht den Einwand iwwerliewensfäeg. Et bréngt de Fall net vir.

(Tier 3 D'Lück gëtt aus den onfäerdege Ziler vum Vers 24 ofgeleet a gëtt duerch Präzedenzfäll verdeedegt. Et steet net am Daniel. Wann Dir dat net zefriddestellend fannt, reagéiert Dir richteg op d'Beweiser - dëst ass eng Inferenz, an ech hunn et net als eppes anescht verkleet.)

Eng Saach ënnerscheet d'Versioun vun der Lück an dësem Buch vun der méi vager Aart. **Si huet Ennen.** D'Lück geet vu Pessach am Joer 30 n. Chr. bis zum siwwenzwanzegsten Abrëll 2027. Dat ass eng Ausso mat zwee Datumen, an ee vun hinnen ass no genuch fir bannent engem Joer ëffentlech falsch ze sinn. Eng Lückentheorie, déi iwwerpréift ka ginn, ass eng aner Zort Saach wéi eng Lückentheorie, déi nëmmen dat absorbéiert, wat d'Geschicht liwwert.

Wat Kapitel 8 eis gëtt

- Siwwenzeg-Siwwenzeg sinn 490 Joer, an d'Siwwenzeg sinn Joer. *(Niveau 2 - déi hebräesch, an bal universell Iwwereneestëmmung.)*
- Sechs Ziler sinn fir d'Period festgeluecht; dräi sinn onbestreitbar erreecht, een ass diskutabel, zwee sinn et kloer net. **D'Sequenz ass bei all Liesung onfäerdege.** *(Niveau 2.)*

- Den Dekret ass den Optrag vum Artaxerxes un den Ezra, 458 v. Chr. (*Niveau 2, mat 457 v. Chr. als lieweg Alternativ - Anhang E.*)
- 458 v. Chr. + 483 Joer = 26 n. Chr. (*Arithmetik vum Niveau 1 baséiert op dem Datum vum Dekret vum Niveau 2 uewen - ännert den Dekret an d'Zomm wiesselt mat.*)
- Datt 26 n. Chr. och d'Joer vun der Salbung um Jordan ass. (*Niveau 3, a separat: et baséiert op der Minoritéits-Co-Regentschaftsberechnung vum fofzénge Joer vum Tiberius, déi am Kapitel 7 an nach eng Kéier hei festgestallt gëtt. D'Arithmetik an d'Identifikatioun sinn zwou Fuerderungen an si scheitern onofhängeg dovun.*)
- No den zweeanzwanzeg Wochen – net bei – ginn déi dräi an en halleft Joer vun der Salbung bis zum Kräiz zougelooss. **D'Zuel ass präzis; de Verbindungspunkt war ni eng Mooss.** (*Niveau 2.*)
- Daniel 9:27 enthält zwou Figuren, net eng - en neit agentivt Subjekt gëtt an der zweeter Hallschent genannt. (*2. Niveau.*) Datt déi zweet Figur de Mann ass, op deem déi dekretéiert Zerstéierung fällt, ass 2. Niveau iwwer den NASB a seng Famill, an et stëmmt net mat der King James Iwwersetzung vum leschte Wuert vum Vers.
- De Bund gëtt *gestärkt*, net ofgeschnidden. De Messias bestäetgt en existente Bund mat de Villen; Hie ënnerschreift kee siwejärege Vertrag. (*Tier 3, an d'Liesung vun dësem Buch géint déi aktuell Majoritéit.*)
- De Pränz, deem seng Leit d'Stad zerstéiert hunn, huet zum éischte Joerhonnert gehéiert - den Titus oder den Här, deem säin Uerteel et war. Keng Figur, déi nach ëmmer an der Zukunft läit. (*Tier 3, an d'Argument hänkt net dovun of.*)
- Dräi an en halleft Joer vun der siwwenzegster Woch bleiwen onverdrängt. (*Tier 3 - d'Lück.*)

De Rescht vum Buch handelt doriwwer, wéini déi dräi an en halleft Joer ufänken.

DEEL IV — KONVERGENZ

Zwee méi Aueren, an eng Iwwerpräiwung vun deem, wat véier Ofkommes wäert sinn.

Kapitel 9 — Véier Aueren, Ee Joer

Zënter Kapitel 6 lafen zwou Aueren. Dëst Kapitel fänkt zwou weider un, an dann mécht et eppes, wat déi meescht Bicher vun dëser Aart ni maachen: et freet, wéi vill véier Ofkommes wäert sinn, wann ee kuckt, wou all eenzel hir Deeler hierkënnt.

Déi kuerz Versioun, fir datt Dir wësst, wou mir landen. **Zwee vun dëse véier Aueren si vill wäert. Eng ass eppes wäert. Eng ass dat Schwächst an dësem Buch an ech wäert et selwer als lescht klasséieren, anstatt datt e Kritiker et fir mech maache léisst.**

Wou mir scho sinn

Aus de Kapiteln 6 an 7, kuerz:

Israel. Ezeziel 4 nennt 390 Joer. Si lafen no der gescheiterter assyrescher Belagerung vu 701 v. Chr. vir a stierwen am Joer 311 v. Chr. ouni Reue. Levitikus 26 multiplizéiert de Saz mat siwen. $390 \times 7 = 2730$, no der Belagerung virausgesot. **701 v. Chr. + 2730 = 2030 n. Chr.**

Juda. Ezeziel 4 nennt 40 Joer. Si lafen vun der Kräizegung am Joer 30 n. Chr. bis zur Belagerung am Joer 70 n. Chr. ouni Reue. Levitikus 26 multiplizéiert sech, an dann nach eng Kéier. $40 \times 7^2 = 1960$, no der Belagerung gedéngt. **70 n. Chr. + 1960 = 2030 n. Chr.**

Elo déi aner zwee.

Déi drëtt Auer - zwee Deeg a véierzeg Jubiläen

Den Hosea schwätzt fir e Vollek, dat ënner Uerteel steet a sech nach net ëmgedréit huet:

„Kommt, loosst eis bei den Här zrëckkommen. Well Hien huet eis zerräissen, awer Hien wäert eis heelen; Hien huet eis verwonnt, awer Hien wäert eis verbannen. Hien wäert eis no zwee Deeg erëmbeliewen; Hien wäert eis um drëtten Dag opstoen, fir datt mir virun him liewen kënnen.“ - Hosea 6:1-2

Zwee Deeg, dann den drëtten. Als normal Deeg gelies ass et e Spréchwuert iwwer eng séier Erhuelung, an dat ass eng legitim Interpretatioun.

Prophetesch gelies, ass et eng Spann - an de Péitrus liwwert d'Konversiounsquote, déi et zu enger mécht:

„Mä dës eng Tatsaach sollt Dir net vergiessen, Léifsten, datt beim Här een Dag wéi dausend Joer ass, an dausend Joer wéi een Dag.“ - 2. Péitrus 3:8

Zwee Deeg sinn zweedausend Joer. D'Zerräissen huet ugefaangen, wéi d'Natioun hire Messias refuséiert huet an hiert Haus verlooss gouf; d'Erwärmung kënnt zweedausend Joer méi spët, an den drëtten Dag - d'Millennium - folgt.

30 n. Chr. + 2000 Joer = 2030 n. Chr.

Et gëtt eng zweet Manéier fir déiselwecht Spann ze zielen, déi identesch lant, an et ass e Saz wäert, well et aus der Tora anstatt aus engem Spréchwuert opgebaut ass. Levitikus 25 setzt e Jubiläum op fofzeg Joer - siwe Sabbatsjoerzyklen an dann e fofzegsten, an deem Scholden annulléiert ginn, Sklaven befreit ginn an d'Land un säin urspréngleche Besëtzer zrëckginn. Véierzeg Jubiläe sinn zweedausend Joer, a véierzeg ass d'Zuel an der Schrëft fir eng Period vun der Prüfung.

Zweedausend Joer Tester, déi mat der Verëffentlechung vun deem ophalen, wat verluer gong. Dofir ass e Jubiläum do. Egal ob Dir d'Zuel duerch déi zwee Deeg vum Hosea oder duerch véierzeg Jubiläen erreecht, Dir kommt am Joer 2030 un.

(Tier 3. D'Liesung vum Hosea, déi en Dag fir Joerdausend ass, ass typologesch, net ugin. Dem Péitrus seng Zeil handelt vun der Relatioun vu Gott zur Zäit, net vun engem Decoderring, a virsiichteg Lieser applizéieren se méi virsiichteg wéi ech et hei gemaach hunn. Dës Auer ass en Argument aus dem Muster, an ech halen se méi locker wéi déi zwee virdrun.)

Déi véiert Auer - d'Generatioun, an den Einwand, deem ech Iech maachen wäert

Jesus, nom Parabel vum Feigebam:

„Amen, ech soen iech: Dës Generatioun wäert net vergoen, bis all dës Saache geschéien.“ – Matthäus 24:34

An d'Längt vun enger Generatioun, aus dem Psalm vum Moses:

„Wat d'Deeg vun eisem Liewen ugeet, da sinn do siwwenzeg Joer, oder, wa mir eis duerch d'Kraaft kréie, aachtzeg Joer.“ – Psalm 90:10

Also: iergendeng Evenement fänkt eng Generatioun un, an aachtzeg Joer méi spët ass déi Generatioun, déi et gesinn huet, nach net verstuerwen.

D'Evenement, dat dëst Buch benotzt, ass net dat, wat déi meescht Enseignanten benotzen. Den **23. Januar 1950** huet d'Knesset mat 60 géint 2 Stëmme gestëmmt, fir Jerusalem zur Haaptstad vun Israel ze erklären.

1950 + 80 = 2030 n. Chr.

Elo, ier Dir en opwerft, hei ass den Einwand, an deem ass e staarken.

All déi aner benotzen 1948. Israel gouf den 14. Mee 1948 als Natioun nei gebuer, a wann iergendeen modernen Event eng prophetesch Generatioun ausgeléist huet, dann ass dat dee kloere Kandidat. An 1948 gëtt net 2030. Et gëtt 2028.

Nach méi schlëmm. Loosst mech dat ganzt Raster op d'Säit setzen, och d'Zellen, déi mech peinlech maachen:

Startevenement	+ 70 Joer	+ 80 Joer
Israel nei gebuer — 14. Mee 1948	2018 · vergaangen	scho 2028
Knesset erkläert Jerusalem d'Hauptstad — 23. Januar 1950	2020 · vergaangen	scho 2030
Jerusalem erëmvereenegt — Juni 1967	2037	2047

Sechs plausibel Kombinatiounen. Genau eng dovunner produzéiert 2030, an et ass déi, déi dëst Buch benotzt.

Dat ass déi eenzeg vulnérabelst Saach an dësem Buch, an et gëtt keng schlau Äntwert drop. Béid fräi Wielméiglechkeeten - wéi en Event, a wéi eng vun den zwou Liewensdauere vum Psalm - musse mir zoukommen, an dat geschitt. Wann ech Iech géif soen, datt d'Chancen dogéint astronomesch wieren, géif ech Iech beleiden, well déi korrekt Beschreiwung ass, datt eng Auer mat zwee Parametere en Zil getraff huet an et sechs Méiglechkeeten gouf, se anzustellen.

Ech kann Iech meng Grënn ginn, an ech wëll, datt Dir se ofweegt, well Dir wësst, wat se mat sech bréngen mussen.

Firwat d'Stad anstatt d'Natioun? An der Ried um Olivenberg geet et ëm Jerusalem, net ëm d'Staatsbild. D'Jünger froen no den Tempelgebaier. De Jesus äntwert, datt Jerusalem vun Arméien ëmginn ass, an de Lukas notéiert d'Auer, déi hie tatsächlech nennt: *"Jerusalem gëtt vun den Heiden ënner Féiss getrëppelt, bis d'Zäite vun den Heiden erfëllt sinn"* (Lukas 21:24). Dat, wat gemooss gëtt, ass d'Herrschaft vun den Heiden iwwer d'Stad. Eng Natioun kann nei gebuer ginn, während hir Hauptstadt ënner auslännescher Verwaltung bleift - an 1948 war Jerusalem genau dat, gedeelt, mat der Alstad a jordaneschen Hänn an der internationaler Gemeinschaft, déi drop gedréckt huet, d'Stad internationaliséiert ze maachen. D'Ofstëmmung um Knesset am Januar 1950 war den Akt, deem d'Fro, wien seng Hauptstadt et war, beendet huet.

Firwat aachtzeg a net siwwenzeg. De Psalm 90 gëtt béid, an et gëtt se als eng Gamme mat enger ugehaangener Bedingung: siwwenzeg, *"oder wann et wéinst der Kraaft ass, aachtzeg."* Aachtzeg ass déi baussenzeg Grenz.

Wann ee Matthäus 24:34 als *"net vergaangen"* liest - d'Generatioun ass nach ëmmer do, wann et geschitt - argumentéiert dat fir eng baussenzeg Grenz anstatt eng bannenzeg. Wann ee siwwenzeg hëllt, ass d'Generatioun scho vergaangen.

Dat sinn echt Argumenter. Et sinn natierlech och Argumenter, déi zu der Äntwert féieren, déi ech wëll, an ech wäert net sou maachen, wéi wann ech se fonnt hätt, wann 1950 plus aachtzeg 2041 bruecht hätten.

(Tier 3 Zweek fräi Parameteren, sechs Kombinatiounen, een Treffer.)

Den Onofhängegkeetsaudit - den Deel, deem déi meescht Bicher wéi dëst ausloossen

Hei ass d'Fro, déi e virsiichtege Lieser sech stelle sollt. Ech stellen se als éischt.

Sinn dës véier Aueren tatsächlech onofhängeg?

Et ass enorm wichteg. Véier onofhängeg Zeie sinn sech eens, si staark. Véier Berichter, déi all op eng Quell zrëckzeféieren, sinn guer net véier Zeie - si sinn een eenzegen Zeie, deem sech widderhëlt, an d'Iwwereneestëmmung tëscht hinnen seet Iech bal näischt.

Also loosst mech erklären, wou all Auer hir Deeler hierkënn.

Auer	Textquell	Historeschen Anker	Interpretativ brauch	Schrëtt, déi et
Israel	Ezekiel 4 · Levitikus 26	Belagerung 701 v. Chr.	lénks/riets Dauerliesung · Belagerungsanker	Liesung ·
Juda	Ezekiel 4 · Levitikus 26	Kräizegung Joer 30 n. Chr. → Belagerung 70 n. Chr.	am lénks/riets Dauerliesung · Belagerungsanker	Liesung · Tiberius-Rechnung
Jubiläum	Hosea 6:2 · 2 Péitrus 3:8	Kräizegung Joer 30 n. Chr.	am Liesung fir en Dag fir e Joerdausend	
Generatioun	Psalm 90:10 · Matthäus 24:34	Knesset-Ofstëmmung 1950	Stad-net-Natioun · aachtzeg-net-siwwenzeg	

Liest elo d'Iwwerlappungen, well et sinn der dräi an si sinn net kleng.

Israel a Juda deelen hire ganze Kader. Béid stamen aus Ezekiel 4, béid gi mat Levitikus 26 multiplizéiert, a béid hänken vun deene selwechten dräi Interpretatiounsbeweeegungen of. Si sinn net zwee Zeien. Si sinn **ee Kader, deen zweemol ugewannt gëtt.**

De Juda an d'Jubiläumsauer deelen en Anker. Béid fänken mat der Kräizegung am Joer 30 n. Chr. un. Wann dësen Datum falsch ass - a Kapitel 7 sot Iech, datt et op enger Minoritéitsberechnung vum fofzénge Joer vum Tiberius baséiert - dann dréie sech zwou vun de véier Aueren zesummen.

Nëmmen d'Generatiounszäit ass komplett onofhängeg vun den aneren. An et ass déi schwachst vun de véier.

Dat ass eng onbequem Sammlung vu Fakten an et schued dem Ausdrock " *véier onofhängeg Aueren*" *richteg* . Ech hunn dee Saz benotzt. E war ze staark, an ech loosse en hei ewech.

Also, wat ass d'Konvergenz eigentlech wäert?

Manner wéi véier Zeien. Méi wéi näischt. Hei ass wat iwwerlieft huet.

Israel a Juda sinn ee Kader, deen zweemol ugewannt gëtt - awer déi zwou Uwendungen deelen bal keng Inputen. Verschidde Sazlängten, 390 an 40. Verschidde Anker siwe Joerhonnerte vuneneen, déi aus net zesummenhängenden Eventer duerch net zesummenhängend Argumenter etabléiert sinn. Verschidden Zuelen u Multiplikatiounen, een an zwee. Verschidde multiplizéiert Begrëffer, 2730 an 1960.

Dat sinn net zwee Zeie vun enger Tatsaach. Et ass **eng Konsistenzprüfung vun engem Kader** - a Konsistenzprüfungen si eppes Reelles wäert. Wann déi lénks/riets Liesung vun Ezekiel 4 falsch wier, oder d'Dauerliesung vu Levitikus 26 falsch wier, gëtt et kee Grond, firwat de Kader dat selwecht Joer zweemol aus sou ënnerschiddlechen Inputen produzéiere soll. Et hätt 2030 an 1990 produzéiere kënnen. Et hätt 2420 an 2030 produzéiere kënnen. Kapitel 7 huet Iech genau gewisen, wéi einfach et geet, wann den Anker geréckelt gëtt.

D'Jubiläumsauer dréit e bëssen derbäi a net vill , well se sech op dat selwecht Kräizegungsdatum baséiert wéi d'Auer vum Juda. Wat se bäidrëit ass eng aner *Aart* vu Begrënnung - typologesch anstatt juristesche - déi am selwechte Joer kënnt. Bestätegung aus enger anerer Disziplin ass eppes wäert, awer et ass keng zweet Prouf.

D'Generatiounsauer dréit am mannsten derbäi , aus dem uewe genannten Grond.

Also ass déi korrekt Ausso vum Argument net, datt *véier onofhängeg Aueren all averstane sinn* . Et ass dëst:

Ee Kader, deen aus zwéi Kapitele vun der Tora a Prophezeiung stammt, zweemol mat ganz verschiddenen Inputen ugewannt, produzéiert béidmol datselwecht Joer - an zwou weider Argumentatiounslinnen, eng typologesch an eng schwaach, kommen op déiselwecht Plaz.

Dat ass eng méi schwaach Ausso wéi déi um Réckcover vun de meeschte Prophezeiungsbicher. Et ass och wouer, an eng richteg, méi kleng Ausso hält méi laang wéi eng beandrockend iwwerdriwwen. E Lieser, deen dëst Kapitel nokuckt, wäert feststellen, datt ech dat Schlämmst dovun scho gesot hunn.

Meng eege Beweiser klasséieren

Well net all véier dat selwecht Gewiicht verdéngen, an dat ze soen ass méi nützlich wéi eng Tabelle mat véier gläiche Reien:

Auer	Kraaft	Firwat
1 Israel	stärkste n	Zuelen, déi am Text uginne sinn, gutt bestätegt am Joer 701 v. Chr., keng Ofhängegkeet vun der Chronologie vum Neien Testament. Et hänkt eleng vum Ezechiel 4 a Levitikus 26 of.
2 Juda	staark	Dee selwechte Kader, komplett aner Inputen. Geschwächt duerch seng Ofhängegkeet vun der Kräizegung am Joer 30 n. Chr., déi op enger Minoritéitsberechnung baséiert.
3 Jubiläum	mëttelméisseg	Eng aner Zort vun Argumentatioun, déi dat selwecht Joer erreicht - awer typologesch, an déi den Anker vum Juda deelt.
4 Generatiounen	schwaach	Zwee fräi Parameteren, sechs plausibel Kombinatiounen, een Treffer. Aus Grënn vun der Vollständegkeet abegraff, net drop vertraut.

Wann d'Kapitelen 4 a 5 falen, ginn déi zwee iewescht zesummen an d'Buch ass fäerdeg. Wann d'Tiberius -Rechnung feelt, beweege sech déi zwee an dräi Aueren an nëmmen Israel bleift op 2030. Wann d' Generatiounsauer falsch ass, ännert sech näischt anescht.

Dat ass déi tatsächlech Ofhängegkeetsstruktur, an elo kënnt Dir mech dorun halen.

Wat Kapitel 9 eis gëtt

- Déi zwee Deeg vum Hosea plus den dausendjärege Dag vum Péitrus ginn 2000 Joer vun der Kräizegung un. **30 n. Chr. + 2000 = 2030.** (*Tier 3 — typologesch.*)
- Véierzeg Jubiläum vu fofzeg Joer ass datselwecht 2000, erreecht amplaz duerch Levitikus 25. (*Niveau 3.*)
- Eng Generatioun vun aachtzeg Joer zënter der Deklaratioun vu Jerusalem als Hauptstadt duerch d'Knesset. **1950 + 80 = 2030.** (*Tier 3 - sechs plausibel Astellungen, een Treffer, an d'Raster ass uewen gedréckt.*)
- Déi véier Aueren sinn **net véier onofhängeg Zeie.** Israel a Juda deelen e Kader; Juda an d'Jubiläumsauer deelen en Anker; nëmmen d'Generatiounsauer ass onofhängeg. (*Sot well et wouer ass, a well e Lieser et souwisou géif fannen.*)
- Wat iwwerlieft huet, ass ee Kader, deen zweemol ugewannt gëtt, mat verschiddenen Inputen, déi zweemol am selwechte Joer landen, wat typologesch bestätegt gëtt. **Dat ass d'Argument, a senger tatsächlecher Gréisst ausgedréckt.**

Am nächste Kapitel gëtt opgehalen ze froen, wéi ee Joer et ass, a fänkt un, wéi en

Dag et ass.

Kapitel 10 — Pessach 2030: Den Oflafdatum

Bis elo diskutéiert d'Buch iwwer ee Joer. Vun elo un diskutéiert et iwwer Deeg, an de Beweisstandard muss deementspreechend eropgoen. E Joer ass e grousst Zil. En Dag ass et net. Dëst Kapitel mécht eng Saach: et hält d'Auer vum Juda, déi am Joer 2030 ofleeft, a freet wou am Joer 2030 se ofleeft.

D'Auer war ëmmer vu Fest zu Fest

Kuckt nach eng Kéier, wéi dem Juda seng Strof gemooss gouf.

Déi véierzeg Joer sinn vun der Kräizegung bis zur Belagerung gelaf - an déi zwou Enner vun där Zäitperiod sinn Pessach. De Jesus gouf zu Pessach am Joer 30 n. Chr. gekräizegt. Den Titus huet zu Pessach am Joer 70 n. Chr. d'Mauere vu Jerusalem zougemaach, wéi d'Stad mat Festpilger iwwerfëllt war, an dofir war d'Belagerung,

déi duerno kouw, sou katastrophal.

Vu Fest zu Fest, véierzeg Joer. Dat ass net eppes, wat ech dem Spann opgezong hunn; et ass dat, wat déi zwee Evenementer sinn.

Also wann Levitikus 26 de Saz multiplizéiert an de multiplizéierte Begrëff no der Belagerung ofgehale gëtt, gëtt en vun engem Pessach un ofgehale. An 1960 Joer méi spéit leeft en bei engem Pessach of.

Pessach 70 + 1960 Joer = Pessach 2030.

Kapitel 7 huet d'Joer festgeluecht. Wat et net festgeluecht huet - an ech hunn dat op der éischter Säit vum Buch markéiert anstatt et laanscht ze loosse - ass *wéi en Dag vun der Pessachzäit ass*. Dat ass d'Aarbecht vun dësem Kapitel, an et ass e weidere Schrëtt, keng Konsequenz vun der Arithmetik.

Pessach ass eng Zäit, keen Dag

Hei ginn déi meescht Behandlungen schlampig, also loosst mech präzis sinn iwwer wat d'Tora tatsächlech virgesäit.

„Am éischte Mount, um véierzéngten Dag vum Mount bei der Dämmerung, ass d'Pessachfeier fir den Här. Dann um fofzéngten Dag vum selwechte Mount ass d'Fest vum Ongeheierte Brout fir den Här; siwen Deeg laang sollt Dir Ongeheierte Brout iessen. Um éischten Dag sollt Dir eng helleg Zesummeféierung hunn; Dir sollt keng Aarbecht maachen. Mee siwen Deeg laang sollt Dir dem Här e Feieropfer bréngen. Um siwenten Dag ass eng helleg Zesummeféierung; Dir sollt keng Aarbecht maachen.“ - Levitikus 23:5-8

Also huet d'Saison eng Form:

Dag	vum	éischte	Wat et ass
	Mount		
14 Nisan			Pessach - d'Lämmche gëtt an der Dämmerung geschluecht
15 Nisan			Ongeheiert Brout fänkt un · helleg Konvokatioun
16.–20. Nisan			déi tëscht Deeg
21 Nisan			siwenten Dag vum Ongeheierte Brout · helleg Zesummeféierung

Acht Deeg vum Schlachten vum Lämmche bis zur Schlusskonvokatioun. Exodus 12:16 gëtt dee selwechte Kader: eng helleg Versammlung um éischten Dag *"an eng aner helleg Versammlung um siwenten Dag"*. D'Saison ass op béide Säiten a

Klammeren agebonnen.

„Pessach 2030“ nennt dofir aacht Deeg, net een. Jiddereen, deen Iech seet, datt eng prophetesch Period „zu Pessach“ ofleeft, an Iech dann en eenzeggen Datum gëtt, huet e Schrëtt iwwersprongen. Hei ass de Schrëtt.

Firwat d'Strofe um Enn vun der Saison ofleeft, net um Ufank

E Saz leeft of, wann e fäerdeg ass. Dat ass dat ganz Argument an enger Zeil, awer et verdéngt méi wéi eng Zeil, well d'Alternativ net domm ass.

De Argument fir de 14. Nisan – den Dag wou d'Lämmche geschluecht gëtt, den Anniversaire vun der Kräizegung an dem Ufank vun der Belagerung – ass, datt et den Dag ass, wou déi zwee Endpunkte vun der Spann exakt iwwereneestëmmen. Pessach bis Pessach, 14. Nisan bis 14. Nisan, ass déi propperst méiglech Liesung vun enger Fest-zu-Fest-Zählung. Wann Dir eng reng mechanesch Äntwert wëllt, dann ass dat et, an et gëtt **de 17. Abrëll 2030**.

De Argument fir den 21. Nisan ass, datt d'Saach, déi gezielt gëtt, keen Anniversaire ass, mä eng Strofzäit, an d'Zäiten ophalen mat hirem Enn.

An et gëtt eppes Besonnesches um siwenten Dag vum Ongeheierte Brout, dat en zum passenden Enn fir e Strof vun der Knechtschaft mécht.

Israel huet Ägypten de fofzénge verlooss. Si sinn de fofzénge net méi a Gefor. De Pharaon huet seng Meenung geännert, d'Wagen sinn hinnen nogefollegt, an Israel stoung géint d'Waasser fest. Et war um siwenten Dag vum Fest - no laanger jiddescher Rechnung, den 21. Nisan - datt d'Mier opgaangen ass, Israel duerchgaangen ass, an d'Waasser sech iwwer d'Arméi hannert hinnen zougemaach huet.

De fofzénge ass den Dag, wou se fortgaange sinn. Den eenanzwanzegsten ass den Dag, wou d'Muecht vum Ënnerdrécker iwwer si eriwwe war. Ee vun hinnen ass den Depart; deen aneren ass d'Enn vun der Verfollegung.

D'Helleg Schrëft markéiert déi zweet mat enger eegener helleger Zesummeféierung, wat eng komesch Saach ass fir en normale Wochenenn.

E Saz, dat bei enger Belagerung ugefaangen huet a 1960 Joer dauert, leeft net um Joresdag vum Doud vum Lämmchen of. Et leeft of um Dag, deen d'Tora op d'Säit geluecht huet, fir ze markéieren, datt déi al Muecht kee Recht méi huet.

(Tier 3. Dëst ass en typologescht Argument, an d'Typologie ass déi mëllst Aart vun Argument an dësem Buch. E Lieser, deen de 14. Nisan léiwer huet, well eng Zuel vu Fest

zu Fest mat senge Endpunkten iwwereneestemme soll, huet eng gutt Iddi, an den Ënnerscheed tëscht eis ass siwen Deeg.)

Den Datum

Elo d'Kalennere, an déi stëmmen net ganz iwwereneen.

	14 Nisan (Pessach)	21 Nisan (leschten Dag vum Ongeheiert Brout)
Observatioun — den M2030 Kalenner	16. Abrëll 2030	23. Abrëll 2030
Fixéierte Kalenner	rabbinesche 17. Abrëll 2030	24. Abrëll 2030

Een Dag auserneen. Kapitel 2 huet erkläert, firwat déi zwee Kalennere sech vuneneen ënnerscheeden a wéi vill tëscht 2025 an 2030; Fréijoer 2030 ass ee vun de Joren, wou d'Differenz nëmmen een Dag ass.

Dëst Buch benotzt den 24. Abrëll 2030 - 21. Nisan um fixe rabbinesche Kalenner.

Dëst ass net d'Wiel, déi d'Konsistenz viraussou géif. D'Buch hält sech un den Observatiounskalenner iwwerall soss, an den Observatiounskalenner setzt den leschten Dag vum Ongeheierte Brout op den 23. Abrëll. Den rabbineschen Datum hei ze benotzen ass eng Ofwäichung, an de Grond ass praktesch anstatt prinzipiell: den rabbineschen Datum ass deen, deen déi jiddesch Welt am Joer 2030 tatsächlech hale wäert, an d'Uerteel, iwwer dat diskutéiert gëtt, ass dat vum Juda. En Datum, deen den Dag ofleeft, wou d'Haus Juda d'Fest feiert, ass déi passend Berechnung fir e Strof, dat iwwer d'Haus Juda gefällt gëtt.

Dat ass en Argument aus der Fitness, net aus der Method, an Dir sollt et als solch ofweegen. **Wann Dir den 23. Abrëll léiwer hutt, gëtt den Intervall bis zum Yom Teruah 158 Deeg amplaz vun 157, an näischt anescht am Buch ännert sech.**

Eng Bemierkung zum Hebräesche Joer, well et einfach ass, sech ze ieren, a meng fréier Aarbecht huet dat och gemaach. Pessach 2030 fällt am Joer **5790**. D'Hierschtfester vun 2030 - Yom Teruah a Yom Kippur - falen am Joer 5791, well dat hebräesch zivilt Joer zu Tischri fällt, tëscht hinnen. Fréijoer 5791 ass Pessach 2031. Wa sech dëst Buch op d'Joer 6001 vum Adam un, ugefaange mat Tischri 2030, bezitt, ass dat eng separat Berechnung vun de Schöpfungsjoren, an déi zwee ginn ni vermëscht.

Wat leeft of, a wat net

Eng Klärung virum nächste Kapitel, well d'Sprooch vum Verfallsdatum kann als méi gelies ginn, wéi se bedeit.

Wann d'Strofe vum Juda den 24. Abrëll 2030 ofleeft, **ass dat net d'Reckkehr vu Christus**. Et ass d'Enn vun enger Stroferperiod. Déi 1260 Deeg vun der Tribulatioun lafen nach ëmmer - si hunn den 27. Abrëll 2027 ugefaangen a ginn eréischt am Oktober op en Enn. D'Welt ännert sech net den 24. Abrëll 2030, ausser datt et den ganz geschwënne Ufank vun de fënnef Méint vun der Disziplin duerch Skorpiounsstéch vun de Judden markéiert, bis se Jesus individuell als Messias an Här akzeptéieren.

Wat ophält ass de Saz: de multiplizéierte Begrëff aus Ezekiel 4 a Levitikus 26, leeft op seng ganz Längt of, ouni datt eppes méi schëlleg ass.

An dann gëtt et an der Offenbarung 9:5 fënnef Méint.

Wat Kapitel 10 eis gëtt

- D'Auer vu Juda ass vu Fest zu Fest gelaf - Kräizegung zu Pessach am Joer 30 n. Chr., Belagerung zu Pessach am Joer 70 n. Chr. (*Niveau 2.*)
- Déi multiplizéiert Period, déi no der Belagerung virausgesat gouf, leeft dofir zu Pessach of. **Pessach 70 n. Chr. + 1960 = Pessach 2030.** (*Arithmetik vum Niveau 1 um Anker vum Niveau 3 vum Kapitel 7.*)
- Pessach ass eng aacht Deeg laang Zäit, vum 14. Nisan bis zum 21. Nisan, déi vun zwou helleg Zesummekommen ofgegrenzt ass. (*2. Niveau - Levitikus 23:5-8, Exodus 12:16.*)
- D'Uerteel leeft um Enn vun der Saison of, den 21. Nisan - den Dag wou d'Mier sech iwwer déi verfollegend Arméi zougemaach huet an d'Usproch vun der aler Muecht opgehalen huet. (*Tier 3 - typologesch. De 14. Nisan ass eng raisonnabel Alternativ a gëtt de 17. Abrëll 2030 un.*)
- **21. Nisan 5790 = 24. Abrëll 2030** nom fixe rabbinische Kalenner; 23. Abrëll nom observationalen. D'Buch benotzt den 24. Abrëll, an de Grond dofir ass éischer d'Gëeegentheet wéi d'Method. (*Niveau 2 bei der Konversioun, Niveau 3 bei der Wiel.*)
- Näischt anescht endet un deem Dag. Déi 1260 Deeg daueren bis Oktober. (*Klärung.*)

Fënnef Méint méi spët ass Jom Teruah. Am nächste Kapitel ginn se gezielt.

DEEL V — VUM JOER ZUM DAG

D'Mikro-Zäitlinn: fënnef Méint, véier Grofe, siwe Fester.

Kapitel 11 - Déi fënnef Méint

D'Strofe vum Juda leeft den 24. Abrëll 2030 of. Den Här kennt op Yom Teruah zréck, den Owend vum 27.-28. September 2030. Tëscht dësen zwou Datumer ass eng Fënster, an Offenbarung 9:5 moosst se.

„An et war hinnen net erlaabt, iergendeen ëmzebréngen, mä si sollten nëmme fënnef Méint laang quälen; an hir Qual war wéi d'Qual vun engem Skorpion, wann en e Mënsch stécht. An deenen Deeg wäerten d'Mënschen den Doud sichen a net fannen; si wäerten no Stierwen verlaangen, an den Doud flücht virun hinne fort.“ – Offenbarung 9:5-6

Fënnef Méint. D'Uerteel leeft am Abrëll of; den Här kennt fënnef Méint méi spët zréck.

Sou hunn ech et geléiert, an et ass bal richtig, an d'Wuert *bal* ass de Grond firwat dëst Kapitel existéiert.

Zielt et

Vun	Zu	Deeg, inklusiv
24. Abrëll 2030 Nisan	· 21.27. September 2030 Teruah	· Eve of Yom 157

Honnert siwwenzeg Deeg.

Wéi laang sinn elo fënnef Méint? Et hängt vum Mount of, also huet all vernünfteg Äntwert:

Rechnung	Deeg
Fënnef Méint vun 30 Deeg	150
Fënnef Moundméint (29,53 Deeg)	~148
Fënnef Kalennerméint, vum 24. Abrëll bis de 24. September	153
Déi tatsächlech Fënster	157

All Berechnung vu "fënnef Méint" ass tëscht véier an néng Deeg ënner der Zäitfënster.

D'Versuchung hei ass enorm an ech wëll se nennen, ier ech se widderstoen. D'Lück ass kleng. Ech kéint *ongeféier fënnef Méint schreiwen* an kee Lieser vun dausend géif d'Zuelen erzielen.

Mä dëst Buch huet Iech am Kapitel 1 gefrot, all Zuel ze kontrolléieren, an e Buch, dat freet, datt een net opronne kann, wann et praktesch ass, opzeronnen. Siwen Deeg si siwen Deeg.

D'Äntwert, déi net geet

Déi offensichtlech Ausried ass ze soen, datt "fënnef Méint" eng ronn Zuel ass - datt Gott ongeféier geschwat huet a mir sollten hien net fir Präzisioun fuerderen, déi hie net ugebueden huet.

Do stëmmt eppes, an ech kommen nach eng Kéier drop zeréck. Mee als Äntwert op dëst Problem klappt et net, an et klappt deier.

Wann "fënnef Méint" e Feeler vu siwen Deeg absorbéiere kënnen, da kënnen och "1260 Deeg". An déi ganz Zäitlinn vum nächste Kapitel hänkt dovun of, datt 1260 genee op den Dag ass. Soubal ech enger prophetescher Zuel Elastizitéit zouginn, hunn ech se hinnen all zouginn, an de Mäerz 2027 gëtt zesumme mat allem aneren mëll. Dat ass e ze héije Präis fir siwen Deeg.

An de John ronnt net of. Dëst ass den Deel, deen et ofschléisst, an et gëtt aus sengem eegenen Text ofgeschloss.

De Johannes gëtt déiselwecht Period zweemol un, an zwou verschiddenen Eenheeten:

*„...si wäerten déi helleg Stad **zweeanzwanzeg Méint laang ënner Féiss trëppelen** .“* – Offenbarung 11:2
*„...si wäerten **zwielefhonnertsechzeg Deeg laang prophezeien** .“* – Offenbarung 11:3
*„...si géif **dausendzweehonnertsechzeg Deeg laang erniert ginn** .“* – Offenbarung 12:6
*„...d'Autoritéit fir **zweeanzwanzeg Méint laang ze handeln** , gouf him ginn.“* – Offenbarung 13:5

Zweeanzwanzeg Méint. Zwölfhonnertsechzeg Deeg. Déiselwecht dräi an en halleft Joer, op béide Weeër, Kapitelen ausernee.

$$42 \times 30 = 1260.$$

Genau. Net ongeféier. **Dem John seng Méint si Méint mat drësseg Deeg, a seng ronn Form a seng präzis Form stëmmen mam Dag iwwereneen.** Hie schreift a sengem eegene Buch, datt wann hien eng Zuel a Méint uginn, dës sech an Deeg ëmwandelt ouni Rescht.

Also, am Gebrauch vum Johannes, sinn fënnef Méint **150 Deeg** . Net "ongeféier 157". Honnert a fofzeg, genee sou wéi hie selwer seng Arithmetik ugin huet.

Dat heescht, datt den Ofstand vu siwen Deeg kee Ronnungsfehler ass. Et ass en reellen Ënnerscheed tëscht zwou reellen Zuelen, an et seet eis eppes aus.

Wat et eis seet

Liest Offenbarung 9:5 nach eng Kéier, lues, a kuckt wat et tatsächlech seet.

„An et war hinnen net erlaabt, iergendeen ëmzebréngen, mä fënnef Méint laang ze quälen.“

Dat ass eng Ausso doriwwer, **wéi laang d'Qualen dauert** . Et ass eng Limit, déi den Heeschrecken opgeluecht gëtt.

— si dierfen quälen, si dierfen net ëmbréngen, an hir Lizenz gëllt fir fënnef Méint.

Et ass keng Ausso, datt den Här um Enn vun de fënnef Méint zrëckkënnt. Dat steet ni. Ech hat d'Dauer vun engem Event gelies, wéi wann et eng Moosnam vum Fënster wier, an dat sinn ënnerschiddlech Saachen.

D'Fënster ass 157 Deeg. D'Qual ass 150 Deeg. D'Qual sëtzt an der Fënster.

Näischt muss ofgerënnt, gestreckt oder entschëllegt ginn. D'Zuel war vun Ufank un genee; ech hat et einfach gefrot, eppes ze moossen, wat et net gemooss huet.

Wou bannen am Fënster?

D'Schrëft seet näischt, an ech wäert keng Plazéierung erfannen.

Ech hunn gekuckt. Wann déi 150 Deeg vum Dag un ufänken, wou d'Strof ofleeft, da ginn se den 21. September 2030 op en Enn, sechs Deeg virum Jom Teruah. Wann se sou lafen, datt se um Jom Teruah ophalen, da fänken se den 30. Abrëll 2030 un, sechs Deeg nom Oflaf vun der Strof. Kee vun dësen Datumer ass e Fest. Kee vun deenen zwee ass op iergendeng Aart a Weis markéiert. Et gëtt keen textuellen Haken, un deem ee Plazéierung hänke kann, a wann ech een géif wielen, wier et éischer Dekoratioun wéi Exegese.

Also: eng Fënster vun 157 Deeg, déi 150 Deeg Qualen enthält, dran positionéiert duerch Informatiounen, déi mir net hunn.

Ech géif léiwer eng Lück an der Zäitlinn loossen, déi d'Helleg Schrëft hannerléisst, wéi se mat eppes ze fëllen, wat ech erfonnt hunn. Wann dat net zefriddestellend ass, dann ass et net zefriddestellend an déi richteg Richtung.

Fir wat déi fënnef Méint sinn

D'Arithmetik ass gekläert, d'Substanz ass e Moment wäert, well et einfach ass, Offenbarung 9 als puren Horror ze liesen an dat Komescht drun ze verpassen.

D'Heeschrecken kréien Muecht, „*sou wéi d'Skorpiounen vun der Äerd Muecht hunn.*“ An dann ginn hinnen zwou Limitte gesat. Si däerfen d'Gras oder iergendeng Gréng Saach net beréieren. An – d'Limit, déi wichteg ass – „*si haten et net erlaabt, iergendeen ëmzebréngen.*“

En Uerteel, dat explizit verbueden ass, ëmzebréngen, ass keng Exekutioun. Et ass eng Uklo.

D'Mënsche "*sichen den Doud a fannen en net.*" All Ausgang ass zou ausser engem. Dat ass eng schrecklech Saach ze liesen an et ass keng Vernichtung; et ass eng Period an där déi Onberouegt festgehale ginn, bewusst, net fäeg an den Doud ze flüchten, mat der Dier zur Berou nach ëmmer op.

De Rehabeam gëtt dem Bild seng Quell. Wéi Israel den neie Kinnek gefrot huet, d'Joch vu sengem Papp ze liichten, huet hien geäntwert:

„*Mäi Papp huet iech mat Peitschen bestrofen, mä ech wäert iech mat Skorpiounen bestrofen.*“ – 1 Kinneken 12:11

De Rehabeam huet et als Prahlerei gesot an et huet d'Kinnekräich gespléckt - d'Evenement, dat déi zwee Haiser ervirbruecht huet, deenen hir Sätz dëst ganz Buch gezielt huet. Wat e stolze jonke Kinnek gedreet huet, wäert den Här tatsächlech maachen, an Hie wäert et net maachen fir ze zerstéieren, mä fir ze verdriewen.

Fënnef Méint Skorpiounen, an ouni Erlaabnes fir ze ëmbréngen.
D'Barmhärzegheet an deem Passage ass deem Deel, deem keen zitíiert.

Wat Kapitel 11 eis gëtt

- D'Fënster vum Oflaf vum Juda sengem Strof bis zum Yom Teruah ass **157 Deeg**. (*Tier 1 — zielt et.*)
- Dem John säin eegenen Text fixéiert säi Mount op drësseg Deeg: 42 Méint an 1260 Deeg, fir déiselwecht Period ugin, an $42 \times 30 =$ genau 1260. **Fënnef Méint sinn am Gebrauch vum John 150 Deeg.** (*Niveau 2.*)
- Dofir moosst Offenbarung 9:5 **net d'Fënster**. Et seet, wéi laang d'Heeschrecken d'Erlaabnes hunn ze quälen. (*Niveau 2 - dat ass wat de Saz seet.*)

- Déi 150 Deeg leien an der 157-Deeg-Fënster. **Wou dran leien, seet d'Schrëft net, an dëst Buch roden och net.** (*Uginn Limit.*)
- D'Qualen ass explizit verbueden ze ëmbréngen. Et ass eng Uruffung, keng Hirichtung - d'Skorpiounen, mat deenen de Rehabeam gebrëscht huet, déi vu Gott benotzt gi fir d'Mënschen zur Reue ze driiwen, während d'Dier op ass. (*Niveau 3 - Liesen, net Arithmetik.*)
- **Näischt war ofgerënnt.** D'Zuel war genee; de Feeler war mäin, well ech gefrot hunn, datt déi falsch Saach gemooss soll ginn.

Kapitel 12 — 1290 · 1260 · 1250 · 1335

Véier Zuelen, vun zwéi Autoren, sechshonnert Joer auserneen. Dëst Kapitel behandelt all véier a weist wou se landen.

Et enthält och dat stäerkst eenzelt internt Beweisstück am Buch - e Resultat, fir dat de System net gebaut gouf - an ee Problem, dat ech net geléist hunn, an dat ech Iech virleeën wäert, anstatt et engem aneren ze loossen.

D'Zielregelen, nei formuléiert

Aus Kapitel 1, well hei hänkt alles vun hinnen of:

1. **Inklusiv béid Endpunkten.** Dag 1 ass den Ufanksdatum.
2. **Den Dageslichtdatum.** En hebräeschen Dag fänkt mat Sonnenënnergang un; wou e Fest "vum Owend vum 27. bis zum Owend vum 28." dauert, ass den Datum, deem benotzt gëtt, den 28.

Op timeanddate.com heescht dat, datt d'Këschtchen, déi " *Enddatum an der Berechnung enthalten* " markéiert ass, all Kéier ugekräizt ass. Maacht dëst Kräizchen ewech an all Äntwert hei drënner kritt eng kuerz Auswiel.

Déi zwee Anker

Alles zielt vun engem vun zwéi Datumen am Joer 2027 un.

27.-28. Mäerz 2027 — d'Gräuel vun der Verwüstung. Um Observatiounskalenner sinn dat Éischtfruucht: den Owend vum 27. Mäerz bis den Owend vum 28. Mäerz. No der Regel 2 fänkt d'Zielung den **28. Mäerz un**. Et muss gesot ginn, datt ech nach ëmmer onsécher sinn, ob den AoD un dësem Datum stattfënnt oder ob nëmmen de Pöpst Leo den neo-osmaneschen Uerden dësen Dag ënnerstëtzt. Mir wäerten et gesinn.

27. Abrëll 2027 - Spéider Reen. Den leschten Dag vum Zweete Fest vum Ongeheierte Brout.

— den 21. Dag vum zweete Mount, d'Ergänzungs-Pessach vun Numeri 9 fir déi, déi den éischte net konnten halen. D'Zielen fänkt den **27. Abrëll un**.

Drësseg Deeg auserneen. Halt déi Zuel.

Déi véier Zuelen

Zuel	Schrëft	Vun	Zu	Deeg	Wat ass
1290	Daniel 12:11	28. Mäerz 2027	7. Okt. 2030	1290	Jom Kippur — 10 Tishri
1260	Offb. 11:3, 12:6	27. Abrëll 2027	7. Okt. 2030	1260	Jom Kippur — 10 Tishri
1250	Matthäus 24:22	27. Abrëll 2027	27. September 2030	1250	Jom Teruah - den Owend 1. Tishri
1335	Daniel 12:12	27. Abrëll 2027	21. Dezember 2030	1335	25 Kislev — Chanukka

All eenzel vun deenen lant zu enger bestëmmter Zäit. Kuckt se selwer no; dofir sinn déi begleetend Websäit an d'Explorerer-Säit do.

Déi drësseg Deeg, déi erausgefall sinn

Elo d'Resultat hunn ech net gebaut.

Den Daniel gëtt 1290 Deeg. De Johannes gëtt 1260 Deeg. Zweek Autoren, sechs Joerhonnerte vuneneen ewech, déi a verschiddene Sproochen op verschiddene Kontinenter ongeféier zur selwechter Zäit schreiwen.

$$1290 - 1260 = 30.$$

An déi zwee Anker am Joer 2027 - Éischtfruucht an den leschten Dag vum Zweete Ongeheierte Brout, onofhängeg vuneneen als Festdeeg op engem Kalenner identifizéiert, deen aus Moundkonjunktiounen berechent gëtt - sinn **drësseg Deeg auserneen**.

Vum 28. Mäerz bis de 26. Abrëll dauert et drësseg Deeg. Den 1260 fänkt den 27.

un.

Dat hunn ech net do gesat. Et ass den Ënnerscheed tëscht zwou Zuelen, déi ech net gewielt hunn, déi dem Ofstand tëscht zwou Datumen entspriechen, déi ech net festgeluecht hunn. Déi drësseg Deeg vun der Apostasie - d'Fënster, an där d'Welt Säit hält, nodeems den Antichrist opgedeckt gouf a virum Spéidere Reen - sinn net an dës Zäitlinn agebaut. Si falen aus der Subtraktioun eraus.

Dat ass den Test, deen ech am Kapitel 3 virgeschloen hunn: e System, dat eppes Reelles beschreift, tendéiert dozou, Äntwerten op Froen ze produzéieren, déi et keen gestallt huet. Dëst ass dat kloerst Beispill am Buch. E passend System produzéiert genee dat, fir wat et sollt produzéieren. Dëst huet eng drësseg Deeg Fënster erstallt, well zwee Prophéiten, déi sechshonnert Joer auserneen geschriwwen hunn, Zuelen drësseg auserneen gewielt hunn.

Déi zéng Deeg, déi och erausgefall sinn

Dat selwecht geschitt um aneren Enn.

$$1260 - 1250 = 10.$$

Zéng Deeg tëscht dem Dag wou déi Gleeweg geholl ginn an dem Dag wou den Här säi Roserei eriwuer ass. Et gëtt genau een Duebelzäitpaar am Hebräesche Kalenner, déi zéng Deeg vuneneen ewech sinn:

Jom Teruah den 1. Tishri a Jom Kippur den 10. Tishri. D'Deeg tëscht hinnen sinn d'Deeg vun der Ehrfurcht.

An d'Zuelen landen op béide Säiten vun deem Puer. Den 1250 endet mat Yom Teruah. Den 1260 endet mat Yom Kippur.

De Jesus sot, d'Deeg géife verkierzt ginn:

„Wann déi Deeg net verkierzt gi wieren, wier kee Liewe gerett ginn; awer wéinst den Erwählten ginn déi Deeg verkierzt.“ – Matthäus 24:22

Ëm wéi vill verkierzt? Ëm zéng - den Ënnerscheed tëscht dem volle Mooss vun der Tribulatioun an dem Dag, wou déi Gleeweg dovunner ewechgeholl ginn. Den Jesaja gëtt d'Bild dovun, wat an dësen zéng Deeg geschitt:

„Kommt, mäi Vollek, gitt an Är Zëmmeren a maacht Är Dieren hannert Iech zou; verstoppt Iech fir eng kuerz Zäit, bis d'Roserei hire Laf huet.“ - Jesaja 26:20

Zéng Deeg hannert zouenen Dieren, während de Roserei säi Laf leeft, tëscht den zwou Fester, déi zéng Deeg ausernee leien. **Keng vun den zwou Zuelen gouf**

gewielt, fir datt dat funktionéiert.

De Problem, deen ech net geléist hunn

Hei läit d'Schwieregkeet, an déi gehéiert an den Haapttext.

Daniel 12:11 verbënnt den 1290 net mat engem Evenement. Hie verbënnt en mat zwee:

„Vun der Zäit un, wou dat reegelméisseg Affer ofgeschaaft an den Ofgräuel vun der Verwüstung opgeriicht gëtt, wäerten et 1290 Deeg sinn.“

Wat fir e reegelméisseg Affer, wann et keen Tempel gëtt?

Entwurf fir den ongeléisten Text am Kapitel 12. — CLH

Ech hunn an der éischter Editioun vun dësem Kapitel gesot, datt ech keng kloer Äntwert drop hätt, an dat hat ech och net. Ech hunn elo eng, an et ass net d'Äntwert, op déi ech gehofft hunn, well se mech verpflichtet, datt eppes an der Ëffentlechkeet bannent siwe Méint no der Dréckerei vun dësem Buch geschitt.

Daniel 12:11 gëtt zwou Markéierungen, net een:

"Vun der Zäit un, wou dat reegelméisseg Affer ofgeschaaft an den Ofgräuel vun der Verwüstung opgeriicht gëtt, wäerten et 1290 Deeg sinn."

Déi Gräuelegkeet, iwwer déi dëst Buch e Bericht huet. Dat reegelméisseg Affer huet et net gemaach - well et kee Tempel gëtt, kee Altar am Gebrauch ass, an d'Gefässer vum Tempelinstitut an engem Gebai an der Misgav Ladach Strooss waarden op en Hellegtum, deen et net gëtt.

Also entweder dem Daniel säin éischte Marker ass eidel, oder ech hunn no der falscher Saach gesicht. Ech hunn laang probéiert et zum zweeten ze maachen. D'Wuert léisst mech net.

D'Wuert béit sech net

Ech wollt, datt "*tamid*" am allgemenge Sënn eng kontinuéierlech Verehrung bedeit. Dat mécht et net, an ech wäert mech richteg géint mech selwer plädéieren, anstatt drop ze weisen.

An all Opriede vum Wuert am Daniel – 8:11, 8:12, 8:13, 11:31 an 12:11 – ass d'Form *הַתָּמִיד*, mam bestëmmten Artikel, deen als Ofkierzung fir *עֹלֶת* steet. *הַתָּמִיד*, *dat stännegt Brandopfer* aus Exodus 29:38–42 an Numeri 28:3–8: e Lämmchen moies, e Lämmchen an der Dämmerung, all Dag ouni Paus. Den Daniel benotzt d'Wuert ni

fir Gebied, fir Andacht oder fir d'Veréierung am abstrakten. Net eemol. An 8:11 setzt den Hellege Gott an déiselwecht Sektoun wéi d'Offer.

Ech hunn d'Argumenter fir de méi lockere Sënn gelies. Et sinn Argumenter, déi ech gären akzeptéiert hätt. Si iwwerliwwen de Kontakt mat der Konkordanz net.

Also ass déi éierlech Conclusioun déi onpraktesch: fir datt dem Daniel säin éischte Marker e Referenzpunkt den 28. Mäerz 2027 huet, muss en dauernd Brandopfer virun deem Datum lafen. Dat heescht, et muss ufänken. Dat heescht, et muss geschwënn ufänken.

(Tier 3 - dëst ass en Uerteel doriwwer, wéi den Daniel e Wuert benotzt, net en arithmetescht Resultat. Mee et ass en Uerteel géint meng eegen Komfort, wat déi eenzeg Zort ass, déi vill wäert ass.)

Et brauch keen Tempel. Et brauch en Altor.

Hei ass d'Saach, déi meng Meenung geännert huet, ob dat méiglech ass, an ech hat et Joer laang verpasst, well ech dat falsch Gebai gekuckt hunn.

Déi zrëckkouden Exilanten hunn déi stänneg Offer restauréiert, **ier et en Tempel gouf, fir se dran ze stellen :**

„Si hunn den Altor op sengem Fundament opgeriicht, well si Angscht virun de Vëlker vun de Länner haten; an si hunn dem Här Brandoffer drop bruecht, Brandoffer moies an owes... awer de Fundament vum Tempel vum Här war nach net geluecht.“ - Esra 3:3, 6

Liest dat zweemol. Den *Olat Tamid* – moies an owes, genee dat Offer, iwwer dat den Daniel schwätzt – ass op engem nei opgebauten Altor op oppenem Terrain gelaf, wou d'Tempelplaz eng Baugruuf war, an et ass Joer laang sou gelaf, ier d'Fundament geluecht gouf.

Keen Tempel. Kee Tabernakel. En Altor, e Priestertum an e Lämmchen.

Dat ass déi ganz Fuerderung, an et ass eng Fuerderung vun enger komplett anerer Uerdnung wéi de Bau vum Drëtten Tempel. En Tempel ass e zéng Joer laangt nationalt Projet, dat den Ofbroch oder d'Verlagerung vu Strukturen erfuerdert, déi e Fënneftel vun der Mënschheet als helleg ugesäit. En Altor ass e Steen, eng Ramp an d'Erlaabnes iergendwou ze stoen.

(Tier 1 iwwer dat, wat Esra 3 seet - liest et selwer. Tier 3 iwwer d'Inferenz, datt dem Daniel säi Marker op déiselwecht Manéier zefridden ass.)

Wat et scho gött

Ech spekuléieren net doriwwer, ob d'Stécker zesummegevat kënne ginn. Dat sinn se gréisstendeels.

- En **tempelfäerdege Steenaltor**, no halakhesche Spezifikatiounen aus ongeschneewe Steng gebaut, gouf um leschten Dag vun Chanukka, Dezember 2018, fäerdege gestallt an ageweit. E gouf gebaut fir ofgebaut a verluecht ze ginn.
- Den **Tempelinstitut** huet d'Gefässer, d'Priesterkleeder an déi gëllen Menorah hiergestallt a schoult zënter Jore Kohanim am Déngscht aus.
- De **Programm fir Rout Kréien** ass aktiv a gëllt zënter 2026 als nationalt Trainingsprogramm.

Wat feelt ass keng Ausrüstung, keng Kleeder, keng ausgebildete Paschtéier a kee Plang. **Wat feelt ass eng Plaz zum Stoen an eng Erlaabnes fir do ze stoen.** Dat ass déi ganz Lück, an ech wäert se net minimiséieren: et ass eng politesch a reliéis Barrière vun der eeschtster Aart op der Äerd, an si besteet zënter nénganzwanzeg Joer.

D'Barrière, déi sech elo beweegt

An hei ass de Grond, firwat ech bereet sinn, siwe Méint amplaz siwe Joer ze soen.

D'Arrangement, dat d'Judden dovun ofgehalen huet, um Tempelbiereg ze bieden - de *Status Quo*, eng Rei vun Ofkommenes tëscht Israel a Jordanien, ënner deenen de Waqf d'Plaz verwalt an d'Gebied fir net-muslimesch Persounen verbueden ass - huet sech am Joer 2026 siichtbar verschlechtert. Dräi datéiert Punkten, all gemellt a kontrolléierbar:

Datum Wat huet sech geännert

21. Januar 2026 D'israelesch Police huet op Ufro vun der Yeshiva um Tempelbiereg zougestëmmt an huet jiddesche Visiteuren erlaabt, fir d'éischt Kéier gedréckte Liturgie - dorënner d'Amidah - op de Biereg ze droen. Bis viru kuerzem goufen Visiteuren, déi beim Bieden erwëscht goufen, erausgehäit oder festgeholl, an et gouf Gebiedsartikelen komplett verbueden.

23. Juli 2026 Méi wéi dräidausend jiddesch Visiteuren sinn bis Mëtteg eropgaangen. Liturgescht Material war erlaabt. Ongeféier en Dutzend goufen verhaft, well se op der westlecher Säit gebiet hunn. De jordanesche Ministère fir Aussepolitik huet et als *"eng flagrant Verletzung vum historeschen a*

(Tisha B'Av)

Datum Wat huet sech geännert

legale Status Quo" bezeechent an d'Police beschëllegt, "dës Aktiounen ze erliichteren".

16. August 2026 Déi israelesch Police huet d'Restriktiounen fir d'jiddescht Gebied op der Plaz erëm gelockert - eng Woch ier ech dëse Paragraf geschriwwen hunn.

Dat ass keng statesch Barrière. Dat ass eng Barrière, déi schrëttweis ofgebaut gëtt, an der Ëffentlechkeet, woubäi d'Einwänn vum Waqf an dem Kinnekräich Jordanien all Kéier an den Zeitungen opgeholl ginn.

Elo d'Disziplin, well genau do geet e Buch wéi dëst ze wäit. Gebied ass kee Affer. Den Ofstand tëscht *engem Mann, deem d'Amida um Bierg liest*, an *engem Lämmchen, dat moies an owes geoffert gëtt*, ass enorm, an näischt an der Tabell uewen mécht dat zou. Wat d'Tabell festleet, ass méi enk an ech wäert net méi behaapten wéi dat: d'Anordnung, déi en Altor onméiglech mécht, ass net fix, e beweegt sech, an e huet sech dëst Joer dräimol an déiselwecht Richtung beweegt.

(Tier 2 - all Zeil ass datéiert a kritt eng Quell. D'Conclusioun dovunner ass meng an et ass am beschte Fall Tier 3.)

Wat dëst Buch dofir viraussoet

Ech wier léiwer präzis a falsch wéi vag an net falsifizierbar, dofir:

E stännegt Brandopfer - en Altor, e Priestertum, e Lämmche moies an owes - fänkt zu Jerusalem virum 28. Mäerz 2027 un. An dann gëtt et gestoppt.

Béid Hälften sinn erfuerderlech. Den *Tamid* kann net den 28. Mäerz 2027 ofgeschaaft ginn, ausser en ass den 27. Mäerz 2027 a Kraaft. D'Klausel vum Daniel brauch eppes, wat existéiert, fir seng Entfernung ze beschreiwen.

Ech hunn keng Meenung iwwer de Mechanismus, d'Plaz um Bierg, dat juristescht Instrument oder wien et mécht, an ech wäert keng erfannen, fir datt d'Bild komplett ausgesäit. Ech mengen, datt de Kader et verlaangt, an datt de Kader dat ass, fir wat ech Iech d'Arithmetik gewisen hunn.

(Tier 4 — prophetesch. Dëst ass wat de Kader viraussoet, net wat mir gesot gouf.)

Eng Andeems beäntwert, well et eng gutt ass

"All Altor, deem am Joer 2027 opgeriicht géif ginn, wier illegitim. Ëmstridden

Priestertum, keng Äsche vun der roudere Kou, kee Sanhedrin, deen déi meescht Judden kennen. Et kéint net den echten Tamid sinn a Gott géif seng Entfernung net zielen."

Den Daniel äntwert dëst am selwechte Kapitel, aus deem d'Wuert kënnt.

Wéi den Antiochus dat stänneg Offer gestoppt huet, **war d'Priesterschaft, déi et verwalt huet, kaaft a korrupt**. De Jason huet d'Héichpriesterschaft kaaft; de Menelaos huet hien dofir iwwerbuet. Dat war den Zoustand vum Amt, wéi den *Tamid* ewechgeholl gouf - an d'Schrëft nennt d'Offer nach ëmmer *den Tamid*, a zielt seng Entfernung nach ëmmer als eng Beleiedigung, an den Daniel hänkt nach ëmmer eng prophetesch Zuel drun.

Eng stänneg Offer muss net a guddem Zoustand sinn, fir datt hir Ofschafung am Himmel registréiert ka ginn. Dat ass net meng Conclusioun; et ass déi historesch Situatioun vum Passage.

Wann keen Altar erschénkt

Dann huet dem Daniel säin éischte Marker kee Referenz, den 1290 fänkt net do un, wou ech gesot hunn, datt en ufänkt, an dësen Deel ass gescheitert. D'Argument vun der Ofgräiflechkeet géif op eegener Basis iwwerliewen; dësen net.

Ier dat geschitt, wëll ech eng Alternativ protokolléiert hunn, well ech mengen, datt se derwäert ass ze berécksiichtegen, och wann ech net dovun ofhalen.

Et gëtt genau eng Institutioun op der Äerd, déi sech als en éiwegt Affer beschreift, dat iwwerall ugebuede gëtt. Et ass d'Mass - d'Usproch vu Roum, definéiert zu Trient, baséiert op Maleachi 1:11, a verlaangt guer keen Tempel. An et gouf schonn eemol ewechgeholl: den 8. Mäerz 2020 huet d'Diözese Roum all ëffentlech Massen ofgesot, an bannent zwou Wochen haten Diözesen an Italien, Irland, de Philippinen, Spuenien a gréisstendeels vun den USA datselwecht gemaach. Fir eng Zäit vu Wochen gouf dat éiwegt Affer néierens an der westlecher Welt ëffentlech ugebueden.

Wann dat den *Tamid* ass, dann ass dat, wat am Mäerz 2027 geschitt, en Akt vun der réimescher Kierch géint sech selwer ënner **dem Leo XIV**, a Richtung vun der Upassung un den Islam, an den Apostasie vun 2 Thessalonicher 2 ass e Réckfall vun der gréisster Grupp vu bekennende Chrëschten op der Äerd. Dat ass meng Meinung iwwer e liewege Mann an engem ëffentlechen Amt, als Meinung ugebueden, an ech géif et léiwer kloer soen wéi et ze insinuéieren.

Mee ech setzen et op déi zweet Plaz, an de Grond ass d'Konkordanz. Den Daniel säin *Tamid* ass dat stänneg Brandopfer all Kéier wann hien et benotzt, an

ech kann keng Liesung promoten, well se méi bequem ass wéi déi, déi bannent siwe Méint en Altor zu Jerusalem brauch. D'Massliesung ass eng Plausibilitéit, déi reservéiert gëtt. Den Altor ass d'Positioun.

(Tier 4 duerchgängeg, an ofhängeg vun der Identifikatioun vum Déier mam Islam, wat an "Teaching History Before It Happens" argumentéiert gëtt a hei éischter ugeholl wéi verdeedegt gëtt.)

Wat eis dës Sektoun gëtt

- Dem Daniel säin דָּנִיֵּאל ass dat stännegt Brandopfer a senge **fënnef** Optriede a bedeit ni Verehrung am Allgemengen. *(Niveau 3 - an et ass en Uerteel géint meng eegen Bequemlechkeet.)*
- Esra 3:3-6 huet dat Offer op engem Altor restauréiert , **ier d'Fundament vum Tempel geluecht gouf** , dofir brauch de Markéierer en Altor, keen Heiligtum. *(Stuf 1 am Text.)*
- Den Altor, d'Gefässer, d'Kleeder an déi trainéiert Priester **existéieren schon** ; dat fehlend Element ass d'Plaz an d'Erlaabnes. *(Niveau 2.)*
- D'Arrangement, dat de jiddesche Gottesdénkscht um Bierg verbitt, **gouf am Joer 2026 dräimol** an déiselwecht Richtung geännert, trotz opgehollenen Objekter vu Jordanien. Gebied ass kee Affer an dat schléisst d'Lück net zou - et weist, datt d'Barriär net fixéiert ass. *(Niveau 2 iwwer d'Evenementer, Niveau 3 iwwer d'Inferenz.)*
- **Dofir: e stännegt Brandopfer fänkt zu Jerusalem virum 28. Mäerz 2027 un a gëtt dann gestoppt.** Wann et dat net mécht, ass dës Sektoun falsch an ech hunn Iech dat am Viraus gesot. *(Tier 4.)*
- A Reserv gehalten: d'Mass als dat éiwegt Affer, mam Mäerz 2020 als Beweis, datt sou eppes weltwäit ouni Arméi ofgeschaaft ka ginn. *(Niveau 4.)*

D'Gräuelegkeet gëtt am Mäerz 2027 opgeriicht. Sou vill gëtt an dësem Buch beschriwwen. Awer **wéi e reegelméisseg Affer gëtt am Mäerz 2027 ofgeschaaft?**

Bei der Liesung vun dësem Buch gouf dat reegelméisseg Affer vum Christus um Kräiz am Joer 30 n. Chr. op en Enn bruecht - dat ass d'Argument vum Kapitel 8 iwwer Daniel 9:27, an ech halen et nach ëmmer. Et gëtt keen Tempel am August 2026, während ech dëst Buch schreiwen, a kee restauréiert Affersystem fir ofzeschaffen. Also huet den éischte vun den zwee Markéierungen vum Daniel kee Referenz am Moment wou d'Zielung ufänkt. Well dëst sech op en nach zukünftegt Event bezitt, kann ech nëmmen ouni solid Beweiser doriwwer spekuléieren.

Ech hunn keng kloer Äntwert. Hei sinn déi zwee, déi mir derwäert schéngen ze iwwerdenken, an ech halen keng vun deenen zwee fest.

Dat hebräesch Wuert ass **תמיד** (*tamid*), wat *kontinuéierlech* oder *reegelméisseg* bedeit . Am Daniel 8:11-13 steet et fir dat kontinuéierlecht Brandoffer, awer d'Wuert selwer nennt Kontinuitéit anstatt d'Déier. Wann *tamid* als déi kontinuéierlech Verehrung vu Gott gelies gëtt anstatt spezifesch den Afferritus, dann ass dat wat am März 2027 ofgeschaaft gëtt, déi kontinuéierlech Verehrung vun der Welt - ersat wann d'Béischt ënnerstëtzt gëtt an d'Natiounen sech ëmdréinen. Dës Interpretatioun gëtt duerch d'Benotzung vum Begrëff am Daniel 8 ënnerstëtzt, an et ass praktesch fir mech, wat e Grond ass, en locker ze halen.

Déi zweet Méiglechkeet ass, datt déi zwou Sätz een zesummegeesate Evenement nennen, deen aus zwou Säiten beschriwwen gëtt, an deem Fall ass d'Schwieregkeet éischter grammatesch wéi historiesch. Fir dat ze klären, brauch ech en Uerteel iwwer d'hebräesch Grammatik, dat ech net fälsche wäert.

Den 1335, a wou en ankert

Den Daniel gëtt eng véiert Zuel am nächste Vers:

„Wéi geseent ass deen, deen ëmmer waart an déi 1335 Deeg erreecht!“ — Daniel 12:12

Gezielt vum spéide Reen den 27. Abrëll 2027, ass den Dag 1335 **den 21. Dezember 2030** - dat ass de 25. Kislev, den éischten Dag vun Chanukka, dem Fest vun der Neiweiung vum Tempel. Geseent ass deen, deen waart a bei der Aweiung ukënnt.

Loosst mech meng Spekulation doriwwer ginn, wéi sech dës Saachen um Buedem ofspille wäerten. Wann mir um Yom Teruah entruecht ginn, fänkt Gott un, seng Schosselen vum Zorn fir zéng Deeg auszegoen. Hie wäert d'Atomwaffen vun Israel a vläicht och vum Iran an/oder Pakistan opruffen an d'Natiounen beurteelen, déi géint Jerusalem ageschloen sinn. Mir wäerte sécher an eise Raim am Neie Jerusalem sinn, mat zouenen Dieren, während d'Welt brennt. En Drëttel vun der Mënschheet, meeschtens Muslimen, wäert an dësen zéng Deeg stierwen. Déi Iwwerliewend wäerten *weider waarden an déi 1335 Deeg*, Chanukka, erreechen, wou de Jesus mat eis all zréckkënnt an d'Natiounen heelt.

Ech fannen dat opfälleg. Hei ass wat komesch drun ass.

Daniel 12:11 an 12:12 leien niewenteneen a gi meeschtens sou gelies, datt se een eenzegen Ausgangspunkt hunn. Wann den 1335 vum selwechten Dag wéi den 1290 zielt - den 28. März 2027 - lant en den 21. November 2030, wat guer näischt ass.

Fir Chanukka z'erreechen, muss den 1335 un de Spéidere Reen ankeren anstatt un d'Gräuel. Dat ass wat de Kalenner vum Messiah 2030 Projet explizit mécht: hiren Eintrag fir den 27. Abrëll 2027 liest sech "START OF 1260 AND 1335". Et ass also hire festgeluechte Kader a keng meng Erfindung. Awer et ass ëmmer nach eng Wiel, an déi méi einfach Interpretatioun vun zwou benachbarte Verse ass, datt béid Zuelen vum selwechte Moment un zielen.

(Tier 3. D'Resultat ass opfälleg. D'Verankerung, déi néideg ass fir se ze kréien, ass contestéierbar, an déi alternativ Verankerung bréngt näischt.)

Déi ganz Mikro-Zäitlinn

Datum	Dag	Wat
28. Mäerz 2027	1290 fänkt un	D'Gräuel vun der Zerstéierung · Éischtfrüchte
28. Mäerz – 26. Abrëll 2027	Deeg 1–30	d'Apostasie - d'Welt hält Säit
27. Abrëll 2027	1260 an 1335 ufänken	Spéider Reen · leschten Dag vum Zweete Ongeheierte Brout
24. Abrëll 2030	—	Dem Juda säi Strof leeft of · 21 Nisan
27. September 2030	Dag 1250	Yom Teruah - Operstehung, Entzückung, Réckkehr
27. Sep – 7. Okt 2030	zéng Deeg	d'Deeg vun der Ehrfurcht · hannert zouenen Dieren · Roserei
7. Oktober 2030	Dag 1260 an Enn vum Dag 1290	Yom Kippur - béid Zielen no
12. Oktober 2030	—	Sukkot fänkt un
21. Dezember 2030	Dag 1335	Chanukka · <i>Geseent ass deen, deen waart</i>

Wat Kapitel 12 eis gëtt

- All véier Punkte landen zu festgeluechten Zäiten, op der inklusiver Regel, déi am Kapitel 1 deklaréiert ass.
(Tier 1 — reproduzéierbar.)
- **1290 – 1260 = 30** , an déi zwee Anker leien drësseg Deeg auseneen. D'Apostasiefenster fällt aus der Arithmetik eraus, anstatt agebaut ze ginn. **Dëst ass dat stäerkst internt Resultat am Buch.** *(Tier 1.)*
- **1260 – 1250 = 10** , an et gëtt genau eent Koppel vun Zäiten, déi zéng

Deeg ausernee leien. D'Deeg gi genee duerch d'Deeg vun der Ehrfurcht verkierzt. (*Niveau 1 bei der Arithmetik; Niveau 3 bei der Liesung vu Matthäus 24:22 op déi Manéier.*)

- Den Dag 1335 ass 25 Kislev, d'Neiweihung vum Tempel - **awer nëmmen wann den Dag 1335 sech op de spéide Reen anstatt op d'Gräuelegkeet bezitt**, an Daniel 12:11-12 gëtt normalerweis als gemeinsamen Ufank gelies. (*Niveau 3*)
- **Onbekannt: Daniel 12:11 verbënnt den 1290 souwuel mat der Ofschafung vum reegelméisseg Affer wéi och mat der Ofgräuelung, an dëse Kader huet keng kloer Referenz fir den**

éischten am Mäerz 2027.

Kapitel 13 - D'Festsequenz

Bis elo war alles arithmetesch. Dëst Kapitel ass e Muster, a Muster ass eng méi méll Aart vu Beweismaterial, dofir wäert ech d'Aussoen deementspriedend bescheiden halen.

D' Behauptung ass dës: déi festgeluecht Zäiten a Levitikus 23 sinn net siwe reliéis Feierdeeg. Si sinn eng Sequenz, an de Jesus huet se an der Reiefolleg gehalen.

Déi siwen

„Déi festgeluecht Zäiten vum Här, déi Dir als helleg Zesummestéiss ausruffe sollt – dës sinn meng festgeluecht Zäiten.“ – Levitikus 23:2

Hebräesch ass מועדים (*mo'edim*), an et bedeit keng *Fester*. E *mo'ed* ass eng Ernennung.

— eng fest Versammlung, déi am Viraus tëscht Parteien arrangéiert ass, déi allebéid virhiewen, se ze halen. D'Wuert gëtt fir d'Zäit benotzt, déi Gott festgeluecht huet, fir sech mat sengem Vollek ze treffen.

Et gi siwen, an zwou Gruppen:

Fréijoer	Dag
1 Pessach — <i>Pessach</i>	14 Nisan
2 Ongeheiert Brout — <i>Matzet</i>	15.–21. Nisan
3 Éischtfruucht — <i>Yom HaBikkurim</i>	Dag nom Sabbat an där Woch
4 Wochen — <i>Schavout</i>	50 Deeg no der Éischtfruucht
Hierscht	Dag

5	Trompetten — <i>Jom Teruah</i>	1. Tishri
6	Versöhnung — <i>Jom Kippur</i>	10 Tischri
7	Tabernakelen — <i>Sukkot</i>	15.–21. Tischri

Véier am Fréijoer, bannent aacht Wochen zesummegefaasst. Dräi am Hierscht, bannent dräi Wochen zesummegefaasst. An tëscht dem véierten an dem fënneften, eng Paus vu ronn véier Méint, an där guer näischt verschriwwen ass.

Déi éischt véier, um Dag gehale

Fest	Wat et verlaangt huet	Wat Hien gemaach huet	Um Dag?
Pessach	d'Lämmchen, dat an der Dämmerung geschluecht gouf, 14 Nisan	gekräizegt	Jo
Ongeheiert Brout	Seierdeeg - d'Bild vun Korruptioun - ewechhuelen	Kierper am Graf, ouni Zerfall ze gesinn	Jo
Éischtfruucht	déi éischt Schief vun der Ernte presentéiert	opgehuewen, „ <i>déi Éischtfriichte vun déi, déi schlofen</i> “	Jo
Wochen	d'Ernte gesammelt, fofzeg Deeg méi spéit	den Geescht, deen op Schavout ausgegoss gouf, fofzeg Deeg méi spéit	Jo

De Paul behandelt d'Korrespondenz net als Dekoratioun. „*Och eist Pessachlamm, Christus, gouf geaffert*“ – net wéi e Pessachlamm, mä d'Saach selwer. „*De Christus ass vun den Doudegen opgestan , d'Éischtfriichte vun deenen, déi entschlof sinn.*“ Hie benotzt den Numm vum Fest als Beschreiwung vum Event.

Véier Rendez-vousen. Véier an der Reiefolleg, um Dag. Net zur richteger Zäit. Um Dag.

Dat ass d'Observatioun, op där de Rescht vum Kapitel baséiert, an et ass derwäert ze pauséieren, wéi einfach et anescht hätt kënne goen. Eng Kräizegung ass kee geplangten Event; et geschitt, wann e Mob an e Gouverneur decidéieren, datt et geschitt. Datt et de 14. Nisan gefall ass, an d'Operstéiung op Éischtfruucht, an de Geescht op Schavout, ass entweder déi enkst Zesummeffaassung vun Zoufälligkeiten an der historiescher Opzeechnung oder et ass dat, wat d'Wuert *mo'ed* bedeit. Eng Rendez-vous, déi agehale gëtt.

Déi dräi, déi net gehale ginn

Dann héiert d'Muster op. Yom Teruah, Yom Kippur a Sukkot haten nach ni hiert Äntwert-Evenement.

Zënterhier hunn all Joer den 1. Tishri d'Trompeten geblosen an näischt ass geschitt. All Joer ass den Dag vun der Versöhnung komm a gaangen. Dat ass kee Argument aus dem Stillschweigen - et ass d'Observatioun, datt eng Sequenz, déi véiermol hannereneen präzis agehale gouf, véier Rendez-vousen ausstehend huet an net ee vun hinnen an zweedausend Joer agehale gouf.

Entweder war d'Muster ni e Muster, oder déi dräi reschtlech sinn nach ëmmer virun.

Firwat d'Lück d'Form vum Kierchezäitalter ass

An hei seet de Kalenner selwer eppes, fir wat d'Kapitelen iwwer den Daniel argumentéiere mussen.

Tëscht Schavout a Jom Teruah gëtt et eng Period vu ronn véier Méint ouni festgeluechten Zäitpunkt. Net een. De Fréijoerscluster geet op en Enn, an dann näischt bis d'Trompett lautet.

De Festkalenner vun der Tora selwer huet eng Lück an der Mëtt - an d'Lück fällt genau do wou déi véier gehale Fester ophalen an déi dräi net gehale Fester ufänken.

Kapitel 8 huet missen haart schaffen, fir eng Ënnerbriechung an der siwwenzegster Woch vum Daniel ze verdeedegen, an ech hunn Iech kloer gesot, datt näischt am Daniel eng annoncéiert. Levitikus 23 annoncéiert och keng. Mee et huet eng, agebaut am Joer, op der selwechter Plaz.

Ech géif do keng Zäitlinn opbauen. Wéi d'Bestätegung vun enger Lück op anere Grënn argumentéiert gouf, ass et eppes wäert.

(Tier 3. D'Korrespondenz ass real; wat se bedeit ass Interpretatioun. Een kéint behaapten, datt d'Veierméint-Lück landwirtschaftlech ass - den Intervall tëscht der Kärenernte an der Uebsternte - a ganz Recht domat hunn, an dat géif d'Observatioun net manner interessant maachen.)

Déi nächst an der Reiefolleg

Wann d'Reiefolleg an der Rei gehale gëtt, ass déi nächst Ernennung déi fënneft, an

et gëtt nëmmen ee Kandidat.

Jom Teruah. 1 Tesch. D'Fest vun Trompetten.

Wat fir deen Dag festgeluecht ass, ass derwäert ze liesen am Géigesaz zu deem, wat d'Chrëschten bei der Réckrees vu Christus erwaarden. Et ass dat eenzegst Fest, dat op engem Neimound fällt - den Dag, deem säin Ufank net am Viraus ugekënnegt konnt ginn, well en vun der Siicht vum Hallefmound ofhänkt, sou datt d'Wuechter gewaart hunn an keen d'Stonn wusst. Et ass en Dag vum Blosen, vum Alarm an der Uruffung. An an der jiddescher Traditioun dréit et d'Erënnerung un d'Krëning: den Dag, wou e Kinnek gefeiert gëtt. Eng Trompett. En Dag, deem keen am Viraus festleeë konnt. E Kinnek huet verkënnegt. An d'Operstéiung bei der leschter Trompett.

Dann zéng Deeg, d'Deeg vun der Ehrfurcht - déi am Kapitel 12 an der Arithmetik als den Ënnerscheed tëscht 1260 an 1250 fonnt goufen, an déi den Jesaja als eng Ofspärung hannert zouenen Dieren beschreift, während d'Empörung hire Laf mécht.

Dann Jom Kippur - Versöhnung, d'Uerteel ofgeschloss, d'Bicher gekläert. Déi zwee laang Zielen am Kapitel 12 enden do op.

Dann Sukkot - d'Versammlung, Gott wunnt mat sengem Vollek, wou d'Offenbarung ophält: *"d'Tabernakel vu Gott ass ënner de Mënschen, an Hie wäert ënner hinne wunnen."* Ech sinn nach ëmmer net sécher, wat genau zu dëser Zäit geschitt. Wunnt de Jesus op der Äerd mat eis, nodeems hien zrëckkum fir géint seng Feinde ze kämpfen? Wunnt hie mat eis am Neien Jerusalem oder am "Himmel" fir eng Zäit? D'Enn vum Zitat aus der Offenbarung bezitt sech op d'Arrivée vum Neien Jerusalem an de Papp, deem op d'Äerd kënnt fir fir ëmmer ze regéieren.

Trompett, dann de Roserei hannert zouenen Dieren erdroen, dann d'Sühne, dann d'Wunnen. Dat ass d'Reiefolleg, déi Levitikus 23 festleet, an et ass d'Reiefolleg, an där d'Deegzuelen am Kapitel 12 landen, ouni datt se gefrot ginn.

Wat dëst weist a wat net

Et gëtt kee Joer. Näischt an dësem Kapitel datéiert eppes; Yom Teruah kënnt all Hierscht a mécht dat zënter dräidausend Joer.

Et seet Iech, wéi d'Joer, dat aus de Kapitele 6 bis 10 produzéiert gëtt, ausgesi soll, wann et ukënnt. D'Arithmetik seet 2030. D'Festsequenz seet, datt wann

d'Arithmetik richtig ass, d'Reckrees op Yom Teruah fällt anstatt op en arbiträren Datum - an d'Hierschtfester vun 2030 sinn den 27.-28. September an de 7. Oktober.

Zwee onofhängeg Saache müssen iwwereneestëmmen, fir datt dat funktionéiert: e Joer no den Aueren an en Dag no der Sequenz. Dat maachen se.

Wat Kapitel 13 eis gëtt

- D' *Mo'edim* sinn Rendez-vousen, keng Fester - fix Versammlungen, déi am Viraus festgeluecht sinn. *(Tier 2 - dat Hebräescht.)*
- De Jesus huet déi véier Fréijoersterminer **um Dag** an der richteger Reiefolleg agehalen, an den Neien Testament nennt se och esou. *(Niveau 2.)*
- Déi dräi Hierschtterminer hunn keen Äntwert-Event a haten dat zënter zweedausend Joer net méi. *(Niveau 2 - Observatioun.)*
- D' Festjoer vun der Tora enthält eng véierméinteg Paus genau do wou déi gehalen Fester ophalen an déi net gehalen ufänken. *(Tier 3 - Bestätegung fir d'Paus, déi am Kapitel 8 argumentéiert gëtt, kee Beweis dofir.)*
- Wann d'Reiefolleg weidergeet, ass den nächste Rendez-vous **Yom Teruah** : Neimound, Trompett, Kréinung an en Dag, deem säin Ufank net am Viraus ugekënnegt konnt ginn. *(Niveau 3.)*
- D'Reiefolleg, déi Levitikus 23 setzt - Trompett, dann zéng Deeg, dann Versöhnung, dann Wunnen - ass d'Reiefolleg, an där d'Zuelen am

Kapitel 12 landen. *(Niveau 1 wat d'Zuelen ugeet; Niveau 3 wat d'Bedeutung ugeet.)*

Kapitel 14 - Wou déi zwee Kalennere stëmmen

Kapitel 2 huet Iech gesot, datt dat schwachst Glied an deem Buch de Kalenner ass, an datt den Datum 27.-28. Mäerz 2027 nëmmen ënner der observationaler Berechnung existéiert. Dat huet mech eppes kascht, fir ze soen.

Dëst Kapitel ass déi aner Hallschent vun deem Ledger, an et ass déi bescht Neiegkeet am Buch.

D'Einspruch, dat dëst Kapitel beäntwert

E Skeptiker, deem Kapitel 2 virsiichteg gelies huet, huet eng vernichtend Zeil zur

Verfügung, an déi geet esou:

„Du hues dän eegene Kalenner zesummegeallt an dann entdeckt, datt deng Datumer op deng eege Feierdeeg falen. Natierlech falen se dat. All Kalenner kann esou gemaach ginn, datt en do Feierdeeg produzéiert, wou s de se braucht. Weist mir en Datum, deen e Kalenner iwwerlieft, deen s de net gewielt hues.“

Dat ass eng fair Erausforderung, et ass déi richtig Erausforderung, an si verdénkt eng direkt Äntwert anstatt eng Verdeidigung vu mengem Kalenner.

Hei ass d'Äntwert.

De Verglach

Ech hunn all Fest, an all Joer vun 2025 bis 2030, op béide Kalennere virgeluecht: d'Observatiounsrechnung, déi dëst Buch verfollegt, an de fixe rabbinische Kalenner, deen vun der jiddescher Welt zënter ongeféier dem véierte Joerhonnert benotzt gëtt. Zweek Systemer, déi op inkompatiblen Reegelen opgebaut sinn - eent, dat den éischte Mount un d'Moundkonjunktoun setzt, déi am nootste beim Fréijoers-Equinox läit, dat anert, dat en néngzéngjäregen Zyklus mat véier ugehängte Verrécklungsreegelen implementéiert.

Joer	Ënnerscheed tëscht den zwou Kalennere
2025	0 bis 1 Dag
2026	1 Dag
2027	30 bis 31 Deeg
2028	1 bis 2 Deeg
2029	1 bis 2 Deeg
2030	1 Dag am Fréijoer · null op all Hierschtfest

Zwou Saachen an där Tabelle si wichteg, an si zéien a géigneresch Richtungen.

Als éischt, déi "schlecht Neiegkeeten", nach eng Kéier

2027 ass dat eenzeg Ausnamjoer an dësem Beräich. An deem eenzege Joer füügt de fixe Kalenner säin dräizéngte Mount, den Adar II, an d'Equinox-Regel net. Observatiouns-Pessach 2027 fällt den 22. März; rabbinische Pessach 2027 fällt den 21. Abrëll. E ganze Moundmount ausernee.

An 2027 ass d'Joer, vun deem den nächsten Datum ofhänkt. Ech hunn dat am Kapitel 2 gesot an ech soen et hei nach eng Kéier, am Kapitel, dat als gutt Neiegkeet soll ugesi ginn, well e Lieser, deen sech nëmmen un déi gutt Hallschent erënnert, schlecht bedénkt ass.

Wann de fixe Kalenner dee richtege ass, ass den 27.–28. März 2027 kee Festdag an d' Argument vun den Éischtfruucht dofir verdampft.

Elo déi gutt Neiegkeeten

Kuckt Iech déi lescht Rei nach eng Kéier un.

Am Joer 2030 stëmmen déi zwee Kalennere genee iwwereneen. Net ongeféier. Zum Dag, op all Hierschtfest:

Fest	Observatioun	Fixéiert rabbinesch
Jom Teruah — 1 Tischri	28. September 2030	28. September 2030
Jom Kippur — 10 Tishri	7. Oktober 2030	7. Oktober 2030
Sukkot fänkt un - 15. Tishri	12. Oktober 2030	12. Oktober 2030
25 Kislev - den 1.335. Dag	21. Dezember 2030	21. Dezember 2030

Véier Datumer. Zwee Systemer, déi sech am Joer 2027 ëm ee Mount net eens sinn. Null Ënnerscheid am Joer 2030.

Wat dëst tatsächlech kaaft

Sot et sou präzis wéi méiglech, well et ass einfach, hei ze iwwerdreiwen, an ech hunn d'Leit dat gesinn maachen.

D'Destinatioun hänkt net vu mengem Kalenner of. De Startschuss mécht dat.

E Lieser, deen alles am Kapitel 2 ofleet - deen mengt, datt d'Observationsberechnung eng Exzentrizitéit ass an de fixe rabbinesche Kalenner deen eenzege legitime Hebräesche Kalenner ass, deen et gëtt - **kënn trotzdem op Jom Teruah den 28. September 2030 an op Jom Kippur de 7. Oktober 2030.** Dës Datumer sinn keen Artefakt vun engem selbstgemaachten Kalenner. Si sinn do, wou béid Kalennere landen. Dir kënnt mäi ganzt zweet Kapitel ewech geheien an den Enn bleift onverännert.

Alles am Kapitel 12, wat am Hierscht 2030 ophält, iwwerliefert dofir den Einwand vum Kalenner intakt: den 1260 an den 1290, déi op Yom Kippur ophalen, den 1250, deen op Yom Teruah kënnt, déi zéng Deeg vun der Ehrfurcht tëscht hinnen, an den 1.335. Dag, deen op Chanukka lant.

Wat net iwwerliefert huet, ass den Anker vun 2027, vun deem dës Zielen ufänken. **D'Zielen sinn um Enn onofhängeg vum Kalenner an um Ufank ofhängeg vum Kalenner**, an dat ass eng onbequem, awer korrekt Beschreibung dovun, wou dëst Buch steet.

An elo d'Disziplin

Dat ass genau de Punkt, wou e Buch wéi dëst no dem Wuert "*wonnerbar*" gräift, an dat wäert ech net maachen.

D'Konvergenz ass kee Wonner. Et ass dat, wat zwee Lunisolarsystemer maachen, wa se zoufälleg a Phas falen, an Dir kënnt se dat an de Joren 2025, 2026, 2028 an 2029 an der selwechter Tabelle gesinn. Béid approximéieren dee selwechte Mount. Déi meescht Jore stëmmen no beieeneen iwwereneen; heiansdo fällt eng Interkalatioun anescht an si divergéieren ëm ee Mount. Datt 2030 ee vun den no Jore ass, ass kee Zeechen. Et ass Arithmetik.

Säi Wäert ass **defensiv, net evidenziell**. Et beweist den Datum net. Et hält en Einwand géint en ewech - an den Einwand, deem et ewechhëlt, ass dee stäerksten, deem e Skeptiker géint d'Hierschtdaten huet.

Dat ass alles wat et mécht. Et ass e Kapitel wäert, well den Einwand derwäert war, beäntwert ze ginn, net well den Accord eppes beweist.

Wann ech Iech géif soen, datt d'Chancen, datt zwee Kalennere sech net eens ginn, astronomesch wieren, géif ech dat maachen, géint wat dëst Buch geschriwwen gouf. Si sinn dacks eens. Si sinn am Joer 2030 eens. Dat ass genuch, an et ass net méi wéi genuch.

Wat Kapitel 14 eis gëtt

- Tëscht 2025 an 2030 stëmmen déi zwee Kalennere meeschtens bannent engem oder zwee Deeg iwwereneen; si sinn net rivaliséierend Systemer, déi verschidde Joeren produzéieren. (*Tier 1 - berechent a reproduzéierbar op der Websäit.*)
- **2027 ass den eenzegen Ausnam**, deem ëm e ganze Mountmount ofwäicht - an et ass d'Joer, op deem den nächste Datum läit. (*Tier 1 an der Berechnung; d'Vulnerabilitéit ass real an zweemol genannt.*)
- **2030 ass e Joer vun enger exakter Iwwereneestëmmung** iwwer Jom Teruah, Jom Kippur, Sukkot a 25 Kislev. (*Tier 1.*)
- Dofir hänken d'Datume vum Hierscht 2030 **net vum Kalenner vun dësem Buch** of a bestoen dem Kalenner-Einwand komplett. Den Anker vun 2027 net. (*Tier 2.*)
- D'Iwwereneestëmmung ass **kee Wonner** - et ass wat Lunisolarsystemer a Phase maachen. Säi Wäert ass, datt se en Einwand ewechhëlt, net datt se en Datum beweist. (*Sou gesot, datt keen dem Buch virwerfe kann, méi ze behaupten.*)

DEEL VI — GEGENÄHR

Kapitel 15 - Déi stäerkst Einwänn

Ech hunn probéiert, op Einwänn ze äntwerten, wou se opkomm sinn, anstatt se all fir d'Enn ze späichen, well en Argument, dat seng Schwieregkeeten opschreit, de Lieser dozou trainéiert, et net ze trauen. Awer e puer Einwänn betreffen net e bestëmmt Kapitel. Si betreffen dat ganzt Ënnerhuele.

Hei sinn se, an der stäerkster Form, déi ech se ka formuléieren. Ech hunn probéiert, all eenzel sou ze formuléieren, wéi säi beschte Verrieder et géif maachen, net sou wéi e Strohmänn et géif maachen. Op zwou vun hinnen ass meng Äntwert, datt den Géigner Recht huet.

1. "Keen kennt den Dag oder d'Stonn."

Du méchs just dat, wat de Jesus explizit verbueden huet. Hie sot, keen kennt et - net d'Engelen, net emol de Jong. Wien bass du? All Generatioun bréngt Männer wéi dech eraus, an d'Tatsaach, datt du eng Tabelle hues, mécht dech net anescht wéi d'Männer mat Tabellen an de Joren 1844 an 1988. D'Instruktioun war ze kucken, net ze berechnen.

Dat ass den Einwänd, deen bal jiddereen als éischt opwerft, an déi uewe genannte Versioun ass méi staark wéi dat, wat ech normalerweis héieren, also loosst mech et eescht huelen.

Dräi Saache stëmmen gläichzäiteg.

Déi éischt ass, datt et am Matthäus 24:36 ëm den Dag an d'Stonn geet, an ech behaapten och näischt dovun. Dëst Buch nennt en Datum, deen duerch Inferenz aus Texter an der Geschicht, an der Ëffentlechkeet, mat der Rechnung gewisen an all Zuel iwwerpréifbar, erreicht gëtt. Dat ass eng aner Handlung wéi ze behaapten, et wier mir gesot ginn. Ech hunn ni behaapt, et wier mir gesot ginn.

Déi zweet ass, datt de Vers wouer war, wéi e geschwat gouf. *Keen weess*, datt et eng Ausso iwwer eng Situatioun ass, net en Dekret, datt d'Situatioun permanent ass. Dem Daniel gouf gesot, datt d'Wierder "*verstoppt a versiegelt bis zur Ennzäit*" *wieren* - wat eng Sprooch ass, déi eng spéider Opdeckung erwaart, net eng

permanent.

Déi drëtt ass déi, déi ech am schwéiersten fannen, ze ignoréieren, an déi ass op der Säit vum Géigner. **D'Mënsche hunn genau dës Argumentatioun benotzt fir genau dës Aktivitéit zënter zweehonnert Joer ze justifiéieren, an si hunn all falsch geleeën.** Dat ass net näischt. Et ass e staarke Prior géint mech an ech halen et selwer.

Wat ech soe géif, ass datt de Gebot ze waache net kompatibel ass mat der Instruktioun, keng Conclusiounen ze zéien. De Jesus huet d'Pharisäer geroden, well se den Himmel gelies hunn an net d'Joreszäit. Hie sot zu enger Kierch, datt wann se net géif erwächen, hie wéi en Déif op si géif kommen - dat heescht, d'Alternativ wier verfügbar. Wach ze sinn huet Inhalt, oder d'Wuert bedeit näischt.

Den Einwand gëtt net opgeléist. E gëtt beäntwert – vun engem Mann, deem sech bewusst ass, datt jiddereen virun him datselwecht geduecht huet.

2. „Du hues als éischt d'Joer fonnt an duerno réckwärts geschafft.“

Mat enger Bibel, engem Rechner a genuch Motivatioun kann jidderee jiddwer Joer errechen. Dir hutt 390, 40, siwen, 2000, 80, 1260, 1290, 1335, dräi Kalennere a véier Kandidatendekreter fir mat ze spillen. Natierlech lant eppes op 2030. Dir hätt och eppes fir 2028 fonnt.

Dëst ass den Einwand, deem ech am meeschte respektéieren, well et dee ass, deem ech géif opwerfen, an Kapitel 3 gouf geschriwwen, fir en ze beäntwerten, ier d'Conclusiounen erreecht goufen.

Dräi Tester, an ech géif all dräi op de System vun all deenen aneren uwenden.

Goufen d'Parameter onofhängeg vum Zil gewielt? 390 an 40 sinn am Ezekiel 4. Siwen ass am Levitikus 26. Achtzeg ass am Psalm 90. 1260 an 1290 an 1335 sinn an der Offenbarung an dem Daniel. Keng vun dësen Zuelen gouf vu mir ausgewielt. Wat ech wielen, ass wou all Auer ufänkt - dofir verbréngen d'Kapitelen 6 a 7 de gréissten Deel vun hirer Längt domat, d'Startdaten ze verdeedegen, anstatt sech mat Arithmetik auseinanderzusetzen.

Wéivill fräi Parameteren, a wéi grob? Zee pro Auer: den Anker, a wéi oft de Multiplikator ugewannt gëtt. Déi zweet ass eng echt Wiel an Kapitel 3 seet dat. Mee de Multiplikator ass siwen, also skaléiert all zousätzlech Applikatioun alles ëm siwen. Fir Israel: keng Multiplikatioun gëtt 311 v. Chr., eng gëtt 2030, zwou ginn

d'Joer 18410. Fir Juda: eng gött 350, zwou ginn 2030, dräi ginn 13790. **Genau eng Astellung pro Auer kënnt iergendwou an der opgezeichneter Geschicht.** Dat ass keen Zifferblatt. Et ass e Schalter mat enger plausibler Positioun.

Bréngt de System Resultater, fir déi en net gebaut gouf? Dëst ass de stäerksten Test, an d'Äntwert ass nee. E System, dat ugepasst ass, produzéiert genau dat, fir wat en ugepasst war. Dëse System huet eng drësseg Deeg laang Apostasie-Fënster aus dem Ënnerscheed tëscht dem Daniel sengem Joer 1290 an dem Johannes sengem Joer 1260 produzéiert - zwou Zuelen, déi sechs Joerhonnerte vuneneen geschriwwen goufen - an déi enger Lück tëscht zwee Festdaten entspriechen, déi duerch d'Moundkonjunktioon festgeluecht goufen. An et huet en zéng Deeg laangen Intervall produzéiert, deem sech als dat eenzegt zéng Deeg laangt Koppel vu festgeluechten Zäiten am Hebräesche Kalenner erausstellt. Keen vun deenen zwee war gezielt.

Wou den Objetant e richtege Schlag kritt : d'Generatiounsauer. Sechs plausibel Astellungen, eng gött 2030 un, an et ass déi, déi ech benotzen. Kapitel 9 dréckt d'Raster aus a rangéiert déi Auer als lescht. Op där lant den Objetant.

3. „Ezekiel 4 ass keng Auer.“

Den Ezekiel huet enger belagerter Generatioun e Zeechen iwwer en zukünftegt Exil gemaach. Näischt an der Passage weist op e Countdown hin, deem zwee an en halleft Dausend Joer no sengem Doud leeft. Dir hutt e Stéck ëmgesate Prophezeiung iwwer dat sechst Joerhonnert v. Chr. geholl an et an eng Stoppuhr verwandelt.

Souwäit et geet, richtig, an dëst ass d'Scharnier, dofir wäert ech et net mëll maachen.

D'Passage ass en Zeeche vum Exil. Wat d'Passage och mécht, ass **quantifizéieren** - 390 an 40, mat engem expliziten Ëmrechnungskurs, *en Dag fir all Joer* . Gott huet dem Ezekiel net gesot, hie soll eng laang Zäit do leien. Hien huet Zuelen uginn an d'Eenheet benannt. Zuelen, déi genee mat enger festgeluechter Ëmrechnung erausginn, solle gezielt ginn; den Daniel huet d'siwwenzeg vum Jeremia op déiselwecht Manéier gezielt a gebiet, wéi se ausgegaange sinn.

De wierklech schwaache Punkt ass net d'Zielen. Et ass d'Verankerung. Datt déi 390 vun der Belagerung 701 v. Chr. no vir lafen, an déi 40 bis zur Belagerung 70 n. Chr., kënnt dovun, datt d'lénks a riets Säit vum Ezekiel als Richtung op enger

Zäitlinn vu riets no lénks gelies gëtt. Kapitel 4 seet kloer, datt e Lieser, deen lénks a riets als einfach *Norden a Süden hält*, näischt iwwer d'Identitéit vun den zwee Haiser verléiert a keng Auer gewënnt - an datt dëst Buch bei där Liesung keng Ufanksdatumer huet.

Ech halen d'Liesung wéinst deem wat se duerno bréngt, an am Kapitel 4 gëtt zou, datt dëst éischter duerch Resultat wéi duerch Selbstbeweiser gerechtfäerdeg ass. **Et ass déi gréisst eenzel Ofhängegkeet am Buch an et ass eng Interpretatioun.**

4. „Levitikus 26 bedeit Schwéierkraaft, net Dauer.“

Siwefach ass en Idiom. Genesis 4:15 ass keng Arithmetik. Dir hutt en hebräeschen Intensifizierer an e Multiplikatiounszechen ëmgewandelt, well d'Multiplikatioun Iech dohi bréngt, wou Dir wëllt, an déi meescht Kommentatoren lesen et sou wéi ech et maachen.

D'Majoritéit liest et esou, a Kapitel 5 seet dat an dëse Wieder, anstatt ze waarden, bis se erwëscht ginn.

Wat Kapitel 5 argumentéiert, datt et méi enk ass wéi *d'Majoritéit, ass falsch*. Et ass, datt **d'Gravitéit keng moossbar Quantitéit ass** - et gëtt keng Eenheet, an där eng Hongersnout siwe Mol eng aner ass - während d'Dauer eng huet. Eng Strof gëtt iwwer Zäit ausgeübt, dofir huet se zwou Dimensiounen, wéi schwéier a wéi laang, an *d'siwe Mol d'Strof* ass eng Ausso iwwer eng Gesamtbetrag, déi aus béide besteet. Nëmme eng vun dësen zwou Dimensiounen kann e kontrolléierbare Faktor vu siwe droen.

Dat ergëtt eng Gabel ouni komfortabelen Ausgang. Entweder ass *d'Siwe-Zäit* quantitativ, an deem Fall bezitt et sech op eng Gesamtheit mat enger Zäitdimensioun - oder et ass e puren Idiom fir Fülle, an deem Fall multiplizéiert et guer näischt an déi véier Eskalatiounen sinn éischter eng Betounung wéi eng Leeder.

An ech brauch keng Gravitéit fir falsch ze sinn. Ech brauch eng Dauer fir verfügbar ze sinn. De Lieser, deen sech sécher ass, datt et am Levitikus 26 ëm Gravitéit geet, kann ganz Recht hunn an dëst Buch funktionéiert nach ëmmer; hie géif déi Dimensioun beschreiwen, an där ech net zielen.

(Kapitel 5 presentéiert och ausféierlech en Argument géint d'Gravitéitsinterpretatioun, dat ech refuséieren ze drécken, well se net funktionéiert. Wann Dir wësse wëllt, wat dëst

Buch mat engem Argument mécht, dat et gutt erkläert, da sollt Dir do sichen.)

5. „Äre Kalenner ass erfonnt.“

Dir refuséiert de Kalenner, deem déi jiddesch Welt zënter siechzég Joerhonnerte behalen huet, zugonschte vun engem, deem aus astronomeschen Tabellen berechent gëtt, an da verkënnegt Dir, datt Är Datumer op Festdeeg falen. Si falen op Är Festdeeg. Weist mir en Datum, deem e Kalenner iwwerliefert, deem Dir net gewielt hutt.

Fair, an et ass déi richteg Erausforderung. Kapitel 14 existéiert fir se ze beäntweren.

D'Datume vum Hierscht 2030 iwwerliewen et komplett. Béid Kalennere - deem observationelle Kalenner, deem dëst Buch verfollegt, an deem fixe rabbinesche Kalenner - placéieren Yom Teruah op den 28. September 2030, Yom Kippur op de 7. Oktober 2030, Sukkot op den 12. Oktober an de 25. Kislev op den 21. Dezember. E Lieser, deem Kapitel 2 komplett ofleet, lant ëmmer nach op all eenzel vun dësen. Den Terminus ass onofhängeg vum Kalenner.

Den Anker vun 2027 iwwerliefert en net. Am Joer 2027, an eleng am Joer 2027 iwwer déi sechs Joer, déi ech gepréift hunn, divergéieren déi zwee Kalennere ëm ee ganze Moundmount, well de fixe Kalenner den Adar II asetzt an d'Equinox-Regel net. No der rabbinnescher Berechnung ass den 27.-28. Mäerz 2027 guer kee Festdag.

Also ass d'Positioun gedeelt. **D'Destinatioun ass onofhängeg vum Kalenner; de Startschoss ass et net.** Dat steet am Kapitel 2, nach eng Kéier am Kapitel 14, an nach eng Kéier hei, well et dat ass, wat am wahrscheinlechsten wouer an onwëllkomm ass.

6. "Jiddereen, deem Datum festgeluecht huet, huet sech geiert."

Miller. Russell. Whisenant. Camping. Jidderee vun hinnen hat Schrëft, Arithmetik an Éierlechkeet. Jidderee vun hinnen hat Unhänger, déi hir Haiser verkaaft hunn. De Basispräis fir dës Aktivitéit ass Null, an Dir hutt mir kee Grond ginn ze denken, datt Dir d'Ausnam sidd.

De Basissaz ass real an ech wäert net léif doriwwer sinn.

Déi üblech Äntwert – *néng Meedercher hunn nee gesot, also kéint dat zéngt jo soen* – ass eng Äntwert op eng schlecht Versioun vum Argument. Déi gutt Versioun ass keng logesch Ausso; et ass eng statistesch, a statistesch Argumenter kënnen net widerluecht ginn andeems drop higewisen gëtt, datt se net deduktiv sinn. **Eng ganz laang Serie vu Feeler ass Beweis, an et ass Beweis géint mech.**

Wat ech ubidden kann ass kee Grond fir ze denken, datt ech speziell sinn. Et ass eng aner Manéier fir ze versoen.

All Numm op där Lëscht huet gefrot, geglëeft ze ginn. Dëst Buch freet, iwwerpréift ze ginn. All Zuel dran ass reproduzéierbar aus uginnen Inputen duerch uginn Reegelen; d' Websäit berechent nei a méllt Feeler; d' Explorer-Säit léisst engem feindleche Lieser all Viraussetzung änneren an d' Conclusioun nokucken. Ech hunn d' Raster gedréckt, dat d' Generatiounsauer peinklech mécht, d' Eskalatioun, déi mäin eegent Argument gebrach huet, de Feeler vum Anker, deen d' Auer vum Juda op 1990 gesat huet, an eng zwee-an-zwanzegstelleg Zuel, déi ech refuséiert hunn ze benotzen.

Wann dëst Buch falsch ass, dann **ass d' Maschinn fir ze beweisen, datt et falsch ass, am Buch.**

Dat ass keng Ausso, Recht ze hunn. Et ass dat eenzeg, wat et wäert ass, amplaz ze bidden.

7. „Är véier Aueren sinn net onofhängeg.“

Israel a Juda kommen allebéid aus Ezeziel 4 a Levitikus 26 a brauchen déiselwecht Interpretatiounsbeweegungen. Juda an Är Jubiläumszäit fänken allebéid am Joer 30 n. Chr. un. Är Konvergenz ass ee Kader, deen mat sech selwer iwwereneestëmmt.

Du hues Recht, an ech hunn dat schonn gesot, ier du et gemaach hues. Kapitel 9 iwwerpréift all Auer op gemeinsam Quellen, gemeinsam Anker a gemeinsam Interpretatiounsbeweegungen, a schléisst genau dës of. Ech hunn d' Ausdrock " *véier onofhängeg Aueren* " aus dem Buch erausgeholl.

Wat iwwerlieft ass méi kleng: ee Kader, zweemol ugewannt mat bal kenge gemeinsamen Inputen - 390 géint 40, Anker siwe Joerhonnerte vuneneen, eng Multiplikatioun géint zwee - déi zweemol am selwechte Joer landen. Dat ass eng Konsistenzprüfung op engem Kader anstatt zwee Zeie vun engem Fakt. Kapitel 7 huet gewisen, wéi einfach dës Kader 1990 oder 2420 ergëtt, wann en Anker sech beweegt, sou datt d' Prüfung net trivial ass.

Manner wéi et ausgesinn huet. Méi wéi näischt.

8. „Dir benotzt eng Minoritéitschronologie, wann et Iech passt.“

D'Majoritéitsberechnung vum fofzénge Joer vum Tiberius gëtt 28 oder 29 n. Chr. an eng Kräizegung ëm 33 n. Chr. un. Dir benotzt d'Minoritéits-Koregentschaftsberechnung, déi 26 an 30 n. Chr. ungëtt - déi eenzeg Zuelen, déi Är Auer zoumaachen loossen. An Är véier Pessachfeieren am Johannes erfuerderen d'Liesung vu 5:1 als Pessach, wann d'Griichesch nëmmen "e Fest" seet.

Béides wouer, béides am Kapitel 7 an nach eng Kéier am Kapitel 8 opgedeckt.

Wann d'Kräizegung am Joer 33 n. Chr. war, da lafen déi véierzeg Joer vu Juda bis 73 n. Chr. – keng Pessach-Belagerung vu Jerusalem, mä de Fall vu Masada – an **d'Auer vu Juda geet net zou**. D'Jubiläumsauer beweegt sech mat hir, well se sech den Anker deelt.

D'Auer vun Israel ass onberéiert. Si ass am Joer 701 v. Chr. verankert an hängkt vun kenger Chronologie vum Neien Testament of.

Also: vun den zwou stäerksten Aueren, steet eng op engem ëmstriddenen Datum aus dem éischte Joerhonnert an eng net, an si landen am selwechte Joer. Dat ass eppes wäert. Et ass net derwäert ze soen, datt déi ëmstridden Zäit geregelt ass.

Wat bleift iwwreg

Aacht Einwendungen. Bei zwou dovunner – der Onofhängegkeet vun den Aueren an dem sechszellennetz vun der Generatiounsauer – huet den Einwender einfach Recht, an d'Buch gouf geännert fir dat ze soen. Bei de Rescht hunn ech déi bescht Äntwert ginn, déi ech hunn, a markéiert wou se ophält.

Wann Dir bis hei gelies hutt a weiderhin net iwwerzeegt sidd, géif ech léiwer dat wéi d'Alternativ huelen. Dat schlëmmst Resultat fir e Buch wéi dëst ass e Lieser, deen et gleeft, well den Auteur selbstsécher geklongen huet.

Wat ech amplaz froe géif, ass dëst. Vertraut d'Conclusioun net op meng Autoritéit. Benotzt d'Method: nennt Är Reegelen ier Dir zielt, markéiert Är schwachst Glieder an Ärem eegenen Text, a loosst eng Zuel, déi Dir gär hutt,

falsch sinn. Wann Dir dat mat dëse Kapitele maacht an dat Ganzt zesummebrécht, dann ass d'Buch souwisou derwäert geschriwwen ze ginn, an ech géif gärten vun Iech héieren.

info@purelife2030.com

purelife2030.com/the-numbers.html

Usslöss

Anhang A — Haaptzäitlinn

All datéiert Evenement, op dat dëst Buch baséiert, ass vun 701 v. Chr. bis den 21. Dezember 2030. Déi hebräesch Datume si rabbinesch a goufe berechent, net kopéiert. D'Bezeechnunge vun den Niveauen ginn am Kapitel 3 erkläert. All Zeil hei huet e Kapitel hannendrun.

#	Datum	Hebräesch Datum	Evenement	Auer	Schrëft	Niveau
1	722 v. Chr.		Fall vu Samaria; Haus Israel vun Assyrien deportéiert	Israel	2 Kong 17:5-6	2 · HISTORESCH
2	701 v. Chr.		D'Belagerung vu Jerusalem vum Sennacherib SCHLOSS — FEELSCHLOSS — Déi 390 Joer vun Israel fänken un	Israel	Hesekiel 4:5; 2 Kg 19	3 · INTERPRETIV
3	458 v. Chr.		Den Artaxerxes I. gëtt den Dekret d'Restauratioun vu Jerusalem (Esra 7)	Daniel 9	Esra 7; Dan 9:25	2 · HISTORESCH
4	409 v. Chr.		Enn vun den éischte 7 Wochen (49 Joer) — Jerusalem nei opgebaut	Daniel 9	Dan 9:25	1 · ARITMETIK
5	311 v. Chr.		Israel seng 390 Joer sinn eriwwe. Keng Reue. Saz multiplizéiert mat siwen.	Israel	Lev 26:18, 21, 24, 28	1 · ARITMETIK
6	26 n. Chr. (Tevet 1)		Jesus huet gedeeft — Enn vun der 69. Woch; déi 70. Woch	Daniel 9	Lk 3:1,21-23; Dan 9:25	3 · INTERPRETIV

fänkt un

7	5. Abrëll n. Chr. 30	Kräizegung — Pessach,	Juda / Daniel 9	Dan 9:26-27; 1 Kor 5:7	3 · INTERPRETIV
---	----------------------------	--------------------------	--------------------	---------------------------	-----------------

#	Datum	Hebräesch Datum	Evenement	Auer	Schrëft	Niveau
			Mëtt vun der 70. Woch. D'40 Joer vum Juda fänken un.			
8	24. Mee 30 n. Chr.		Pingsten - den Hellege Messias Geescht gëtt ausgegëssen; d'Kierchenzäitalter fänkt un		Apostelgeschiht 2	3 · INTERPRETIV
9	Pessach, 70 n. Chr. (~Mëtt Abrëll)		Déi lescht Belagerung vu Jerusalem fänkt un — D'40 Joer vum Juda ginn of. Keng Reue.	Juda	Lukas 21:20	2 · HISTORESCH
10	9-10 Avenue, 70 n. Chr. (~4 Aug.)		Den Tempel ass verbrannt	Juda	Matthäus 24:2	2 · HISTORESCH
11	350 n. Chr.		Dem Juda säin éischte multiplizéierte Strof (280 Joer) leeft of. Nach ëmmer keng Reue.	Juda	Lev 26:24,28	1 · ARITMETIK
12	14. Mee 1948		Israel nei gebuer als eng Natioun	Generatioun	Matthäus 24:32-34	2 · HISTORESCH
13	23. Januar 1950		Knesset erkläert Jerusalem zur Haaptstad — 60 zu 2	Generatioun	Ps 90:10; Mt 24:34	3 · INTERPRETIV

14	7. Oktober 2023		Hamas-Attack op Israel — Shemini Atzeret	Marker	—	2 · HISTORESCH
15	27. März 2027 (Samschdeg)	2. Adar 18 Joer, 5787	DEN GRUEWEL VUN DER VERWËSTIGUNG — d'Gräuelegkeet ass opstellen	Tribulatioun	Dan 12:11; 2 Don 2	4 · PROPHETESCH

#	Datum	Hebräesch h Datum	Evenement	Auer	Schrëft	Niveau
16	28. Mäerz 2027 (Sonn)	2. Adar 19, 5787	Dag 1 vun den 1290 · Déi 30 Deeg vun der Apostasie fänken un	Tribulatioun	Dan 12:11	4 · PROPHETESCH
17 Joer	26. Abrëll 2027 (Méi)	Nissan 19, 5787	Dag 30 d'Apostasie geet op en Enn	-Tribulatioun	2 Thess 2:3	1 · ARITMETIK
18 Joer	27. Abrëll 2027 (Dënschdeg)	Nissan 20, 5787	SPÉIDER REGENTribulatioun FALLEN — Dag 1 vun 1260 an vun 1335		Offb 11:3; Dan 12:12	4 · PROPHETESCH
19 Joer	15. Abrëll 2030 (Méi)	Nissan 12, 5790	Pessach (Pessach), M2030 m Kalenner - de 14. vum 1. Mount	Verfallsdatu	Lev 23:5	4 · PROPHETESCH
20	24. Abrëll 2030 (Mëttwoch)	Nissan 21, 5790	STROFEN OFLAAFEN — 21 m Nisan, leschten Dag vum Ongeheierte Brout. Déi fënnef Méint fänken un.	Verfallsdatu	Offb. 9:5	4 · PROPHETESCH
21 Joer	27. September 2030 (Freides)	29. Elul, 5790	YOM TERUAH — Dag 1250. Operstéiung, Entzückung, Réckkehr. D'Deeg sinn verkierzt.	Réckkehr	Lev 23:24; Mt 24:22; Jes 26:19-21	4 · PROPHETESCH
22	7. Oktober 2030 (Méi)	10. Tischrei, 5791	Jom Kippur — Dag 1260 an den Dag 1290 ginn allebéid op en Enn. Déi zéng Deeg vun Roserei schléissen.	Réckkehr	Lev 23:27; Dan 12:11	4 · PROPHETESCH

23	11. Oktober Joer 2030 (Freides)	14. Tischrei, 5791 Hebräesch	Lübbefest fänkt un - den	Réckkehr	Lev 23:34; Zacharias 14:16	4 · PROPHETESCH
#	Datum	Datum	Evenement	Auer	Schrëft	Niveau
Millennial Kinnekräich						
24	21 Joer Joer Dezember 2030 (Samschdeg)	Kislev 25, 5791	Dag 1335 — 'Geseent ass hien wien waart.' Chanukka: den Tempel nei ageweit.	Réckkehr	Dan 12:12	4 · PROPHETESCH

Anhang B — All Berechnung, reproduzéierbar

Joerspanne ginn an der astronomescher Joerzuelung berechent (701 v. Chr. = –700), wat et onméiglech mécht, dat fehlend Joer null ze falsch ze maachen. Um Enn ëmrechnen: e positivt Resultat ass AD; e Resultat vun 0 oder manner ass (1 – n) v. Chr.

#	Wat et etabliéert	Ufan	Operatioun	Joer	Resultat	Liest sech als	Regel
1	Israel: Ursprénglecht Strof leeft of	-700	701 v. Chr. + 390	390	-310	311 v. Chr.	Ezekiel 4:5 — 390 Deeg, en Dag fir e Joer (Ezekiel 4:6).
2	Israel: Saz multiplizéiert mat siwen	-700	701 v. Chr. + (390 × 7)	2730	2030	2030 n. Chr.	Levitikus 26:18,21,24,28 — 'siwe Mol méi'. Huet sech vun der Belagerung aus gedéngt, déi fir Israel hir Period ufänkt (Ezekiel seng lénks Säit). Kuckt Kapitel 7.
3	Juda: Ursprénglecht Uerteel leeft of	30	30 n. Chr. + 40	40	70	70 n. Chr.	Ezekiel 4:6 - 40 Deeg, en Dag fir e Joer. Kräizegung bis zur Belagerung vu

						Jerusalem.
4	Juda: éischt Multiplikatioun	70	70+ n. Chr. (40 x 7)	280	350	350 n. Chr. Levitikus 26 — éischt Eskalatioun. $40 \times 7 = 280$, no der Belagerung am Joer 70 n. Chr. virbereet.
5	Juda: zweet Multiplikatioun	70	70+ n. Chr. (40 x 7 x 7)	1960	2030	2030 n. Chr. Levitikus 26 — zweet Eskalatioun. $40 \times 7^2 = 1960$. NET '280 x 7' — Déi quadratesch siwen ass de Punkt. No vir servéiert. vun der Belagerung, déi
#	Wat etabliéiert	et Ufank	Operatioun Joer	Resultat	Liest sech als	Regel
						well Juda SCHLËSS hir Period of (Ezekiel seng riets Säit). Kuckt Kapitel 7.
6	Kräizegung 2000 Joer (40 Jubiläen)	+30	30+ n. Chr. 2000	2000	2030	2030 n. Chr. Hosea 6:2; 2. Petrus 3:8. Véierzeg Jubiläe vun 50 Joer.
7	D'Generatioun aus Jerusalem gouf restauréiert	1950	1950 + 80	80	2030	2030 n. Chr. Psalm 90:10 (80 Joer); Matthäus 24:34. Knesset Ofstëmmung vum 23. Januar 1950, 60 bis 2.
8	Daniel 9: éischt siwe Wochen	9: 457	458 v. Chr. + 49	49	-408	409 v. Chr. Daniel 9:25 - 7 Woche vu Joeren.
9	Daniel nénganzwanzeg Wochen bis zum Messias	9: 457	458 v. Chr. + 483	483	26 Joer	26 n. Chr. Daniel 9:25 — $(7 + 62) \times 7 = 483$ Joer.
10	Israel gebuer + eng Generatioun (den Einwand)	nei 1948	1948 + 80	80	2028	2028 n. Chr. Absichtlech gewisen. 1948 gëtt NET 2030 un - dofir benotzt d'Buch d'Joer 1950. Restauratioun vun der Stad.

Anhang C — Den Dag zielt

All Zuelen **enthalten béid Endpunkten** : Dag 1 ass den Ufanksdatum. Fir dës op timeanddate.com ze reproduzéieren, wielt " *Enddatum an der Berechnung abannen* - all Zuel, all Kéier".

Zuel	Schrëft	Vun	Ufank ass	Zu	Enn ass	Hebräesch (Enn)
1290	Daniel 12:11	28. März 2027	Éischtfruchte - d'Gräuel vun der Verwüstung	7. Okt. 2030	Jom Kippur — 10 Tishri	10. Tischrei, 5791
30	2 Thess 2:3	28. März 2027	D'Apostasie fänkt un	26. Abrëll 2027	D'Apostasie endet	Nissan 19, 5787
1260	Offb. 11:3; 12:6	27. Abrëll 2027	Spéider Reen - leschten Dag vum 2. Ongeheierte Brout	7. Okt. 2030	Jom Kippur — 10 Tishri	10. Tischrei, 5791
1250	Matthäus 24:22	27. Abrëll 2027	Spéider Reen - déi ermächtigt Zeie	27. September 2030	Yom Teruah - d'Deeg, déi ëm zéng verkierzt sinn	29. Elul, 5790
Zuel	Schrëft	Vun	Ufank ass	Zu	Enn ass	Hebräesch (Enn)
1335	Daniel 12:12	27. Abrëll 2027	Spéider Reen 'Geseent ass hien wien waart'	21. Dezember 2030	Chanukka - 25 Kislev, den Tempel gouf nei ageweit	Kislev 25, 5791
2558	Marker	7. Okt. 2023	Hamas-Attack Schemini Atzeret	7. Okt. 2030	Jom Kippur siwe Joer zum Dag	10. Tischrei, 5791
157	Offb. 9:5	24. Abrëll 2030	21 Nisan (rabbinesch) — Strofe lafen of; fënnf Méint ufänken	27. September 2030	Jom Teruah d'Dier mécht zou	29. Elul, 5790

Ofgeleet: $1290 - 1260 = 30$, an déi zwee Anker sinn 30 Deeg auserneen. $1260 - 1250 = 10$, an Yom Teruah a Yom Kippur sinn 10 Deeg auserneen. Keng vun deenen zwou Bezéiungen gouf domat agebaut. Kuckt Kapitel 12.

Anhang D — Festkalenner 2025–2030, béid Rechnungen

D'Observatiounsdaten sinn de publizéierte Kalenner vum Messiah 2030 Projet (Equinox plus Moundkonjunktoun, Jerusalemzäit). Rabbinesch Datumen goufen hei berechent. All Datumen sinn den **Dageslichtdatum** ; all Fest fänkt mam Sonnenënnergang den Owend virdrun un. Kuckt Kapitel 2 an 14.

Joer	Fest	Observatioun	Rabbinesch	Lück
2025	Pessach (14., 1. Mount)	12. Abrëll 2025	12. Abrëll 2025	selwechten Dag
2025	Ongeheiert Brout fänkt un (15.)	13. Abrëll 2025	13. Abrëll 2025	selwechten Dag
2025	Éischtfruucht	20. Abrëll 2025	—	n/a
2025	Schavout / Wochen	9. Juni 2025	—	n/a
2025	Yom Teruah / Trompetten (1 Tishri)	22. September 2025	23. September 2025	1 Dag
2025	Yom Kippur / Atonement (10 Tishri)	1. Oktober 2025	2. Oktober 2025	1 Dag
2025	Sukkot / Tabernakelen fänken un	6. Oktober 2025	7. Oktober 2025	1 Dag
2026	Pessach (14., 1. Mount)	2. Abrëll 2026	1. Abrëll 2026	1 Dag
2026	Ongeheiert Brout fänkt un (15.)	3. Abrëll 2026	2. Abrëll 2026	1 Dag
2026	Éischtfruucht	5. Abrëll 2026	—	n/a
2026	Schavout / Wochen	25. Mee 2026	—	n/a
2026	Yom Teruah / Trompetten (1 Tishri)	13. September 2026	12. September 2026	1 Dag
2026	Yom Kippur / Atonement (10 Tishri)	22. September 2026	21. September 2026	1 Dag
2026	Sukkot / Tabernakel fänkt un	27. September 2026	26. September 2026	1 Dag
2027	Pessach (14., 1. Mount)	22. Mäerz 2027	21. Abrëll 2027	30 Deeg
2027	Ongeheiert Brout fänkt un (15.)	23. Mäerz 2027	22. Abrëll 2027	30 Deeg
Joer	Fest	Observatioun	Rabbinesch	Lück
2027	Éischtfruucht	28. Mäerz 2027	—	n/a
2027	Zweet Pessach (14., 2. Mount)	20. Abrëll 2027	21. Mee 2027	31 Deeg

2027	2. Ongeheiert Brout ENDET (21.)	27. Abrëll 2027	28. Mee 2027	31 Deeg
2027	Schavout / Wochen	17. Mee 2027	—	n/a
2027	Yom Teruah / Trompetten (1 Tishri)	1. September 2027	2. Oktober 2027	31 Deeg
2027	Yom Kippur / Atonement (10 Tishri)	10. September 2027	11. Oktober 2027	31 Deeg
2027	Sukkot / Tabernakel fänkt un	15. September 2027	16. Oktober 2027	31 Deeg
2028	Pessach (14., 1. Mount)	9. Abrëll 2028	10. Abrëll 2028	1 Dag
2028	Ongeheiert Brout fänkt un (15.)	10. Abrëll 2028	11. Abrëll 2028	1 Dag
2028	Éischtfruucht	15. Abrëll 2028	—	n/a
2028	Schavout / Wochen	4. Juni 2028	—	n/a
2028	Yom Teruah / Trompetten (1 Tishri)	19. September 2028	21. September 2028	2 Deeg
2028	Yom Kippur / Atonement (10 Tishri)	28. September 2028	30. September 2028	2 Deeg
2028	Sukkot / Tabernakel fänkt un	3. Oktober 2028	5. Oktober 2028	2 Deeg
2029	Pessach (14., 1. Mount)	28. Mäerz 2029	30. Mäerz 2029	2 Deeg
2029	Ongeheiert Brout fänkt un (15.)	29. Mäerz 2029	31. Mäerz 2029	2 Deeg
2029	Éischtfruucht	1. Abrëll 2029	—	n/a
2029	Schavout / Wochen	21. Mee 2029	—	n/a
2029	Yom Teruah / Trompetten (1 Tishri)	9. September 2029	10. September 2029	1 Dag
2029	Yom Kippur / Atonement (10 Tishri)	18. September 2029	19. September 2029	1 Dag
2029	Sukkot / Tabernakel fänkt un	23. September 2029	24. September 2029	1 Dag
2030	Pessach (14., 1. Mount)	16. Abrëll 2030	17. Abrëll 2030	1 Dag
2030	Ongeheiert Brout fänkt un (15.)	17. Abrëll 2030	18. Abrëll 2030	1 Dag
2030	Ongeheiert Brout ENN (21.)	23. Abrëll 2030	24. Abrëll 2030	1 Dag
2030	Éischtfruucht	21. Abrëll 2030	—	n/a
2030	Schavout / Wochen	10. Juni 2030	—	n/a
2030	Yom Teruah / Trompetten (1 Tishri)	28. September 2030	28. September 2030	selwech ten Dag
2030	Yom Kippur / Atonement (10 Tishri)	7. Oktober 2030	7. Oktober 2030	selwech ten Dag
2030	Sukkot / Tabernakelen fänken un	12. Oktober 2030	12. Oktober 2030	selwech ten Dag
2030	Chanukka 8. Dag (Enn 1335)	21. Dezember 2030	21. Dezember 2030	selwech ten Dag

Anhang E — Chronologienotizen

All Anker, deen e Kritiker attackéiere kann, mat der wëssenschaftlecher Palette an dem Grond fir déi getrafte Wiel.

Dem Sennacherib seng gescheitert Belagerung - dëst Buch benotzt 701 v. Chr .
Alternativen: Onbestreit.

Fixéiert duerch de assyresche Kanon vum Eponym, dem Prisma vum Sennacherib an 2 Kinneken 18-19. D'Belagerung vu Jerusalem ass gescheitert: Assyriens eegen Annalen soen, datt den Hiskia "wéi e Käfegvugel" agespaart war, awer behaupten ni, datt d'Stad gefall ass.

STARK. Eng Minoritéit (Shea) proposéiert eng zweet Kampagne ëm 688-686 v. Chr.; d'Majoritéit hält fir eng Kampagne am Joer 701.

Fall vu Samaria — dëst Buch benotzt 722 v. Chr. (nëmme Kontext) . Alternativen: 720 v. Chr. (Sargon II.).

2 Kinneken 17:5-6 a babylonesch Quelle ginn dem Salmaneser V. zou, deem seng dräijäreg Belagerung op en Enn geet.

ëm 722. De Sargon II. behaupt perséinlech Verdéngscht; Geléiert datéieren seng Eroberung oder Ënnerdréckung vun enger Revolt op 720.

Net an iergendenger Berechnung benotzt. Opgezielt, fir datt keen dovun ausgëtt, datt sech drop verlooss huet. Kuckt Kapitel 6.

Den Dekret vum Artaxerxes un den Ezra — dëst Buch benotzt 458 v. Chr. . Alternativen: 457 v. Chr.

458 v. Chr. folgt der persescher Regéierungsberechnung ouni Trounzuchsjoer, baséiert op Nisan, aus der Trounzuchsjoer 465/464 v. Chr. 457 v. Chr. folgt der Regéierungsberechnung am Trounzuchsjoer plus dem jiddesche zivile Tishri-Kalender an dem ~7-Méint Artabanus-Interregnum. Béid sinn verdeedegt.

Dëst Buch benotzt d'Joer 458 v. Chr. Jiddereen, deem ab 457 v. Chr. zielt, fënnt all Datum am Daniel 9 ee Joer méi spéit, an d'Argumentatioun vum Kapitel 8 besteet onverännert aus där Ännerung.

15. Joer vum Tiberius — dëst Buch benotzt 26 n. Chr. . Alternativen: 27 n. Chr. · 28/29 n. Chr.

Déi meescht Berechnungen zielen vum Doud vum Augustus (19. August 14 n. Chr.) un a féieren op Enn 28 n. Chr.

/ fréi 29. D'Ko-Regentschaftsberechnung zielt vun der gläichberechtigter Provénzautoritéit vum Tiberius aus.

ëm 11-13 n. Chr. a bréngt 26-27 n. Chr. mat sech.

Déi schwaachst historiesch Verbindung an der Kette. Dëst Buch benotzt d'Minoritéits-Co-Regency-Rechnung, an d'Kapiteln 7 an 8 soen dat, anstatt d'Joer 26 n. Chr. als onbestritten ze presentéieren.

Kräizegung — dëst Buch benotzt de 5. Abrëll n. Chr. am Joer 30 n. Chr. .

Alternativen: 33 n. Chr. · 31 n. Chr.

Pessach, 14. Nisan. Erfuerdert d'Daf am Joer 26 n. Chr. plus e Ministère vun 3,5 Joer (véier Pessachfeieren: Joh 2:13, 5:1, 6:4, 11:55).

Solid wéinst dem Joer 26 n. Chr. - awer et fällt mat der Tiberius-Berechnung uewen anstatt onofhängeg dovun.

D'Belagerung vu Jerusalem fänkt un - dëst Buch benotzt *Pessach 70 n . Chr.*
Alternativen: -.

Josephus: D'Truppen vum Titus hunn d'Pessach-Leitmassen benotzt, fir d'Mauere um 14. Nisan, ongeféier Mëtt Abrëll 70 n. Chr., zouzemaachen.

Solid, an dëst ass de richtege Anker fir eng Pessach-zu-Pessach-Zählung. Kuckt Kapitel 10.

Tempel zerstéiert — dëst Buch benotzt *9-10 Av, 70 n. Chr .* Alternativen: ~4. August 70 n. Chr.

Josephus seet 10 Av; Mishnah Ta'anit 4:6 seet 9 Av. Ongeféier 3,5 Méint NĚMMEN der Belagerung ugefaang.

Kloer, an d'Ënnerscheedung ass wichtig. Mäi fréiere Buch sot, datt den Tempel zu Pessach zerstéiert gouf. Dat war et net - d'Belagerung huet zu Pessach ugefaangen an den Tempel ass ongeféier dräi an en halleft Méint méi spéit verbrannt. Déi korrigéiert Tatsaach ass déi, déi d'Auer vu Juda tatsächlech brauch.

311 v. Chr. — dëst Buch benotzt den 390. Verfallsdatum vun Israel . Alternativen: —.

De Fréijoer 311 v. Chr. ass d'Epoch vun der Seleukidescher Ära (1. Nisan = 3. Abrëll 311 v. Chr.), déi spéider vun de Judden als Minyan Shtarot ugeholl gouf, d'Ära vun de Kontrakter', déi an 1. Makkabäer a fir iwwer en Joerdausend a jiddesche juristesche Dokumenter benotzt gëtt.

Am Joer 311 v. Chr. gouf et keng Eroberung, Schluecht oder Herrschaftswiessel a Judäa. D'Bedeutung ass nëmme kalendresch, a Kapitel 6 seet dat och. Déi einfach Versioun ass ëmmer nach opfälleg.

350 n. Chr. — dëst Buch benotzt dem Juda seng éischt x7 Oflafzäiten . Alternativen: 351-352 n. Chr.

Den jiddesche Revolt géint de Constantius Gallus gëtt op 351-352 datéiert, net 350. De Gallus gouf am Mäerz 351 Caesar; den Ursicinus huet Diokäsarea (Sepphoris) mat dem Vollek zerstéiert an Tiberias a Lydda zerstéiert.

Ugrenzend, net genee. Näischt Spezifisches gëtt am Joer 350 n. Chr. selwer bestätegt, an d'Arithmetik hänkt net dovun of, datt eppes an deem Joer geschitt ass. Kuckt Kapitel 7.

D'Knesset erkläert Jerusalem zur Hauptstadt — dëst Buch benotzt den 23. Januar 1950. Alternativen: Ëmsiedlung am Dezember 1949.

Verifizéiert: d'Ofstëmmung war 60 géint 2 den 23. Januar 1950. De Ben-Gurion hat de Wiessel an d'Knesset de 5. an 13. Dezember 1949 ugekënnegt, nodeems d'UNO den 9. Dezember ofgestëmmt hat, d'Stad ze internationaliséieren.

Kloer. Den Einwand vun 1948 - 1948 + 80 = 2028 - gëtt am Kapitel 9 opgeworf a beäntwert, wou dat komplett Raster vu plausible Kombinatioune gedréckt ass.

Hamas-Attack — dëst Buch benotzt de 7. Oktober 2023. Alternativen: —.

Samschdeg, den 7. Oktober 2023, Shemini Atzeret. Genee siwe Joer virum 7. Oktober 2030.

Fest.